

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 126
31 Gulan 1991
Buha 2.50 DM

Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞIN ÇAPI GİDEREK BÜYÜYOR

□ ARGK birlikleri ile sömürgeci TC ordusu arasında savaş şiddetlendikçe çarpışmaların boyutu da büyüyor. Genellikle daha büyük birliklerle hareket edip sömürgeci hedeflere yönelirken, sömürgeciler de savaşa daha ağır silahlarla donatılmış yeni birlikler sürüyor.

□ Amed-Çewîk-Mûş üçgeninde gerillalar sömürgeci birliklere büyük darbeler vuruyor. Pasûr(Kulp) merkezine baskın düzenleyen ARGK birlikleri, sömürgecilere ait resmi kurumları ateşe verdi.

□ Licê-Derxust köyü civarındaki çarpışmalarda 1 assubey ve 8 asker öldürüldü. / Amed-Çewîk anakarayolunu Licê yakınlarında kesen gerillalar geçişleri yarım gün denetledi. / Dara Hênê(Genc)-Siwan karakolu roketli saldırı sonucu tahrip edildi.

□ Botan bölgesinde ağırlıklı olarak Şimex çevresinde ARGK birliklerinin gerçekleştirdiği tabur ve karakol baskınlarında sömürgecilere ağır kayıplar verildi.

Haberleri 3-6. sayfalarda

□ Kürdistan'ın bütün alanlarında gerilla saldırıları ve çarpışmalar oluyor. / Serî ve Nisêbîn'de 2 işbirlikçi-ajan ölümle cezalandırıldı. / Wan, Çolamerg, Qilaban, Şemzînan, Palî alanlarındaki çarpışma ve karakol baskınlarında çok sayıda düşman gücü saf dışı bırakıldı.

Palî'de 4 gerilla; Ebistan'da 7, Pazarcix yakınlarında 10 gerilla-milis ya da yeni katılan savaşçı, sömürgeci ordu birlikleriyle girilen çarpışmalarda şehit düştü.

Korucuların silah bırakma işlemi sürüyor

■ Koruculuk sisteminin çöküşü devam ediyor. Pasûr, Farqîn, Gercaws, Mûş, Hezax, Şimex, Dîh(Eruh) ve Kanîreş(Karlov) da da onlarca korucunun istifasıyla birçok alanda hemen hemen hiç korucu kalmazken, bazı yerlerde de çok az sayıda kaldığı ve kalanların da bir an önce silahlarını bırakmanın yollarını aradıkları bildiriliyor.

Haberleri 6. sayfa

ABD emperyalizminin işbirlikçiliğe dayanarak Kürdistan Devrimi'ni tasfiye planları

Körfez krizi bahanesiyle Ortadoğu'ya askeri varlığıyla da giren ve adım adım yerleşen emperyalizm, şimdiki uzun dönem kalmanın ve bölgede kendi çıkarları temelinde bir düzen oturtmanın çok yönlü planlarını yapmakta ve bunu pratikte hayata geçirmenin yoğun çabası içinde bulunmaktadır. Zaten emperyalistlerin Ortadoğu'ya girişi de, "Dünyaya yeni düzen verme" planlarının bir parçası olarak gündeme gelmiştir.

Bölgede, ABD emperyalistlerinin bu planlarını hayata geçirmesinin önündeki en önemli engellerden biri, hiç kuşkusuz Kürdistan halkının PKK önderliğindeki bağımsızlıkçı direniş mücadelesidir. Çünkü bu mücadele, en tutarlı anti-emperyalist varlıklara sahip halk hareketlerinin başında gelmektedir. Ayrıca önüne çıkarılan binbir türlü engelle rağmen sağlıklı ve istikrarlı bir gelişme grafiği çizerek sürekli bir büyüme ve gelişme kaydet-

mektedir. Bu ve sayılabilecek benzer daha pek çok özellikleri Kürdistan Devrimi'ni ve bu devrimin öncü gücü PKK'yı, emperyalistler için mutlak ortadan kaldırılması, tasfiye edilmesi gereken bir hedef durumuna getirmektedir. O nedenle emperyalizm en geniş uluslararası alandan tutan bir mücadele savaşının içine el atmaya kadar çok kapsamlı bir kuşatma gerçekleştirerek kilit amacına varmaya çalışıyor.

Kaldı ki, PKK önderliğindeki gerilla mücadelesini tasfiye etmek yalnızca emperyalistlerin de sorunu değil, aynı zamanda TC sömürgecileri ile yerli işbirlikçilerin de önemli bir sorunu ve ihtemidir. O nedenle de kurgu-devrim repesinin doğal müttefikleri emperyalistler, sömürgeciler, yerli işbirlikçileri ve hatta ajan-provokatörlerine varınca ya kadar tam tekml yerlerini almakta ve kuşatmayı kuşatmakta gecikmiyorlar.

Devamı 7. sayfa

Sömürgeci özel savaşın iki katil generali öldürüldü

Haberleri 12. sayfa

Mayıs ayı şehitleri Türkiye metropolleri ile Kürdistan'da eylemlerle anıldı

Haberleri 11-12. sayfa

Düsseldorf mahkemesinden notlar:

Mahkeme heyeti disiplin cezaları ile davayı sürdürmeye çalışıyor

Düsseldorf'ta yürütülmekte olan Federal Almanya-PKK Davası'nda, davayı açanların güvendiği son "tanık" Ali Çetiner'in de, henüz sorgulama sırası savunma avukatlarına gelmemişken iflas etmesi, mahkeme heyeti ile Federal Savcılar İyice çıkmaza soktu. Öyle ki, bu durumda davayı sürdürmekte bile zorlanmakta, bunun için çeşitli oyunlara başvurumaktadırlar.

Ali Çetiner denilen satılmış upak, her hafta efendileri tarafından itina ile hazırlanarak du-

ruşma salonuna getirilmekte, ancak iki gün süren duruşmalar-daki yarım-yamak ifadelerinde, Hitler döneminden bu yana köpekleri bile eğitmede başarılı olabilen son derece zengin deneyimlere sahip Alman eğitimcileri ni utandırırcaasına, söylediği yalanları yüzüne gösüne buluştur-maktadır. Bu nedenle de kaç haftadır sürekli tekrarlanan bir alışkanlık oldu; her hafta kendisine yöneltilen ilk soruya karşılık vermeden şu nakaratı okuyor:

Devamı 13. sayfa

Avrupa'da yurtsever etkinlikler

- Kürdistan şehitlerini anma etkinlikleri

- Hunerkorn

8. Olağan Kongresi yapıldı

- YKWK Avrupa Örgütü Konferansları yapıldı

Haberleri 18-20. sayfalarda

Politik tutsaklar içerde, kitleler dışarda açlık grevinde

Bir yıl önce SS Karamameleri'ni işlevsiz kılan halkın gücü, devlet terörü yasasını da parçalayacaktır

● Açlık grevindeki yurtseverler: "Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizi etmek amacıyla çıkarılan terör yasasını reddediyor, sömürgeci devleti ve yasalarını tanımıyoruz!"

● Amed, Bismil, Licê, Farqîn, Êlih, Pîraûs, Nisêbîn, Meledî, Pîrîn, Riha, Dîlûk, Adana, Mersin ve İstanbul'da tutuklu yakınları ve yurtseverlerin açlık grevleri sürüyor

● PKK, Avrupa Temsilciliği ve ERNK Avrupa Örgütünden açlık grevciğine dayanışma mesajları

Haberleri 8-10. sayfalarda

İÇİNDEKİLER

Dünya kahramanımız:
Haki KARER / s. 2

Adem adam öldürülen / s. 21

Kürdistan'da ihanetin,
Düsseldorf'taki PKK Davası
ve Hıralı A. Çetiner'in
döşündürdükleri
Salim Ferat / s. 13-14

Pala Kürt Enstîtüsü patronunun
yeni madenciler ve kürd
siyasal hareketlerinin 1991
sorumluluğu / Ferat Sayakçî s. 22

Alman parlamenter heyeti,
"Kürtler kendi kaderlerini
kendileri tayin edebilir" s. 15

Sömürgeci kuşatılarda s. 16-17

**Direnij
kahramanlarımız**

Mustafa Karan

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bunun gerçeklik payının ne olduğunu öğrenmek için bir gün Haki yoldaşa sorduk. Haki, "Öyle bir şey yok. Yalan söylemesi, kendini cesur göstermek istemesindenendir. Ben de yalanlamıyorum. Bunun bu kusurunu idare edeceğiz artık" dedi. İğn aalı ise, bir defasında bir yerde bir faşistle karşılaşmışlar. Ama ne silah çekme, ne de öldürme olmuş. Arkadaşlar onun bu durumunu bildiğinden, silahlı bir olayı anlatırken, "Öldürdün mü diye" sorar, o da, "Ayıp ettin" diyerek höbürlenirdi. Biz de Haki'ye talimur, "Senin hemşehrilerin Dülük'da faşist bırakmayas" derdik.

1976 yılında Dülük'da faşistlerin küçümsemeyecek bir etkinlikleri vardı. Bu yüzden devrimciler her yerde rahatlıkla dolayamıyorlardı. İşte bu dönemde (1976'nun sonu ya da 1977'nin başı olacak sanırım) faşistlerin bir mitingi oldu. Bizler, faşistlerin etkinliğini kırmak, psikolojik baskılarını etkisiz kılmak için bir şeyler yapalım dedik. Sonuçta, "faşistlerin mitingine bir kaç koldan dinamit atalım, sonra da sağa-sola kaçanlardan gözümüze kestirdiklerini de vuralım" şeklinde karar aldık. Atacağımız dinamitler öyle öldürücü nitelikte olmayacaktı. İdiye bölünmüş yarım lokumluk dinamitleri atıp panik yaratacak ve miting dağılmasına yol açacaktık.

Miting günü indiklerimizde, ilericiilerin gittiği hiçbir yerde kimsenin kalmadığını gördük. Bizim deyimimiz herkes korkudan evlerine, mahallelerine çekilmişti. Öyle ki, gittiğimizle TÖB-DER'i kapalı bulduk. Kilitini açıp içeri girerek bir-iki saat beklememize rağmen bir kaç kişi dışında uğrayan olmadı.

Biz 20 kişi divanındaydık. Bunların yarısı da sıradan sempati-zan ve taraftarlardı. Zaten, hala öyle geniş bir kitlemiz de yoktu. Bu sayıdaki kişilerin tümünden sadece on kişiye yarım lokumluk dinamit verilmişti. Üç tane 7.65, bir tane de 14'lümüş vardı. Bunların dışındaki tüm patlayıcı maddemelerimizi tanıdıklarımızdan temin etmiştik.

Bazı kritik yerlere silahlı ki-

İnsanlığın büyük gururu Haki KARER

şileri yerleştirmişti. Silahlı kişilerin yanında dinamitli olanlar da vardı. Dinamitli olanları daha çok miting güzergahına çıkan ara sokaklara yerleştirmişti. Miting başlayınca birkaç defa dinamit atılıp atılamayacağı kontrol edildi. Atılırsa sonucu ne olur diye düşünülürdü. Sonuçta bu plandan vazgeçildi. Bunun yerine, mitingin dağılması ardından faşistlerin gidebileceği yerlere, her silahlı kişinin oluşturduğu grubun yerleştirilmesi uygun görüldü. Bu gruplar, tanıdık veya dikkati çeken önemli faşistleri vuracaklardı.

Sonuçta miting dağıldı. Ben ve Haki bir grupla İmam Hatip Okulu'na yakın bir yerde beklemeye başladık. Grubumuzda iki silah vardı. Sanırım biri Haki'de, diğeri de başka bir arkadaşdaydı. Beklediğimiz yerden bu okul öğrencileri dışında vuralım diyeceğimiz kimse geçmedi. Bu sırada bizim gruptaki ve biraz daha aşağıda bekleyen diğer arkadaş, 14-15 yaşlarında miting rozeti takmış İmam Hatipli bir öğrenciyi yakalayıp silahı çekti. Çocuğa soru soruyor. Ama çocuk şaşırmış, bir şey diyemez durumda. Haki arkadaş durumu görünce müdahale etti: "Daha çocuk, bunun neisini vuracaksın, bırak gitirin" dedi. Gerçekten de vurulacak bir durumu yoktu. Vurulsa, öyle bir eylem, eylem sayılmazdı. Hatta vurulması bile doğru değildi. Haki, anında müdahale etmeseydi, çocuk hiç yoktan öldürülecekti. Bu durum, Haki yoldaşın olaya nasıl siyasi yaklaşımını, eylem anlayışının ne olduğunu gösteriyordu. Zaten kendisi, eylem yapmak için eylem yapmazdı. "Eylemin siyasi etkisi ve sonuçları mutlaka düşünülmesi" demişti. Bu da pratikte gerçekleşen öğretmenlikti.

Bu sırada başka bir grup, önemli bir faşisti bulup vurmuştu. Hem de bindiği arabadan indirerek. Sonradan Kilişli azgın bir faşist olduğu ortaya çıktı. Bu olay, Dülük'da bizim etkinliğimizi yükseltirken, faşistleri de şaşkına çevirmişti. Yani, -dikensiz güli bahçesiymiş gibi miting yapmanın, terör estirmenin öyle kolay olmadığını görmüşlerdi.

Bu olay, aynı zamanda bizim mücadele etmedeki kararlılığımızı da ortaya koymuştu. Türk solunun tümünün korkudan ka- buğuna çekildiği bir günde, şehrin göbeğinde bir faşist öldürülmüştü. Daha önceki o gün biz şehre inmiş, mitingin etrafını çevirmiş ve gheri faşistlere bırakmamıştık. Bu çıkışımız, Türk so-

lunun ciddiyetimin bir daha iyi kavramasına yol açmıştı. Çünkü, o güne kadar hiçbirimiz ciddiye almıyor, aksine ilk Dülük'a girdiğimizden beri, "İşte bir-iki kişi gelmiş, Kürdistan'ı kuracaklarmış, Dülük de Kürdistanmış!" diyerek alay ediyorlardı. Ama bu olayla durumun farkına varmışlardı artık. Kendilerinin dışarı çıkmadığı bir günde her yerde dolayılmış, bir faşist vurulmuş ve faşistlere devrimcilerin de var olduğu gösterilmişti. Tabii, faşistler önceden de devrimcilerin var olduğunu biliyordu. Ancak bir miting gününde silahlı cevap verilmesi ilkti ve bu ilk, devrimcilerin a- ırlığını üzerlerinde hissetmelerine yol açmıştı.

Bu eylemin ve olayın hazırlığı, planı ve inisiyatifli tümünden Haki arkadaş aitti. "Mutlaka şehre inip bu mitinge cevap verelimiz" diyordu. "Devrimcilerin varlığı faşistlere duyurulmalı, hareket alanları kısıtlanmalı, devrimci gücü onların gözünde hissettirmeli" diyordu. Ve yapılan bu oldu. O dönemde öyle birkaç kişiyle bu işe cesaret etmek her insanın karnı değildi. Büyük bir inisiyatif, kararlılık ve önderlik gücü gerektirirdi. Düşünün! Bu 20 kişinin doğru dürüst silahı bile yok. Ve gücünü ortaya koymak istiyor. Silah yok ama, bir kaç yarım dinamit lokumlarıyla gerekirse korku yaratılıp üstün- lük sağlanacak...

Ve en önemlisi bu olay, kendimize güveni ve iübarımızı arttırmakta birlikte, çalışmalarımızın önünü açmada da büyük bir rol oynadı.

Sanırım 1977'nin 21 Mart'ında olacak. İki grup Dülük'deki bankaları bombalayacaktı. Haki de, arkadaşların yakınındaki birkaç bankayı grubuyla birlikte bombalamayı düşünmüştü. Haki arkadaş bir bankanın camını kırarak bombayı içine atıyor ve patlama oluyor. Diğer arkadaş ise, bir türlü yakınındaki bankanın camını kırıp bombayı içeri atamıyor. Bir an önce çekilmeleri gerektiği halde, Haki bu durumu görünce (herhalde biraz da beceriksizliğe kınış olacak), arkadaşın yanına giderek var gücüyle cama bir yumruk vurduğu gibi camı aşağı indiriyor. Bombayı içeri attıktan sonra kaçıyorlar. Yolda arkadaşlar bakıyor ki Haki'nin eli peramparça olmuş. "Böyle ne yaptın?" diyorlar. O da sakın sakın, "Pasa, bir şey olmaz" diyor.

Önceki satırımla zaman zaman evde şakalayıp eğleni-şimizi söylemiştim. Bir gün gü-

reşmeye başladık. Öyle ki, herkes birbiriyle güreşiyor. Haki arkadaş çok güçlü olduğu için hemen hemen herkesi yere yekardı. Sıra benimle Haki'ye geldi. Benim de Haki'yi yere yekmamın olanağı yok. Ancak bir hile ve kuraldışı bir şey yaparsam belki biraz zorlarım. O sırada sağ kolum biraz güçlü olduğundan, eller ilk anda boynunu yakalarsam, sıkar ve O'nu zor duruma düşürebilirdim. Zaten böylesi hilelere baş vurma gibi bir huyum da var. Daha bağlar başlamaz sağ kolumu boynuna dolayıp, diğer elimi de kenetledim. Öyle bir sıkıyorum ki, kurtulması kolay değil. İnsan boğulabilir de. İşte o sıra, ille de yenilmemek için böyle olmayacak bir şey yapıyorum. Baktım vuruyor, "Bırak" gibi sesler çıkıyor. Anladım ki çok kötü duruma düşmüş, hemen bıraktım. Bırakır bırakmaz da beni yere devirdi. Ve, "Sen ne biçim güreşiyorsun, bu da yapılmaz ki, göz göre göre bizi boğacaksın. Senin ki güreşmek değil ki, resmen adam boğmak" dedi. Ama çok da kızmıştı. Sanık böyle yaptığını bilmiyormuş gibi davranarak ses çıkarmadım. Öte yandan da, "Ben senin kafanı dışında herneyi yakalasaydım beni hemen yere atardın. Güreşte kafa tutmak da var" diyerek kendimi haklı çıkarmaya başladım. Baktım kızmış, boğazı sıkılmadan ötürü yüzü de kıpkırmızı olmuş, kendimi savunmayı daha fazla sürdürmedim. Daha sonra arkadaşlara, "Öyle yapmasam o beni hemen yakardı, biraz gücümüze gösterelim dedik. Varış bu yönlemi kabul eden benimle güreşsin" dedim. Tabii boğulmayı kim ister...

Geceleri kitap okurduk. Her gün on sona benie D. K. kaldık. Ben ondan önce yatağa girdiğim için, o yatacağı sırada, "İşini söndüreyim mi?" dedi. Ben de şaka olsun diye, "Söndürme" dedim. Yani, o zaman sen kalk söndür gibi bir durum yarattı. Ben de gerçekten ciddiye aldığından söndürmeyecek sandım. Baktım söndürmeden yatağa geliyor, ayağa kalkıp söndürmek istedim. Tam ayağa kalkarken kolum hafiften ona çarptı. Çarpıp çarpmaz başım döndü, gözüm karardı ve olduğum gibi yere yığıldım. Ne olduğunu hatırlamıyorum. Sanki kafamın üzerinden tonlarca ağırlık geçiyor. Tabii kendimde de değilim. Haki arkadaş bu durumu görür görmez korktuğundan hemen su dolu bidonu yüzüme boşaltıyor. Bunun üzerine biraz ayılıyorum

Ben İNSAN'dım!..

Ben bitmeyen kavgay,

Ben bağımsızlığa susamış ülke,

Ben kartılaşın gübrelenmiş

Toprak!

Ben KÜRDİSTAN'dım...!

ama, hala ne olduğunu bilmiyorum. Başka arkadaşlar da su döürünce ben hafiften doğrulmuş, ellerimi onlara doğru korkuyla uzatmışım. Hani birisini vururlar da adam ellerini uzatır ya, öyle bir durum yaratılmış. Üç-beş dakika sonra biraz kendime geldiğimde, Haki arkadaş, "Nasıl-sın" diyor. Ben, "İyiyim" diyorum ama hala kafam zonk-luyor, vücudumdaki titreme bitmiyor, zor nefes alıyorum. Fakat öyle tehlikeli bir durum da yok. Arkadaşlara, "Yarın" dedim, ama hala kimsa yatmıyor. Sonunda Haki yoldaş hepsini ikna ederek yatırdı ve sabaha kadar kendisi baucumda bekledi. Onbeş-yirmi dakikada bir durumumu sormadan edemiyor. "İyiyim, yar" diye ısrar ettiğim halde bir türlü yatmadı.

Sabaha doğru dalmışım. Kalktığım da Haki arkadaş halen baucumdaydı. D.K. muzip muzip gülünce, Haki ona kızarak, "Ne gülüyorsun" dedi. Bana da, "Pasa bizi çok korkuttun. Ne oldu öyle" dedi, o sevecen yüz ifadesiyle. Haki'nin o günkü tutumu da hiç bir zaman aklımdan çıkmadı.

1977 yılbaşıda ben, Haki, A... ve Kemal PİR bir toplantı için Ankara'ya gidecektik. Ankara Tuzluca'yı da benim daha önce kaldığım, hala da bize ait olan bir ev vardı. Bizim eve sapan yolda giderken benle Kemal elli metre kadar önde, Haki ve A. da arkadan geliyorlardı. Bizim eve yakın yerlerde faşistler de kalıyor ama, daha çok devrimcilerin hakim olduğu bir yer. Biz önde giderken silahlı dört-beş kişi bunların önünü kesiyor. Sorguya çekiyorlar. Önden yürüdükümüz için bizim haberimiz yok. "Kimsiniz, nereden geliyorsunuz" diye soru yağmuruna tutuyorlar. Haki de ne olur, ne olmaz düşüncesizce devrimciyiz falan demiyor. Yalnızca, "Sizi ne ilgilendirir kim olduğumuz, ilerdeki erimize gidiyoruz" diyor. Karşı taraf da ısrar edince bir inatlagma bag-lıyor. Tabii Haki de sert yapıyor. Hatta onları azarlıyor da. Sonunda için ciddi boyutlara varacağını anlayınca bize seslendi. Geri döndüğümüzde bir şeyler olduğunu anladık.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Berxwedan

Rojava'ya Kurdi ü Türkü

Berxwedan-Verlag-GmbH

Marken Str. 5-7

Postfach 18 12

4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜCEYAN
(HABER MERKEZİ)

Tel.: (49-0211) 72 71 46

Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Australya 3,00 \$ / Avusturya 18 00 s.

Belçica 60.00 bel / Danimarka 8.00 dan

Fransa 6 00 fr. / Hollanda 3,00 hfl

İngiltere 0 80 £. / İsveç 6 00 skr

İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi Almanya dışı

6 ay 30.- DM 6 ay 35.- DM

12 ay 60.- DM 12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf

Kto Nr. 360 168 06 / RIZ 300 601 10

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞIN ÇAPI GİDEREK BÜYÜYOR

Kürdistan üzerinde İçerde ve uluslararası alanda geliştirilmek istenen planların yoğun biçimde hayata geçirilmek istendiği bir süreçte bulunmaktayız. Emperyalistler ve sömürgecilerin elyle geliştirilen bu planların odak noktası denilebilir ki bağımsızlıkçı hareketin engellenmesi ve giderek imha edilmesidir. Diğer yandan PKK önderliğindeki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi Kürdistan halkından aldığı güçle her geçen gün büyümekte ve 90'lı yıllara bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ı dayatma şiarıyla daha güçlü atılımlar yapmaktadır. Bu durum, PKK-ERNK-ARGK önderliğinde ifadesini bulan ulusal kurtuluşçu cephe ile sömürgeci-faşist TC ve müttefiklerinin gerici karşı-devrimci cephesi arasındaki savaşın başta askeri alan olmak üzere yaşamın her alanında çok daha şiddetlenmesine yol açmaktadır.

Mücadelemizin kitlesel, askeri ve siyasi alanda kaydettiği başarılı gelişmelerden büyük kaygı duyan faşist rejimin arayış ve çırpınları sürüyor. Kürdistan halkına karşı büyük bir kin ve nefretle dolu ırkçı-kemalist yüzü tümüyle açığa çıkmış bulunan Ecevit, Körfez krizinden bu yana ikinci kez Bağdat'a giderek Saddam rejimiyle görüşü. Bu görüşme hiç kuşkusuz kişisel bir olay değil, rejim adına yapılan bir görüşmedir ve esas konusu da Kürdistan üzerindeki TC-Irak sömürgeci hegemonyasını pekiştirmektir. Diğer bir deyişle sömürgeci rejimleri saracak boyutlara varan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini boğmak için TC ile Irak yönetimleri arasındaki çelişkileri ve yaşanan sorunluğu gidermektir. Gün geçtikçe büyüyen gerilla mücadelesi ve bunun yarattığı toplumsal siyasi sonuçlar karşısında çıkmaz ve çözümsüzlükten bir türlü kurtulamayan TC, gerektiğinde Irak rejimine bazı tavizler vermeye de hazır olduğunu ortaya koymaktadır.

Faşist rejimin ne tür bir derin kriz yaşadığını, Bağdat'tan döndükten sonra Çankaya'da Özal'la görüşmeye koğan Ecevit'in açıklamalarından da anlamak mümkün. Ecevit, Özal'la görüştüğü için kendisini eleştiren diğer muhalefet liderlerini suçlayarak devletin ve rejimin karşı karşıya bulunduğu tehlikelere dikkat çekiyor ve böyle dönemlerde iç politik hesapların bir yana bırakılarak birlik olunmasını tavsiye ediyor. Mevcut faşist rejimi korumakta kendisinin partisini kapatan ve bütün politik haklarını elinden alan generallerden bile daha gayretli davranacak kadar gözü kara bir ırkçılık sergileyen Ecevit, sık sık "Kürt tehlikesi"nden söz ederek, devletin menfaatleri için gere-

kinse Çin'e de, Amerika'ya da, Çankaya'ya da gidebileceğini söylüyor. Bütün bunlar elbetteki yalnızca Ecevit'in ırkçı kimliğini ortaya koymakla kalmıyor, TC'nin nasıl bir bunalım ve çıkmaz içerisinde olduğunu da göstergesi oluyor.

İktidar partisi ANAP bünyesinde yaşanan durum rejimin çözümsüzlüğünün bir başka açık göstergesi niteliğindedir. Mevcut muhalefet partilerinin zaten topluma verebilecek birşeyleri bulunmadığından uzun süreden beri kendisini rejimin alternatifiz sürdürücüsü olarak gören ve gösteren ve bir anlamda da böyle olan Özal-ANAP yönetiminin bugün yaşamakta olduğu arayış ve çırpınlar esasında rejimin sıkıntılarınıdır. Faşist rejimin kendisini daha fazla yaşatabilme olanağının kalmadığının açık belirtileridir.

Faşist-sömürgeci TC'yi çıkmaza sokan güçlerin başında gelen PKK önderliğindeki Kürdistan halkının direniş hareketi gelişmesini ve yeni mevziler kazanarak büyümesini sürdürüyor. Rejim için diğer bir korkulu rüya ve tehlike kaynağı olan Türkiye işçi sınıfı ve emekçi yoksul halk kitlelerinin hoşnutsuzluğu artıyor. Önümüzdeki aylarda Türkiye genelinde beklenmekte olan yoğun işçi eylemleri, Kürdistan'da gerilla saldırıları karşısında ilçe bunalım durumundaki TC yetkililerini daha da kaygılandırıyor.

Sayılan olgular halkımız ile sömürgeci-faşist TC arasında süren mücadelenin askeri alanda da daha çok şiddetlenip yoğunlaşmasını birlikte getiriyor. Son bir kaç ayda savaş cephelerinde yaşanan duruma gözatıldığında, savaşın çapının sürekli olarak büyüdüğü görüldü. Gerilla birlikleri sürekli ve hızla büyüyor, gerilla saldırıları Kürdistan'ın her alanındaki sömürgeci hedeflere yöneliyor, düşmana sürekli darbeler vuruluyor. Bu durum gerilla saflarına akını daha da hızlandırıyor. Öte yandan koruculuk sistemi aynı hızla çöküyor ve dağılıyor. Buna karşılık sömürgeci Kürdistan'da konumlandığı büyük sayıdaki ordu birliklerine yeni birlikler ekliyor. Türkiye'nin çeşitli alanlarında eğitim alan özel askeri birlikler Kürdistan'ın çeşitli alanlarına, özellikle de gerilla saldırılarının yoğunlaştığı alanlara sevkedilerek savaşa sürülüyor. Bu birlikler aynı zamanda daha ağır silahlarla da donatılıyor ve gerilla karşısında bu tarafa sonuç alınmaya çalışılıyor.

Herşeye rağmen Kürdistan'ın tüm alanlarında başarılı gerilla saldırıları devam ediyor ve bu ataklar sömürgeci-faşist TC'nin çöküşünü daha da hızlandırıyor.

İstirtilirken, başka bir grup da ilçe merkezindeki diğer sömürgeci hedeflere yöneldi. Hükümet konağı başta olmak üzere diğer devlet kuruluşları gerilla birliklerinin silahlı ve bombalı saldırıları sonucunda önemli oranda tahribata uğradı. Baskın sırasında sömürgeci birlikler hiçbir varlık gösteremedi, gerillaların saldırısından sağ kurtulan düşman asker ve polileri de ARGK birlikleri ilçe merkezini terk edinceye kadar saklanarak canlarını kurtarmaya çalıştılar. Baskın eylemini başarıyla gerçekleştiren gerilla birlikleri kayıp vermeden geri çekildi.

Baskın eyleminin sonuçları hakkında kesin bilgiler alınamamasının nedeni, Pasûr ve çevresine büyük bir güç yığan sömürgeci-lerin ilçe merkezine giriş çıkışları yasaklanması ve gazetecileri bile ilçeye sokmamasıdır. Yöre halkı bu tür önlemleri sömürgeci-lerin kayıplarının çok olmasına yor-maktadır.

Abluka altındaki bölgede yoğun çarpışmalar ve baskılar sürüyor

ARGK birliklerinin Pasûr merkezine gerçekleştirdiği baskından sonra bu eylemle de bağlantılı olarak meydana gelen yeni çarpışmaların günlerce devam ettiği, çevredeki dağlık alanlar-

da meydana gelen çarpışmalar-da iki düşman helikopterinin de gerillalar tarafından düşürüldüğü bildirilmektedir.

Gerilla saldırılarının yoğunlaştığı bu yöreye sömürgeci-ler son zamanlarda çok sayıda yeni birlik sevk ederek bölgeyi tam bir abluka altına almaya çalışmaktadır. Öte yandan kırsal alanlarda büyük askeri birliklerin katıldığı operasyonlar sırasında köylülere yapılan baskıların dozu da giderek arttırılıyor. Daha Pasûr merkezine yapılan baskından birkaç gün önce başlatılan bir uygulamayla, ilçe merkezi ile köyler arasındaki bağlantı kesilmiş ve gidiş gelişler yasaklanmıştı. Gerillaları barındırdığı ve onlara yardım ettiği gerekçesiyle pek çok mezra ve yayla bombalanıyor. Öte yandan gerilla saldırıları karşısında sürekli kayıp veren sömürgeci-lerin, giderek büyüyen çarpışmalarda kullanmak üzere alana çok sayıda zırhlı araç ve ağır topolar sevk ettiği görgü tanıklarınca bildirilmektedir.

Yapılan operasyonlar sırasında çok sayıda suçsuz insan da işlerinden-güçlerinden koparılıp göç altına alınıyor. Gerillalar karşısında yenilgiye uğramayan düşman birlikleri köylere yaptıkları baskınlarda yurttaş-ve-terlere ait evleri ateşe vererek terör eylemlerinde. Pasûr'a bağlı Karabulak ve Yaylak köyleri ile bu köylere bağlı mezarlarda

İNCELEME RAPORU

ÇOBANLAR GÖZALTINDA; KOYUNLAR KURT AĞZINDA

21 Mayıs 1991 tarihinde Kulp'a bağlı Yaylak ve Karabulak köylerine bağlı Bayrak, Deykan, Zemê, Mezrahuq mezarlarında güvenlik güçlerince yapılan operasyonla ilgili olarak İHD Yönetim Kurulu Üyesi Sabahattin Acar, İHD Yönetim Kurulu Üyesi Nazdar Kahraman, Diyarbakır HEP İl Başkanı Vedat Aydın ile HEP yöneticileri, Kulp HEP İlçe Başkanı Adil Çetlik ile HEP yöneticileri ve Diyarbakır Belediye Başkanı Başmusa İl Encümeni Selim Yalçın'dan oluşan heyetimiz, 24 Mayıs 1991 tarihinde bu bölgede bir araştırma ve incelemede bulunmuştur.

Yapılan incelemede bu bölgede 21 Mayıs 1991 tarihinde birçok gözaltının (20 kişi civarında) olduğu, bu gözaltıların çoğunun da çobanlar olduğu, Yaylak Ovası ve civarının adım adım bombalandığı, üç gün boyunca insanların dışarı çıkmasına izin verilmediği, dolayısıyla günlük işlerini yapamadıkları, hayvanlarını otlatamadıkları ve bunların 3 gün ortada sahihsiz kalarak çevreye dağıldığı ve çoğunun da kaybolduğu anlaşılmıştır.

Zemê mezarındaki iki katlı bir ev içindeki her türlü eşya ve zahire ile birlikte içinde "gerillalar olabilir" gerekçesiyle yakılmış bu evin sahibi Abdullatif Gündöz ve oğlu Sadık Gündöz gözaltına alınmıştır.

Deykan, Mezrahuq mezarında çobanlık yaptıkları sırada Faysal Eren (19 yaşında) ve Kerem Eren (26 yaşında) gözaltına alınmış, 600 küçükbaş hayvanları dağılmış, 3 gün boyunca toplanmasına izin verilmediği için, sonradan toplanmasına rağmen yarısı kaybolmuştur. Gözaltına alınan bu gençlerin arması Gerden Eren (58 yaşında) şöyle söylüyor:

"Hayvanlara bakacak, kaybolanları arayacak kimsemiz yok. Koyunlarımız, keçilerimiz kurda yem olarak. Hiç çobanlar gözaltına alınır mı? Hiç 11-15 yaşındaki kızlar (11 yaşındaki Çiçek Gündöz, ve 15 yaşındaki Seher Gündöz'u kast ederek) gözaltına alınır mı? Geçimimiz hayvancılıktır. Bize başka bir geçim kaynağı gösterinler biz buraları terk edelim."

Yaylak köyünden olan Ömer Yıldız: "Ben evde yokken kapımı kırıp içeri girerek arama yapmışlar" diyor.

"Gerilla arama" ve "yataklık yapıldığı" gerekçesiyle köylülerin mal ve can varlığı tehlikeye atılmaktadır. Yolu, elektrikli olmayan ve her türlü sağlık hizmetinden uzak olan bu dağlık köy ve mezarlara ulaşmak için saatlerce yürümek ya da tırmanmak gerekiyor. Bu zorlu koşulları yaşayan insanların üzerine güvenlik güçlerince baskılar uygulanması, bu zorluğu bir kat daha arttırıyor. Yaşama olanaklarını ilçe güçleştiriyor.

İnsanlarımız bu tür baskılar uygulamakta olumlu hiçbir sonuç elde edemeyeceklerini yetkililer bilmelidirler.

İnsan Hakları Derneği Yönetim Kurulu Üyesi
Nazdar Kahraman

ARGK birlikleri hızla büyüyor

Foto: Berzvedan

Pasûr

Amed-Çewlik-Mûş üçgeninde gerillalar sömürgeci birliklere büyük darbeler vuruyor:

ARGK birliklerinden Pasûr merkezine baskın

Amed (Berzvedan): Son birkaç ayda gerilla saldırılarının en

fazla yoğunlaştığı alanlardan biri Amed-Çewlik-Mûş üçgenidir. Bu alandaki ARGK birlikleri yeni kasımlarla sürekli büyürken sömürgeci hedeflere de daha etkin darbeler vurmaktadır. Gerilla birlikleriyle sömürgeci ordu sürüleri arasında çarpışmaların yaşanmadığı gün hemen hemen yok gibidir. Sömürgeci-ler bu alana büyük bir askeri güç yığmasına rağmen ARGK'den darbe yemekten kurtulamıyor. Gerilla saldırıları bu alanda da artık kent merkezlerine yöneliyor.

21 Mayıs akşamı ARGK bir-

likleri tarafından Pasûr merkezine baskın düzenlendi. Düşman silahlı güçlerinin konumlandığı ilçe jandarma karakolu gerillaların il hedefi oldu. Karakol binası önce otomatik silahlarla tarandı ve ardından bina ateşe verildi. Tamamıyla yarakarak kullanılmaz hale gelen karakol binasında bulunan askerlerden çok sayıda ölen ve yaralanan olduğu bildirilmektedir. Ancak bunların sayısı konusunda kesin bilgi edinilemedi.

Gerillaya karşılık verebilecek düşman odağı bu çekilde etkisiz-

12 kişi daha gözaltına alındı. Bunlardan çoğu çobandır, işlerinin bağından alınıp götürülmesi sonucunda sahipsiz kalan sürülerin dağılıp ve bunların toplanması için de köylülere bzin verilmediği için çoğunun kaybolduğu bildiriliyor.

Beyrok köyü Zemê mezarında A. Latif Gündüz adındaki bir köylü çocukları Sadık, Çiçek (11) ve Seher(13) ile birlikte evlerinde günlerce hapsedildikten sonra, evleri içindeki eşyaları birlikte ateşe verildi.

Hewêdan köyü yakınlarındaki çarpışmalardan kesin bilgi alınamadı

Pasûr ile Qabilowez(Sason) arasında bulunan Hewêdan köyüne 20 Mayıs günü bir ARGK birliği tarafından baskın düzenlendi. Amaç köydeki korucuları silahsızlandırmaktır. Gerillalar öncelikle konuşarak ikna yöntemini tercih ederler. Yapılan konuşmalar sırasında koruculardan bir bölümü ikna olup silahları bırakacaklarını söylerken diğerleri buna itiraz ederek ve köydeki karakola da güvenerek gerillalarla çatışmaya giriyor. Karakoldaki askerlerin de silah sesleri üzerine çarpışmaya katılması üzerine gerillalar geri çekilmeyi uygun buluyor.

Takviye birlikler alarak gerillalar izlemeye kalkışan düşman güçlerinden üç araçlık bir konvoy gerillalar tarafından pusuya düşürülüyor. Pus uyleminde düşman birliklerine epey zayılat verildiği söylenmektedir. Ancak olay yerine sivililerin gitmesi yasaklandığından kesin sonucu öğrenmek mümkün olmadı. Çarpışmaların yer yer daha bir süre devam ettiği ve gerillalardan da bir kişinin şehit olduğu yolunda haberler de çevrede yayılmasına rağmen bunun da doğruluk derecesi tam olarak bilinmemektedir. Bu olay ve çarpışmaların sonuçları hakkında kesin olarak bilinen, Hewêdan köyü korucularından 9'unun yaralandığıdır.

LHA

Gerillalar karayolu denetimlerini sıklaştırdı

Licê (Berxwedan): Kürdistan'da gerilla otoritesinin arttığı yerlerde buna paralel olarak yaşamın her alanında da etki ve denetimi artıyor. Son dönemlerde karayolları da artık ARGK birliklerince daha sık kontrol ediliyor.

24 Mayıs tarihinde gündüz saatlerinde Çewlik-Amed karayolunu kesen bir ARGK birliği, yarım gün boyunca yoldan geçen tüm araçları durdurarak denetledi. Licê yakınlarındaki Değa Flase mevkinde gerçekleşen olayda yoldan geçmekte olan sömürgecilere ait resmi bir araç ateşe verildi. Ayrıca yolun iki tarafından gelmekte olan araçlardan indirilen yolculara yönelik propaganda konuşmaları yapıldı, bildiriler dağıtıldı. Ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği aşamanın önemi vurgulandı ve her Kürdistanlıların daha çok destek sunması gerektiği belirtildi. Sayıları 50 civarında olduğu söylenen gerillalar, sömürgecilik protestonun bir göstergesi ola-

rak TC'nin verdiği kimlikleri toplayıp yaktı ve halktan sömürgecilerin verdiği kimlikleri taşımamalarını ve bunu geçerli saymamalarını istedi.

Ayrıca yapılan kimlik kontrolünde TC ordusundan yeni temkire almış bulunan sivil giyimli iki asker tespit edildi. Görgü tanıklarının bildirdiğine göre gerillalar bu askerlerin yanplan-

Gerillanın parolası "Serkevin"

masını oradaki halka bıraktı. Halk bunların affedilerek serbest bırakılmalarını isteyince gerillalar da bu karara uydu. Bu olay oradaki topluluğu çok etkiledi.

Yaklaşık 4-5 saat kadar yolu denetleyen gerilla birliği daha sonra olay yerinden üç alanlarına doğru uzaklaştı.

Derxust köyü civarındaki çarpışmada 1 astsubay ve 8 asker öldürüldü

Licê'ye bağlı Derxust köyü civarında 16 Mayıs günü ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri ile sömürgeci ordu birlikleri arasında bir çarpışma meydana geldi. Birkaç saat sürdüğü bildirilen çarpışmada sömürgeci birliklerden 1 astsubay başçavuş ile 8 jandarma eri öldürüldü. Çok sayıda asker de yaralanarak suretiyle safsıp bırakıldı. Düşman birliği sayı olarak çok üstün olmasına rağmen gerillaların başarılı manevraları ve çarpışma gücü karşısında fazla varlık gösteremedi. ARGK birliği çarpışmada herhangi bir kayıp vermeden olay yerinden uzaklaştı.

Öte yandan Licê ile Hênê (Hani) arasındaki Şeqîat köyü yakınlarında da bir çarpışma olduğu, muhtemelen 20 Mayıs tarihinde meydana gelen bu çarpışmada 12 özel tim elemanı ile 4 korucunun öldürüldüğü yolunda bazı kaynaklardan bilgiler alındı. Ancak bu olay henüz gerilla kaynaklarıncan doğrulanmış değildir.

Dorahênê

Siwan karakoluna roketli saldırı

Çewlik (Berxwedan): Dara-hênê(Geç) merkezine bağlı Siwan(Servi) bucağı karakoluna gerillalar tarafından roketlerle bir saldırı gerçekleştirildi. 19 veya 20 Mayıs günü akşam saatlerinde gerçekleştirilen saldırıda düşman askeri karakolunun önemli oranda hasar gördüğü bildiril-

mektedir. Olayda düşmanın öldü veya yaralı ne kadar kaybı olduğu konusunda kesin bir bilgi edilemedi.

Ancak gerilla birliği herhangi bir karşı saldırıyla karşılaşmadan geri çekildi. Daha sonra sömürgeci birlikler çok kalabalık sayıda bir güçle takip ve operasyona çıktı, fakat gerillalarla karşılaşma ve çarpışma ol-

madı. Operasyondan eli boş dönen sömürgeci birliklerin mühtiş bir moral bozukluğu yaşadığı bildiriliyor.

Amed / Farqîn

DYP mitinginde ERNK taraftarları korsan gösteri yaptı

Amed/Farqîn (Berxwedan): 26 Mayıs tarihinde DYP, Amed merkezinde Demirel'in de katıldığı bir miting yaptı. Amed'li ERNK taraftarları yurtseverler Demirel şarlatanının gövde gösterisi yapmaya hazırlandığı miting ulusal kurtuluşçu bir korsan gösteriye dönüştürdüler.

Mitingin yapılacağı İstasyon Meydanı'na gruplar halinde gelen yurtseverler burada toplanmaya başladılar. Başlama saatinden kısa bir süre önce sayıları 500'ü aşan bir kitle aniden "Bij PKK", "Bij Serok APO" ve "Kahrolun sömürgecilik, yaşamın bağımsızlık" sloganlarıyla gösteriye başladılar. Gösterinin son derece disiplinli ve planlı olduğu gözlemlendi. Herhangi bir polis müdahalesine olanak bırakmayan göstericiler yine henzer sloganlar atarak mahalleler arasında kayboldular.

İstasyon Meydanı'ndaki miting alanını da gösteriyi bitirerek dağıldıkları sanılan yurtseverler, kısa bir süre sonra Bağlar semtinde tekrar bir araya gelecek, benzer bir korsan gösteriyi de burada gerçekleştirdiler. Mavi Köşk denilen yerde bu kez sayıları 100 civarında olan göstericilere polisin müdahale etmek istemesi üzerine, halk polisleri taşıyıcı otomobilleri tuttu. Birçok polis otosu halkın taşıyıcı otomobilleri sonucunda tahrip edildi.

29 Mayıs günü Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği tarafından, fakültenin İbnî Sina dersanesinde "Güney Kürdistan'da Katliam ve Emperyalizm" konulu bir seminer düzenlendi. Seminere 400 dolayında öğrenci katıldı. Emperyalizmin Kürdistan'daki plan ve yönelimlerine ilişkin yoğun tartışmaların yapıldığı seminer başa-

nlı bir şekilde sonuçlandırıldı.

Türk büyüklerini tanımayan Kürt çocuğu

Farqîn'deki bir ilkokulda Kürdistanlı çocukların körpe dimağlarına zorla Türk ırkçılığı düşüncesini sokarak onları özenliklerinden uzaklaştırmayı amaçlayan faşist bir öğretmen, 4. sınıfta bir öğrenciyi tahtaya kaldırarak kendisine "Türk büyüklerini say" der. Öğrenci de bu soruya "Kürt büyükleri APO, Eği ve Mazlum'dur" yanıtını verir. Bunun üzerine öğretmen çocuğu hemen sınıftan çıkararak öğretmenler odasına götürür. Orada diğer 3-4 öğretmenle birlikte kendisini bir daha o tür şeyler söylememesi doğrultusunda korku ve tehditle yönlendirmeye çalışırlar. Bunu başaramayınca dayak atarak zorla Türk büyüklerinin adlarını söyletmek isterler. Ancak çocuk sonuna kadar direnerek sınıfta söylediklerini tekrarlamaktan başka tek sözcük söylemez. Bunun üzerine çocuğu daha çok döverek eve gönderirler.

İlkokul çağındaki çocuklara bile artık sözünü geçiremeyen ve bir çocuk karşısında bile bu denli çaresizdegen ve zorbalıklarının Kürdistanlı bir çocuk tarafından bile artık rahatlıkla altedilebildiğini ve hiçe sayıldığını gören sömürgeciler, hiç kuşkusuz Kürdistan'da artık daha fazla tutunamayacaklarını da çok iyi görmektedirler.

Şimex

Tabur ve karakol baskınlarında sömürgecilere ağır kayıplar verildi

Şimex (Berxwedan): Sömürgecilerin yeni askeri birlikler, özel komando ve timlerle dokurduğu bir alan da Botan'dır. Son dönemlerde Botan'a çok sayıda yeni düşman askeri birliklerinin sevk edilmesinin nedeni, ARGK birliklerinin her gün daha büyük çaplı saldırılar gerçekleştirmesidir. Botan'da her ild tarafın da güçlerini sürekli büyüttüğü görülmektedir. Hem halk kurtuluş ordumuz ARGK hem de sömürgeci TC ordusu, birliklerini sayı ve güç olarak devamlı artırmaktadır. Bölgedeki çarpışma ve gerilla saldırılarının boyutları da buna paralel olarak giderek büyümektedir.

20 Mayıs gecesi Şimex yakınlarında bulunan Garisan taburuna ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Kalabalık sayıdaki gerilla birliklerinin gerçekleştirdiği saldırı sonucunda düşman taburu yarı yarıya imha edildi. İlk belirlemelere göre ölü ve yaralı 100 civarındadır.

Alanda geliştirdiği operasyonlarla halka baskı uygulayıp otoritesini güçlendirdiğini kanıtlamak isteyen sömürgecilerin Garisan'da yedikleri ağır darbe, Botan'da gerilla otoritesinin güçlüğüne de kanıt oldu. ARGK birliği büyük bir başarıyla gerçekleştirdiği ve düşmana ağır kayıplar verdirtiği bu saldırıda hiçbir kayıp vermeden üstüne çekildi.

Düşman güçlerine yönelik diğer bir gerilla saldırısı da Nav-

yan(Güneyçam)'da meydana geldi. 17 Mayıs tarihinde Navyan karakolu ARGK birliklerinin saldırısına uğradı. 1 astsubay ile 2 düşman askerinin öldürüldüğü saldırıda gerilla birlikleri kayıp vermedi.

ARGK gerillaları 28 Mayıs gecesi de Avyan(Derele) yöresindeki Xêrbikê Bestê taburuna saldırı düzenlediler. Bu saldırıda düşmana verdirilen kayıplar konusunda ayrıntılı bilgi edinilemedi. Saldırı sırasında 4-5 saat boyunca alana çok sayıda düşman helikopterlerinin inş-kalkış yaptığını söyleyen yöre halkı, sömürgecilerin kayıplarının çok fazla olduğunu belirtmektedir. TC yetkililerinin ısrarla olayı gözlemeye çalıştıklarına bakılırsa gerillaların da kayıp vermediği anlaşıyor.

Öte yandan Şimex merkez yakınlarında 14 Mayıs'ta özel tim otomobiline yapılan ve çok sayıda tim elemanının yaralandığı saldırı olayını geçen sayımızda duyurmuştuk. Bu olayda yaralanan tim elemanlarından bazıları daha sonra hastanelerde öldü. Kaç kişinin öldüğü kesin tespit edilemedi, ancak birisi için Şirnex Emniyet Müdürlüğü önünde tören yapıldı.

Sert

İşbirlikçi-ajan Abdülkerim Çelek ölümle cezalandırıldı

Sert (Berxwedan): Birçok devrimcinin katledilmesinde doğru olan rol oynayan azılgınlıkçı-ajan Abdülkerim Çelek, ARGK'ye bağlı şehir gerilla timleri tarafından ölümle cezalandırıldı. Ölü işbirlikçi, 18 Mayıs günü saat 17.00 sıralarında Sert merkezi Bitum mahallesindeki evinin önünde kurşunlanarak öldürüldü.

Aslen Şirvanlı ve DYP il genel meclis üyesi olan bu ajanın ölümle cezalandırıldığı haberi yöre halkı tarafından büyük bir sevinçle karşılandı. Çünkü sömürgecilerle en kirlili işbirliklerine giren bu ajan yoksul halka çok acı ektirmiş, büyük baskıların yaratılmasına kaynaklık etmiş ve çok sayıda devrimcinin katledilmesinde rol almış bir kişidir. Aynı zamanda köy ağası da olan Abdülkerim Çelek, Şirvan yöresinde bulunan Sturkê aşuresinin silah alarak korucu olmasına ön ayak olmuştur. Birçok somut suçları bulunan bu ajan ayrıca 1990 baharında Sert merkezi yakınlarında Zorabag mevkinde öldürülen 3 gerilla ile 14 Eylül 1990 tarihinde Şirvan'a bağlı Gündê-kevîr(Taşıkköy)'de 8 gerillanın şehit düşmeleri olayında rol almıştır.

Edinilen bilgilere göre önemli bir adamlarını kaybetmenin acısıyla sömürgeci yetkililer, Abdülkerim Çelek'in çoğunluğu korucu olan aşiret mensuplarına Sert İHD yöneticilerini hedef göstermektedir.

Cizra Botan

Sınırdan çatışma: 3'ü yaralı, 4 kişi düşmanın eline geçti

Cizra Botan (Berxwedan): Cizra Botan'ın güneyinde sınır geçip Güney Kürdistan'a gitmek isteyen bir grupla sömürgeci askeri birlikler arasında meydana

gelen bir çatışmada 3 kişinin yaralı 1 kişinin de sağ olarak düşmanın eline geçtiği bildiriliyor.

Edinilen bilgilere göre olay şu şekilde gelişti: Cezaevinden yeni çıkan bazı devrimcilerle saflara yeni katılmak isteyen bazı gençler, kendi aralarında bir grup oluşturup Güneybatı Kürdistan'a geçerek oradan da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmeyi kararlaştırdı. Bunun için Cizre Botan yakınlarında bulunan Seqan muntıkasından sürün geçmek isterler. Bazı kış köyüne yakın olan bu noktada bir düşman karakolu da bulunmaktadır. Grup sömürgeci askeri birliklerin oluşturduğu ilk pusu noktasını düşmana farkettilmeden aşıyor. Ancak ikinci pusu noktasında farkediliyor ve düşman birlikleri tarafından çembere alınıyor. Kendilerinde doğru dürüst silah bulunmadığı için burada çıkan çatışmada fazla etkili olamıyorlar. Buna rağmen bazıları kurtulmayı başarıyor, ancak 3'ü yaralı 4 kişi düşmanın eline düşüyor. Yaralı olarak ele geçen üç kişinin kısa bir süre önce cezaevinden çıkan Mehmet Yaşar Adanır, Abdülkadir İlhan ve Kamil Bayan oldukları söyleniyor. Yaralılar şu anda Amed'deki hastanelerde bulunmaktadır.

Sınırdaki çatışmada kurtulmayı başaranlara yönelik Cizre Botan ve Girêk Amo(Silopi) merkezlerinde operasyonlar yapıldı, bazı evler arandı. Ancak baskın yapılan evlerin hiçbirinde olayla ilgili herhangi bir kişi ya da bağ bulunamadı.

Şamdan

Nêrgiz Dağları'ndaki çatışmalar günlerce sürdü

Şamdan (Berruvedan): Kavarlar muntikası Nêrgiz Dağları'nda ARGK gerillalarıyla sömürgeci ordu birlikleri arasında 16 Mayıs günü başlayan çatışmalar aralıklarla birkaç gün devam etti. Çatışmaların başladığı ve devam ettiği süreçte hiçbir açıklama yapmayan sömürgeciler sonuç hakkında da yine suskun kalmayı yeğledi. Sömürgecilerin bu suskunluğuna bakılınca verdikleri kayıpların büyük olduğu anlaşıyor.

Çatışmanın ikinci günü yani 16 Mayıs tarihinde gerilla kaynaklarından edindiğimiz bilgiye göre, o ana kadarki çatışmalarda iki düşman askerinin öldürüldüğü kesinleşmişti. İki gün sonraki gelişmeler ve çatışmaların sonucu hakkında detaylı bilgi edinilemedi. Nêrgiz Dağları ve çevresinde günlerce çok sayıda helikopterin dolaştığı gözlemlendi. Gerillaların kayıp vermeden alandan ayrıldıkları ve kendi üslerine çekildikleri sanılmaktadır.

Qilaban

Hêlal'daki karakol ikinci kez tahrip edildi

Qilaban (Berruvedan): Qilaban(Lîudere)'a bağlı Hêlal(Hilal) köyünde yeni inşa edilmiş olan karakol binasına ARGK gerillaları sabotaj düzenledi. Sömürgecilerin itina ile modern şekilde inşa ettiği karakol binası henüz faaliyete geçmeden, tahrip gücü yüksek patlayıcı madde

ile havaya uçuruldu. Tümden tahrip olan bina kullanılamaz hale geldi.

Aynı yerde bulunan karakol binası da daha önce gerillaların roketli saldırıları sonucunda tahrip edilmişti. Zaten bu yeni bina da o nedenle inşa edildi. Yeni yapılan karakol binasına henüz yerleşmemiş olmasından can kaybı olmadığı bildiriliyor. Bu olay 26 Mayıs günü meydana geldi.

Öte yandan Qilaban-Heruhê köyü çevresinde sömürgeci birliklerden 5 asker nöbet tutmakta olduğu mevzilerinde gerillalar tarafından sessizce imha edildi. Herhangi bir çatışma veya silah patlaması olmadan gerçekleştirilen eylem düşman birlikleri arasında büyük bir moral bozukluğu yarattı. Yatukları mevzilerden sömürgeci gerillaların pusuya düşürmek isteyen düşman birliği yediği böyle bir darbeyle adeta serreme döndü. Eylemi başanıyla gerçekleştiren ARGK gerillaları hiçbir iz bırakmadan geri çekildi.

Son günlerde alanda yapılan operasyonlarda sömürgeciler, Rippin(Yeşilova) köyünde 180, Delokan(Kalemli) köyünde 60 ve Hêlal'de de 40 kalaşnikof marka silah ele geçirdi. Bu silahların Güney Kürdistan'dan gelenlerden köylüler tarafından ticari amaçla alınan silahlar olduğu söylenmektedir.

Çolamerg/Wan

Yoğun çatışmaların yanı sıra çok sayıda köy toplantıları da yapılıyor

Çolamerg Wan (Berruvedan): Çolamerg(Hakkari) ile Wan arasındaki bölgede bir yandan ARGK gerillaları ile sömürgeci birlikler arasında yoğun çatışmalar yaşanırken, gerillalar bir yandan da çok sayıda köy toplantıları gerçekleştirerek halkla sürekli ve geniş ilişkiler geliştiriyor.

Çolamerg-Elbak(Haşkale)-Qezîk(Gürpınar) üçgeninde Herwarî muntikasında ARGK gerillaları ile sömürgeci TC ordu birlikleri arasında çatışma meydana geldi. Şiddetli ateşi mensuplarının yoğun olarak yaşamakta olduğu bu alanda 28 Mayıs günü meydana gelen çatışma, gerilla birlikleri ile düşman güçlerinin tesadüfî olarak karşılaşması üzerine başladı. Birkaç saat devam eden çatışmada 2 düşman askeri öldürüldü 2'si de yaralandı. Gerilla birliklerinin kayıp vermeden alandan uzaklaştığı bildiriliyor.

Çolamerg merkeze bağlı Pinyanî(Geçitli) nahiyesi Kawaî köyü yakınlarında 31 Mayıs günü sabah saatlerinde ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında bir çatışma çıktı. Gazetemiz basıma girdiği sırada çatışma henüz devam ediyordu ve ayrıntılı bilgi almak da mümkün olmamaktaydı. Çünkü bölge sömürgeci birlikler tarafından tümden ablukaya alınmış ve giriş-çıkışlar yasaklanmıştı.

Wan'ın Şax(Çatak) ilçesine bağlı Xumarê(Dalbasi) köyüne 23 Mayıs tarihinde uğrayan bir ARGK birliğinin köylülerle gerçekleştirdiği toplantı sonucunda köyün tüm korucuları silahlarını bırakacaklarına dair söz verdiler. Yapılan konuşmalardan sonra gerillalar köyden ayrılırken halk tarafından sloganlarla uğurlandılar. Yeni dönemde gerilla faaliyet-

Bir coşku anı

Foto: Berruvedan

lerinin yörede artmasıyla birlikte Xumarê köylülerinde de coşku doruktaydı ve bu coşkularını sloganlarıyla dile getiriyorlardı. Gerillalar köyden ayrıldıktan bir süre sonra, aldıkları duyurular üzerine kalabalık sayıdaki sömürgeci birlikler operasyona çıktı, ancak eli boş döndü.

Bundan kısa bir süre önce de gerillalar Muks(Bahçesaray) ile Şax arasında bulunan çok sayıda dağ köylerine benzer ziyaretler yapmıştı. Gerillalar gittikleri her köyde gönderilere ERNK hayrakları çektiler, köylülerle toplantılar yaptılar ve her köyden olumlu izlenimlerle ayrıldılar.

Son dönemlerde Şax ve çevresinde son derece olumlu gelişmeler yaşanmaktadır. Yoğunlaşan gerilla faaliyetleri kitlelerde muazzam bir canlılık yaratmış bulunuyor. Halk her yerde coşkunu dile getiriyor ve gururlanıyor. Çok yoğun şekilde gerillaya katılmalar oluyor. Bu bölge halkı eskiden aşiret ilişkileri nedeniyle ilkel milliyetçi güçlere yakınlık duymakta ve Güneyli güçlerden bazı şeyler umut ediyorlardı. Ancak son gelişmeler bu durumu tamamen değiştirmiştir. Artık halk her yerde, büyük parça zafere gitmeden kurtuluş mümkün olmaz kanamında netleşmiştir. Ayrıca ilkel milliyetçi politikaların hangi acılara neden olduğunu gören kitleler, "PKK gibi savaşılmadan zafere olmaz" diyerek harekete en aktif biçimde destek sunmaktadır.

Diğer yandan bölgedeki gelişmeler sömürgecilerin endişesini artırmıştır. Yaptıkları çok sayıda operasyonlardan hiçbir sonuç alamamaktadırlar. Düşmanın, acizliğinin bir ifadesi olarak bölgede son olarak başvurduğu bir yöntem de koruculara komando elbisesi giydirmek oldu. Koruculuğun sürekli bir askeri mesleğe dönüştürüleceği söylentileri yayılıyor. Muhtemelen bununla çöken koruculuk sistemini yaşatmaya çalışıyorlar. Bölgede yoğun düşman gücü bulunmakta ve bu güç sürekli hareket halindedir. Buna rağmen gerillalar her yerde gizli kalmakta ve düşmanı çılgına çevirmektedir. Bir gerillayı, bir düşman askerlerini gören köylüler, durum karşısında daha fazla heyecanlanmakta ve gerillaya olan sempati ve bağlılık alabildiğine büyümektedir. Gerillalar karşısında düşman askerlerinin aczi, yöre halkının dilinde fıkralara dönüş-

mış bulunuyor. Gerilla otoritesinin gün geçtikçe nasıl egemen olduğunu gözleriyle gören köylülerin desteği daha da artmaktadır.

Nisêbin

Selahattin Mecit adlı ajan ölümle cezalandırıldı

Nisêbin (Berruvedan): Hacı Xelîlê Heptreki'nin oğlu Selahattin Mecit adlı bir işbirlikçi-ajan 16 Mayıs günü saat 16.00 sıralarında İstasyon Mahallesi civarında ARGK şehir timleri tarafından ölümle cezalandırıldı. Aalen Midyad'ın Heptrek köyünden olan bu işbirlikçiye sömürgecilere yaptığı hizmetler karşılığında Nusaybın Gümrük Kapısı'nda iş verilmişti.

Kuşunda taramak suretiyle cezalandırma eylemini gerçekleştiren ARGK şehir tümü savaşımları, ajanın cesedinin yanını ARGK imzalı bir bildiri bıraktıktan sonra sloganlar atarak olay yerinden uzaklaştılar. Eylemin gerçekleştiği yer İstasyon Mahallesi'ndeki köprü'nün yanı ve sapa bir noktaydı. Bu sapa yerin bilinçli olarak seçildiği, ama buna rağmen silah seslerinin tüm mahallede duyulduğu söylenmektedir.

Eylemi gerçekleştirdikten sonra süratle olay yerinden uzaklaşarak gözden kaybolan gerillalar hiçbir iz bırakmadıklarından, sömürgeciler çok istemelelerine rağmen kimseyi tutuklayamadılar.

Gumgum

Gerillalar düşman pususunu boşa çıkardı

Gumgum (Berruvedan): Gumgum(Varto)'a bağlı Yekmal-(Kuşluk) köyü yakınlarında ARGK birliğini pusuya düşürmek isteyen sömürgeci ordu güçleri ve çeteler, gerillalara hiçbir kayıp verdirmezken kendilerinden yaralananlar oldu. Yöreden edinilen bilgilere göre olay şu şekilde gelişti:

Yörede zaten fazla korucu bulunmuyor. Bundan kısa bir süre önce Kalçık(Aydınpınar) ve Yek-

mal köylerinden 15 kadar kişi silah olarak çeteciliğe bağlar. Olaydan yaklaşık 10 gün kadar önce ARGK birlikleri Yekmal köyüne giderek silah alanları ikaz eder ve en kısa sürede silahları bırakmalarını ister. İkinci gidişte ise, daha önce ihbar yapılmış olduğu için gerillalar düşman pususuyla karşılaşır. Burada çıkan çatışmada gerillalar hiçbir kayıp vermezken çete ve askerlerden bazıları yaralanır.

Palî

Haşkilê köyü yakınlarındaki çatışmada 2 subay, 1 astsubay ve 2 asker öldürüldü, 4 gerilla şehit düştü

Palî (Berruvedan): 29 Mayıs günü Palî(Palî) ilçesine bağlı Haşkilê(Lîmurkaya) köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu birlikleri arasında bir çatışma meydana geldi. Olayda sömürgeci güçlerden değişik rütibelerden 2 subay, 1 astsubay ve 2 er olmak üzere toplam 5 kişi öldürüldü, çok sayıda düşman askeri de yaralandı. Çatışmada büyük bir direniş örneği sergileyen ARGK gerilla birliğinden de 4 gerilla şehit düştü.

Edinilen bilgiye göre çatışma, bir ihbarı değerlendirilen sömürgeci ordu birliklerinin Haşkilê köyü yakınlarında 6 kişilik bir gerilla birliğini kuşatması üzerine başladı. Kalabalık sayıdaki düşman güçlerinin birkaç çemberlik kuşatması altında güçlü direniş örneği sergileyen ARGK birliği, düşman çemberlerini yarmayı başardı. Ancak bu sırada gerillalardan 4'ü şehit düştü, kalan 2 gerilla ise kuşatmadan ayrılarak kurtuldu. Şehit düşen gerillalardan birinin bayan olduğu bildirilmektedir. Şehitlerin kimlikleri konusunda da henüz kesin bir bilgi edinilemedi.

Gerillaların düşmanı kuşatmasını yarmaya çalıştığı sırada yaşanan şiddetli çatışmada sömürgeci birliklere de 3'ü rütbeli toplam 5 kayıp verdirildi. Ayrıca çok sayıda yaralının da bulunduğu, bunlardan bir kısmının Mazra(Elazığ) devlet hastanesine kaldırıldığı bildirilmektedir.

Palî çevresindeki kırsal alanlarda son günlerde sık sık gerilla saldırıları gerçekleştiği haber alınmakta birlikte, bunların ayrıntıları hakkında henüz kesin bilgiler elimize ulaşmadı. Gelecek sayılarımızda bu haberleri detaylı olarak sunabileceğimizi umul ediyorum.

Elbistan

7 gerillanın şehit düştüğü söylenen olay henüz aydınlanmadı

Elbistan/Pazarçık/Dilûk- (Berruvedan): 14 Mayıs tarihinde Nurhak dağlarının Kamışlıdere köyüne yakın bir kesiminde gerillalarla sömürgeci güçleri arasında bir çatışma oldu. Sabah saatlerinde başlayan ve birkaç saat devam eden çatışmada, düşman kaynaklarından yapılan açıklamaya göre 7 gerillanın şehit düştüğü bildirildi. Sömürgeciler kendi kayıplarını hakkında da hiçbir açıklama yapmadılar.

KAMUOYUNAI

28 Nisan 1991 tarihinde Amed Eyalet Taburuna bağlı bir gerilla birliğimiz, Bongilan(Solhan) şehir merkezine planlı ve kapsamlı bir saldırı düzenlemiştir. Uzun süreli hazırlığa dayanan bu devrimci operasyonumuz, Bongilan yurtsever halkının da muazzam desteğiyle başarıyla gerçekleştirilmiştir. Operasyonda esas hedef olan halk düşmanı Bongilan Kaymakamı ve Savcısı ölümlü cezalandırırken, bu arada Orman İşletme Şefi de aldığı kurşunlarla ölmüştür. Hedefler arasında bulunan hakim, komiser ve polislerden oluşan bir grup yaralanırken, hedefler arasında bulunmayan ancak birliğin iradesi dışında iki memur da yaralanmıştır.

Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlüğü simgeleyen ulusal kurtuluş savaşını Partimiz PKK önderliğinde geliştirdiğimiz biriken bir gerçektir. Bugüne kadar muazzam güç dengeliğine ve her türlü olanaksızlıklarımıza rağmen savaş kuralını içinde yürütmeyi esas aldık. Her seferinde yapılan açıklama ve beyanlarımızla, karşısında savaştığımız düşmanın da aynı biçimde savaş kuralları içinde hareket etmesini istedik. Ne var ki düşman, varlığını inkar ettiği bir halkın ve öncüsünün çağrılarını ve uyarılarını dikkate almama gafletine düşmüştü.

Devrimci hareketimizin bu çağrılarına karşı, sivil-savunmasız çocuk ve kadınlarımıza kurşun sıkmaya devam etti. 1990 Serhiil-danlarında görüldüğü gibi, Nisêbin(Nusaybin)'de, Cizra Botan-(Cizre)'de halkın üzerine kurşun yağdırmasıyla onlarca insanımızı şehit etti ve yaraladı. Bu gelişmeler üzerine, bize düşmanın anlayacağı dilden cevap verme ulaştığı dışında bir seçenek kalmadı. Ye bilinen Kovancılar Eylemi (9 mühendisin öldürülmesi eylemi) gündeme geldi. Ardından düşmanın bu tutumunda ısrar etmesi, Mehriwan(Aracak) ve Mûş eylemlerinin misilleme şeklinde gelişmesine neden oldu. Bütün bu misilleme eylemleriyle birlikte her seferinde kamuyuna duyulan sorumluluğun bir gereği olarak, düşmandan oyunu kurallarına göre oynaması istenmiştir. Buna karşın düşman, her seferinde harbar ve inkarcı mantığında ısrar etmiştir.

Düşmanın halkımıza karşı katliamcı yönelimleri 1991 baharında büyük bir görkemlilikle kutlanan Newroz'da gelişen kitle hareketliliği karşısında tüm vahşetleriyle devam etmiştir. Şirnex'de, Kerbani(Dargeçit)'da, Amed(Diyarbakır)'de ve ülkemizin birçok yerinde yine onlarca insanımız hunharca katledilmiş, yülercesi de yaralanmıştır. Yine binlercesi gözaltına alınarak insanlık dışı uygulamalarla işkencelerden geçirilmiş, zindanlara hapsedilmişlerdir. Kuzey İtali Kürdistan halûl, bu şekilde katledilirken, diğer yandan TC, tarihin garip bir cilvesiyle Kürkiler'e hamilik yapmaya kalkışmıştır. Son derece sinsî, sahtekar ve alçakça geliştirilen bu politikayla, Kürt halkı birbirine düşürülmek istenmiştir. Bugün sonuçları Güney Kürdistan örneğinde görüldüğü gibi, Kürt halkı bir kez daha kompluya düşürülmüş, katliamlardan geçirilmiştir. Tüm bunlara rağmen sahte de olsa geliştirilmek istenilen yumuşama ortamı dikkate alınarak, savaş kurallarına ve ilkelere bizler tarafından bağlı kalınmaya devam edilmiştir. Halkımızın yüce Önderi, Partimiz Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, daha fazla kan dökülmesini engellemek amacıyla çok sayıda gazetelere verdiği mülakatlarda, sorunun çözümü için birçok öneride bulunmuştur. Başkan APO'nun insani ve barışçıl yaklaşımları ne yazık ki düşman tarafından bir fırsat olarak değerlendirilmedi. Gereklükten ıhtımar edilmiştir. Bütün bu girişimlere, milyonların, topraktan Kürdistan'ın ve hatta tüm dünya halklarının önderliğini büyük bir coşkuyla kabul ettiği Başkanımız APO'yu, "O bir canidir, cezalandırılacaktır" biçimindeki çirkin ve tiksindirici açıklamalarla karşılık verilmiştir. Başkanımız şahsında Kürdistan halkı suçlu görülmüş ve canavarca, cezalandırılması kararlaştırılmıştır. Bu karar Anti-Terör Yasasıyla da resmileştirilmiştir.

Biz, Kürdistan halkı yürüttüğümüz savaşta çok can verdik. İnanılmaz işkencelerden geçirildik ve dayanılmaz koşullarda yaşamızın örgütlemeye mahkum edildik. Bütün bunları savaşın bir bedeli olarak görüp, böyle algıladık. Hu nedenle inanılmaz fedakarlıklar göstererek hepsine katlandık. Ancak, halkımızın Önderliğine yöneltülen, savaşın yasal gereği olmayan, tamamıyla bu halkı köçük düşüren ve halka hakaret etme anlamına gelen bu çirkin saldırıyı, herhalde sinemize oturtamazdık, insanlık şuurumuza yediremezdik ve yine gereken karşılık verememizde edemezdik. Biz, Bongilan başkınının esas nedenimizden biri de budur.

Cezalandırılan Bongilan Kaymakamı ve Savcısı, Bongilan kamamızda öyle belirtildiği gibi halkımıza hizmet götürülen değil, ona karşı dayanılmaz baskı ve zulmün uygulayıcılarıydılar. Faşist MHP militanı olan ve birçok ilerici, demokrat ve yurtseverin kanına giren bu çete odayı konte gerilla faaliyetlerini doruğa çıkarmışlardı. Halk düşmanlığını canavarca yürütüyorlardı. Bu yönüyle cezalandırma eylemi, halkımızın istek ve emri üzerine de gerçekleştirilmiştir.

Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da ulusal kurtuluş savaşını daha da geliştirmekte kararlıyız. Bu savaşın en etkili aracı olan gerillayı, Kürdistan'ın her karış toprağında yaygınlaştırıp, geliştirmek yüce görevimizdir. Düşmanın hiçbir karşı-devrimci çabası bizi bu tarihsel görevimizi yerine getirmekten alıkoyamaz. Kamuyunun oneri ve taleplerini de dikkate alarak, geliştirdiğimiz bu savaşta, savaşın yasalarını zorlamaya çalışıyoruz. Ne var ki, sadece kurtuluş güçlerimizin savaş yasalarına riayet etmesi düşmanın ahlak kurallarına sığınmayan vahşi saldırılarına bir engel olamamaktadır.

Savaşın pervasızlaşan gelişimi önüne geçmek için aynı zamanda ilerici kamuyuna da büyük görevler düşmektedir. Hangi çevrelerden ve güçlerden kaynaklarına kaynakların gerçeğimiz inkar eden veya gerçeğimiz karşısında saygısızca tutumlar ifade eden bütün yaklaşımlar daha fazla kanun dökülmesine neden olacaktır.

- Yasasın boğamaz, birleşik, demokratik Kürdistan!
- Yasasın PKK!
- Yasasın Başkan APO!

ARGK Amed Eyalet Komutanlığı / 28 Nisan 1991

ABD EMPERYALİZMİNİN İŞBİRLİKÇİLİĞE DAYANARAK KÜRDİSTAN DEVRİMİNİ TASFİYE PLANLARI

Birinci sayfadan devam

Kürdistan Devrimi'ni tasfiye etmek ve boğmak amacıyla ülkemize giren ve hem de bunu Kürdistan halkını katliamlardan kurtarma ve halka yardım etme adı altında yapan ABD emperyalistleri, mücadelemizin öncüsü PKK'yi tutarlı ve kararlı anti-emperyalist konumundan vazgeçirmek ve boyun eğdirmek için görülmemiş bir dayatmada bulunuyor. Bunu yaparken mücadelemizin üzerine iflah olmaz işbirlikçi KDP'yi sürme planları geliştiriyor. İşbirlikçileri öne çıkararak devrimci direnişleri boğma yönteminin, ABD emperyalistlerinin öteden beri dünyanın pek çok alanında başvurduğu klasik politikası olduğu biliniyor. Şimdi bu politikanın bir gereği olarak Kürt işbirlikçiliği öne çıkarılarak bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz tasfiye edilmek isteniyor.

ABD emperyalistlerinin Kürt işbirlikçilerini ayakta tutmak ve yaşatmak için nasıl çaba sarfettiği gözler önündedir. Güney Kürdistan'da işbirlikçilerin tam da sığın tükettiği noktada müdahalede bulunması buna delildir. O sıradaki birkaç günlük bir gecikmenin bile, o güçlerin bir daha belini doğultamayacak bir konuma düşmelerine yol açacağı ortadaydı. Kürt işbirlikçilerine böylesine kritik bir anda el atıp onları ayakta tutan emperyalistler, bunları palazlandırıp Kürdistan Devrimi'nin üzerine sürmenin hesaplarını yapıyorlardı.

Kürt işbirlikçiliğinin iflah olmaz temellisi KDP ise, emperyalistler ve TC sömürgecileriyle işbirliğinde gerçekte hiçbir sınır ve kural tanımayacak bir durumdadır. Faşist TC ordu sürülerinin önüne verip ARGK gerillalarına karşı operasyonlar düzenlemekten tutalım gerilla ös ve yerleşim alanlarını ihbar etmeye kadar, en kötü biçimde kullanılmaktadır. Bağımsız düşüncüyü, bağımsız bir teori ve pratiği ve kendi özgüvene güvencere ve dayanarak ayakta durma ve mücadele etmeyi hiçbir zaman akıl ve hafızalarına sığdıramayan reformistlerin, Fransa, İsveç gibi Avrupa ülkelerinde geliştirdikleri "PKK'nin iki aylık ömrü kaldı, PKK ABD'yi, KDP'yi karşısına almakla hata etti" tarzındaki propagandalarına bakılırsa, Kürt işbirlikçileri Kürdistan Devrimi'ne karşı bu millilik rollerini önümüzdeki süreçte daha da geliştirecektir. Oysa ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK'nin, KDP ve benzer güçlerin bu olumsuz ve onursuz konuma düşüp düşmanın elinde höylesine basit bir mağas durumuna düşmelerini için son derece olgun ve sorumlu davranışları herkes bilmektedir. Bu güçlerin tüm olumsuzluklarına rağmen yoğun çaba sarfetmiştir.

Ancak KDP, halkımızın çıkarına olan bu doğru yaklaşımlara karşılık verme yeteneği göstere-memiş, kendi aşiretsel-sınıfsal konumuna denk düşen işbirlikçiliği ABD emperyalistlerinin günlük talimatlarıyla hareket edecek kadar ilerletmiştir. ABD emperyalistleri görünüşte Kürdistan halkının iyiliği ve Kürt sorununun çözümü için, ama esasta kendi emperyalist çıkarlarını bölgede kalıcı kılmak amacıyla uygulamak istediği politikalarını hayata geçirmede KDP vb. işbirlikçileri basit birer araç durumuna getirmiştir. Son günlerde Zaxo ve Duhok gibi yerlerde yaptırılan "ABD güçleri Kürdistan'dan çekilmesin" gösterileri, ABD'nin bunları nasıl kullandığının somut bir göstergesidir. Zaten uzun süre çekilmeye niyeti olmayan ABD, böylece "işte halk benim günemi istemiyor" tarzında dünyayı aldatmaya çalışacak, sözumüne halk istediği için kalmış olacaktır. Ne yazık ki, ABD emperyalistlerini bir kurtarıcı olarak gören ve halkımıza da böyle sunmak isteyen sadece KDP değildir. ABD emperyalistlerinin yarlımı ve müdahalesiyle PKK önderliğindeki gerilla mücadelesinin tasfiyesine umut bağlayan reformistler takımını da bu konuda KDP'den pek de geri kalmamaktadır.

Diğer yandan TC sömürgecilerinin de aynı amaca yönelik faaliyetlerinin bu süreçte yoğunlaşmış gözler önündedir. Özal ANAP klişinin ortaya atmış olduğu bir takım sahte hak tanıma lafları, yine Özal'ın gerilla savaşının yumuşatılması karşısında PKK'ye legal ortamın açılabilceği yolundaki mesajları tümüyle PKK-ERNK-ARGK önderlikli bağımsızlıkçı direnişin tasfiyesine yönelik manevralardır.

Ayrıca Ortadoğu bölgesi ve dolaylarında mekik dokuyan ABD dışişleri bakanı ve üst düzey görevlileri ve CIA kurumlarının faaliyetlerinin ağırlıklı bir kesiminin Kürdistan Devrimi'nin etrafındaki kuşatmayı pekiştirme-yne yönelik olduğu da bir sır değildir.

Emperyalist, sömürgeci, yerli işbirlikçi güçlerin PKK'ye boyun eğdirmek ve PKK önderliğindeki gerilla mücadelesini tasfiye etmek amacıyla hummalı bir faaliyet içine girdikleri bir dönemde Mehmet Şener (Ahmet) ve Cangır Hazer (Haran) adlı iki unsurun savaş ve mücadele saflarından kaçarak KDP'ye sığınması olayı da, kuşatmayı içten de tamamlamaya sonuca ulaştırma planının bir parçasıdır. Nitekim bu iki kaçkın da ARGK kampları ile bildikleri illahların yerlerini düşmana bildirerek TC sömürgecileri ve ABD emperyalistlerinin hizmetinde olduklarını ve bağımsızlıkçı direnişimizi imha etme planının bir parçası olarak sahneye sürüldüklerini kanıtlamışlardır.

1983-84'lerde, 12 Eylül faşizminden kaçarak Avrupa'ya

yaşayan Kürt ve Türk sol hareketlerine emperyalistlerin dayattıkları boyun eğdirme ve devrimci özünden boğularak yozlaştırma politikasına karşı direnen savaşan PKK'ye karşı, Haçlı orduları seferber edildiğinde de benzer biçimde provokatörler sahneye sürülmüştü. Ki emperyalistler Almanya'da açmış bulundukları davada PKK'den hala bu yavrularının hesabını sormak istemektedir. Yine 87-88'lerde bu kez NATO karargahlarında geliştirilen planlar gereği mücadelemiz dört bir yandan kuşatılarak teslim alınmak istendiğinde de bu tür pylonlar boy göstermişti. Fakat bütün bunlar altdederek mücadelemiz bugünkü boyutlara ulaştı. Bugün izlenen taktik de aynıdır ama bu, öncelleri kadar bile başkanı şansı olmayan bir ölü doğumdur.

Ortadoğu bölgesinde kendi düzenini oturtmak amacıyla çullanmış bulunan emperyalistlerin saldırıları günümüzde PKK'nin ve öncülüğü ettiği Kürdistan Devrimi'nin üzerinde yoğunlaşmış bulunsa da, çok iyi bilinmelidir ki, bu sadece PKK ve Kürdistan halkına yönelik bir tehlike değildir. Bütün bölge halklarının geleceklerini karartmaya yönelik bir tehlikedir. Bu açıdan bölgede anti-emperyalist ve devrimci geçinen güçlerin, PKK'nin bugün vermiş olduğu anti-emperyalist mücadelenin anlamını iyi kavramaları gerekmektedir. Ortada çok büyük anlamı olan bir anti-emperyalist mücadele var. Özellikle Türkiye sol güçleri, bugüne kadar bir türlü kavramadığı ve yerine getirmede görevlerini artık kavramalı ve gereğini yapmalıdır. Sorun salt PKK'nin sorunu değil, Kürdistan ve Türkiye devrimlerini kurtarma sorunudur.

ABD emperyalistlerinin Kürt işbirlikçileri ve TC sömürgecileriyle ittifak içinde geliştirdiği Kürdistan'daki bağımsızlıkçı direnişli imha planlarının başarıya ulaşması, Türkiye Devrimi açısından daha az tehlike taşıyan bir durum değildir. Ve anti-emperyalistlik de lafla olmaz, tutarlı bir pratik mücadele gerektirir. Karşı devrim cephesi bütün güç ve olanaklarına rağmen nasıl en geniş ittifaklar geliştirmeye önem veriyorsa, devrimci için sorunun çok daha yakıcı bir önem taşıdığı unutulmamalıdır.

Halkımız PKK-ERNK-ARGK önderliğinde emperyalizme karşı sonuna kadar mücadele etmekte kararlıdır. Kürdistan halkının bu onurlu ve tutarlı tavrı ve bu kutsal savaşın, başta Türkiye halkı, devrimci-demokrat ve anti-emperyalist güçleri olmak üzere tüm bölge halklarına, emperyalistlere karşı nasıl davranılması gerektiği konusunda seçkin bir örnek teşkil etmektedir.

Politik tutsaklar icerde, kitleler disarda acik grevinde

Bir yıl önce SS Kararnameleri'ni işlevsiz kılan halkın gücü, devlet terörü yasasını da parçalayacaktır!

Açlık grevindeki yurtseverler: Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizi ezmek amacıyla çıkarılan "Terör Yasası"nı reddediyor, SÖMÜRGEÇİ DEVLET VE YASALARINI TANIMIMYORUZ!

Berxwedan Haber Merkezi

21 Mayıs'ta serhildanlara yeni bir halka daha eklendi. Sömürgeci-faşist rejimin uzun süre devam eden 141, 142, 163. maddeleri ceza kanunundan çıkarılacağı, düşünce özgürlüğü getirileceği, demokratikleşmenin sağlanacağı tartışmaları ardından 11 Nisan 1991 günü parlamento'da kabul edilen ve 12 Nisan günü Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren "Terörle Mücadele Yasası" ya da gerçek ve öz tanımıyla devlet terörü ya-

sasına tepkiler giderek büyüyor. Düşünmeyen beyinlere özgürlük, düşünene, yüreği, beyni ve bedeni halkın kurtuluşu, bağımsızlık ve özgürlüğü için çalışanlara yasak ve ölüm fermanı demek olan bu yasayı protesto etmek için, cezaevlerindeki politik tutuklularla dışardaki tutuklu aileleri, yakınları ve tüm devrimci, demokratların ve yurtseverlerin başlattığı açlık grevleri sürüyor. Gazetemiz basıma hazırlanırken sırada Amed(Diyarbakır), Bismil, Lice, Farqin(Silvan), Elîh(Batman), Pirsûs(Suruç), Nisêbin, Melecdî(Malatya), Pirrîn(Adıyaman), Riha(Urfa), Dilûk(Antep), Ceyhan, Adana, Mersin ve İstanbul'da

DİRENEN HALKIMIZ KAZANACAKTIR!

Kamuoyunda "anti-terör" yasası olarak bilinen 3713 sayılı yasanın yürürlüğe konulduğu ardından, bu yasanın ne anlama geldiği bütün açıklığıyla görüldü. Yasa, sadece devrime yöneltilmiş bir şiddet değil, bütün demokrasi ve insan haklarına yöneltilmiş açık ve süsüz bir saldırı idi. Nitekim, bu yasaya yönelik tepkiler daha ilk günden ve oldukça geniş çaplı oldu. Ama, en kararlı ve aktif karşı koyuş yine kitleler eylemliliklerle başladı ve yaygınlık kazandı. Wan, Amed(Diyarbakır), Bismil, Farqin(Silvan), Nisêbin(Nusaybin), Riha(Urfa), Wêranşar, Pirsûs(Suruç), Cizra Botan(Cizre), Derîka Çiyayê Mazî(Derik), Pirrîn(Adıyaman), Sêrt(Siirt), Dilûk(Antep), Adana, Mersin, İstanbul, Elîh(Batman) ve Mardin'de binlerce insan sömürgeci devlet terörünün adı olan "anti-terör" yasasını açlık grevleriyle cevapladı. Ankara Kapalı, Sağmalcılar, Nazilli, Aydın, İzmir-Buca, Adana, Bartin, Bursa, Antep, Çanakkale, Diyarbakır, Ceyhan cezaevlerinde devrimci tutsaklar açlık grevinde. Yani, sömürgeci Türk devleti bir kez daha cezaevlerinin ve kitlelerin tavizsiz kararlı direnişini, etle-tirnak gibi bütünlüklü mücadelesini karşısında buldu. İçinden geçtiğimiz dönem dik-kate alındığında, verilen bu cevap çok anlamlıdır ve tarihi açıdan büyük değere sahiptir. Bu noktayı özellikle vurgulayarak, açlık grevindeki devrimci tutsakları ve eylemi kitleleştirilen dışardaki açlık grevcilerini ve bu mücadeleye katkıda bulunan tüm devrimci, yurtsever ve demokratları devrimci coşkumuzla selamlıyor, başarılar diliyoruz.

Bilindiği gibi, "anti-terör" yasası çartlı salıverme uygulamasıyla birlikte yürürlüğe konuldu. Bunda amaç, kamuoyunu yanıltmak, ama esas olarak da hem cezaevi direnişlerini içerden hançerlemek ve hem de devrimi tasfiye planını en silni biçimde hayata geçirmekti. Ancak, karşıdevrimin bu taktiğinin asla tutmayacağı da bir gerçektir. Yaşanan direnişler, elde edilen kazanımlar ve deneyimler, artık bütün halkı olgunlaştırmıştır. Geline bu noktadan sonra, kanla, emekle, direnişle elde edilen kazanımların düşmanın basılı ayak oyunlarına terk edilmesine, mevzilerin düşmana kaptırılmasına olanak yoktur. Nitekim, dağlarımızda, zindanlarda ve halkımızın serhildanlarıyla yükseltülen direnişler bu gerçeği anlatmaktadır. Şu an "anti-terör" yasasına karşı geliştirilen eylemlilik de böyle anlıyoruz ve serhildanların yeni bir halkası olarak değerlendirilmesi gerektiğine inanıyoruz. Gerçekten de bu, yeni bir kitlese atak, halion devrimci iradesinin örgütlü bir karşı koyuşudur. Yaygın kitlese açlık grevlerinin serhildan olarak adlandırılması en gerçekçi değerlendirme olacaktır.

Kitlese açlık grevleri dünya ulusal kurtuluş devrimi pratiklerinde fazlaca yaşanan bir eylem biçimi değildir. Denilebilir ki, bu tarz bir mücadele yönteminin en yaygın biçimiyle direniş. Ülke-miz özgürlüğünde yaşıyor. Bu, ölümden yaşamı yaratan, onurlu bir yaşam için ölüme hor gören mücadele geleneğimizin kitleseleşmesidir. Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin yükselttiği bayrağın kitleler tarafından taşınmasıdır. Bu, gerillanın halk tarafından eylemlilikle kucaklanmasıdır.

Düşman şimdi bütün dikkatini gerilla ordumuzun tasfiyesine yöneltmiş durumda. Çünkü, Kürdistan'da gerillanın Kürdistan'da yaşam demek, onur demek, kurtuluş ve özgürlük demek olduğunu o da biliyor. Ama, gerillaya yönelik saldırıların başarısı için kamuoyundaki en küçük demokratik ses bile boğmak, halkı sindirmek ve nefes alamaz hale getirmek, zindan direnişini ezmek, kısacası dağ, zindan ve halk direnişini birbirinden tecrit etmek zorunda olduğunu da görüyor. "Anti-terör" yasası açık ki bu amaçla yöneliktir.

Sözler, geliştirdiğiniz açlık grevleriyle ve geliştireceğiniz diğer eylemlilik biçimleriyle buna en güzel cevabı verdiğiniz ve vereceksiniz.

1982'de Mazlum DOĞAN yoldaşın eylemiyle bir meşale yakılmıştı. Zindanda yakılan bu meşaleyi gerilla dağlarda yükseltti; bu meşale Kürdistan'ı aydınlattı. Zekiye Alkanların, Şemsettin Çiftçilerin, Rukiye Bozkurtların ve daha nice serhildan şehitlerinin kanlarıyla kitlese bir ateş haline, bir devrim yangını haline geldi. Düşman şimdi Kürdistan devriminin bu ateşi karşısında telaşlıdır ve yangından mal kaçırma çalışmaktadır. "Anti-terör" yasası düşmanın bu telaşını ve korkusunu ele veren en açık ve en son örnektir. O halde, bize düşen de onun korkusunu daha da büyütmek olacaktır. Serhildan kitlese gösterilerle, kitlese açlık grevleriyle ve diğer yöntemlerle süreklileştirmemiz, dağ-zindan ve halk direnişinin tek bir yüreğin atışı olduğunu her fırsatta ve her biçimde ortaya koymamız bu açıdan çok önemlidir.

Artık günü övünçle söyleyebilirsiniz Kürdistan bir direniş kalesidir ve her Kürdistanlı bu kalenin bir savaşçısıdır.

Parti Önderliğimiz ve Parti'mizi adına sizleri bir kez daha selamlıyor ve zafer daima direnenlerin olacaktır diyoruz.

- Yasanın serhildanlanmaz!
- Yasanın zindan direnişimiz!
- Yasanın gerilla savaşımız!
- Yasanın PKK!
- Yasanın Başkan APO!

PKK-Avrupa Temsilcilik / 31 Mayıs 1991

tutuklu yakınlarının başlattıkları açlık grevi devam ediyor. 31 Mayıs günü Mêrdîn ve Dêrika Çiyayê Mazî(Derik)'de başlatılanlar ise polis kordonu ve baskısı altında bulunuyordu. Ayrıca Cizra Botan'daki tutuklu yakınlarının bina arayışları sürüyordu. Tutuklu aileleri ve yakınlarının başlattıkları açlık grevleri başlangıçta üç gün dö-nüşümlü ve 12 gün süreli olarak açıklandı. Ancak bu sürenin sonunda da değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılması doğrultusunda herhangi bir gelişmenin olmaması halinde, durumu yeniden gözden geçireceklerini ve gelişmelere göre tavir belirleyeceklerini vurgulayan açlık grevcileri, ne pahasına olursa olsun düşünceye kölelik ve ulusal kurtuluş mücadelesini engellemeye, bastırmaya yönelik bu yasayı da ıfkladı işlevsiz kılmakta kararlı olduklarını söylediler.

21 Mayıs günü Sağmalcılar, Antep ve Ankara Merkez Kapalı cezaevlerinde politik tutukluların terör yasasını protesto amacıyla başlattıkları açlık grevleri dalga dalga tüm cezaevlerine yayıldı. İlk başlayanların ardından Bayrampaşa, Hattin, Aydın, Nazilli, Çanakkale, Bursa, Adana, Diyarbakır, Bursa ve Ceyhan cezaevlerindeki politik tutuklular da, kendilerinin geleceğini de çok yakından ilgilendiren ve uğruna şehitler verdikleri, kan döküp emek harcadıkları tüm kazanımlarını ortadan kaldırma ve tek kişilik hücre tipi cezaevlerinde yok oluşturmaya yönelik bu yasaya karşı kitlelerin başlattıkları açlık grevlerini desteklemek amacıyla eyleme girdiler.

Erzincan cezaevinde açlık grevi daha 12 Mayıs'ta başlamıştı. Cezaevi idaresinin politik tutuklulara tek tip elbise dayatması ve zorlu direnişlerle kazanılan tüm haklarını gaspa yönelmesi üzerine başlayan açlık grevi sürüyor. Haklarını elde edinceye kadar direnişte kararlı olduklarını belirten tutsakların sağlık durumları giderek ciddileşiyor. Ancak şu aşamada cezaevinden sağlıklı haber almakta güçlük çekiliyor.

Direnişle gelen özgürlük

Wan: 10 Mayıs gecesi ARGK gerillalarının şehir merkezindeki Wan Orduevi'ne yönelik roketli saldırısının hemen arkasından sömürgeci güçlerin yaygın bir tutuklama kampanyasına girişmesi, çok sayıda insanı hiç bir gerekçe göstermeden gözaltına alması ve "Anti-Terör Yasası"nu protesto amacıyla 20'yi aşkın yurtseverin SP binasında başlattığı açlık grevi 29 Mayıs günü sona erdi.

Başlangıçta açlık grevlerini tehdit eden, baskı altında tutan ve hasta içlerinden 7 yurtseveri de gözaltına alan sömürgeci polis güçleri, sonunda kitlelerin taleplerini yerine getirmek zorunda kaldı. Daha önce gözaltına alınanlardan 2 yurtsever dışında geri kalanın hepsi serbest bırakıldı.

Açlık grevi sırasında eyleme katılanların sayısı sürekli arttı, daha çok sayıda yurtseverin katılımının sağlanabilmesi için eylem dönüştürümlü olarak gerçekleştirildi. İçlerinde kadın, yaşlı, genç her kesimden insanların bulunduğu eylemcilerin moralieri, bağ-tan sona kadar yükseldi. Yüzlerce ziyaretçi dayanışma amacıyla açlık grevlerinin yanına gitti, hep birlikte ulusal kurtuluşçu türküler söylendi, halaylar çekildi. Gözaltına alınanların serbest bırakılmasıyla eyleme son veren yurtseverler, haksızlığa karşı mücadele edilmeden zaferin kazanılamayacağını bir kez daha gördüklerini ve sonuna kadar direnmeye kararlı olduklarını söylüyorlar.

Amed: 21 Mayıs günü 48 kişiyle HEP binasında başlayan açlık grevi büyük bir coşku ve kararlılıkla devam ediyor. Eylemin 3. günü 80'e çıkan eylemci sayısı, 9. gününde 104'e ulaştı. Günlük ziyaretçi sayısının 2.000'i dolaşmadığını, toplumun her kesiminden büyük bir ilgi ve dayanışma gördüklerini söyleyen açlık grevcileri arasında kadın, çocuk, yaşlı, genç her yaş ve cinsiyet insanı bulabilmek mümkün. Barolar, Mühendis Odaları, sendikalar vb. demokratik kitle örgütlerinin temsilcileri açlık grevcilerini

ziyaret ederek gruplar halinde birer gün eyleme katılıyorlar. İşçiler ve Sağlık Sendikası'ndan ise eyleme başından sonuna kadar katılım var.

Açlık grevindeki yurtseverler, bu kez ortaya çıkan iki değişimden söz ediyorlar. Birincisi: Daha önceleri eylemi ilk baştan cezaevlerindeki politik tutuklular olurdu, dışarıdaki yakınları ise bunları desteklemek amacıyla eyleme katılırdı. Bu kez tersi oldu. Açlık grevleri dışarıda başladı, içerdekiler ise dayanışma amacıyla açlık grevine gittiler.

İkincisi: Önceden böylesi eylemlere genellikle tutuklu aileleri ve yakınları katılırlardı. Fakat bu sefer, toplumun her kesiminden büyük bir ilgi ve dayanışma var. Tutuklu aileleri ve yakınları aynılıkta kalıyorlar. Günlük yaşamı disipline eden eylemciler, programlarına eğitimi de almışlar. Protesto secle-

risal kurtuluş mücadelesine destekleyen, sömürgecilik lanetleyen sloganlar efsik olmuyor dillerinden.

Bu arada açlık grevlerini en çok etkileyen ve coşturan eylemin başında PKK, ERNK ve ARGK birimlerinden gönderilen mesajlar geliyor. PKK Avrupa Temsilciliği ve ERNK Avrupa Örgütü arına gönderilen dayanışma mesajlarının dakikalarca alkışlandığını ve sloganlarla karşılandığını söyleyen bir açlık grevi direnişçisi, yerel ARGK ve ERNK birimlerinden de ilk kez çok sayıda mesaj aldıklarını ve hem çok duyulduklarını hem de coşku, azim ve kararlılıklarının pekiştirdiğini anlatıyordu. Aynı eylemci: "Eylemimizin amacı bellidir. Terör yasasının kaldırılmasını istiyoruz. Bu açlık greviyle bu yasayı boşa çıkarmayı hedefliyoruz. Buna belli oranda ulaştık sayılır. Tek başına bu eylemimiz bile, bu çağdaş

nde bulunan 14 bayan siyasi tutuklu da, 31 Mayıs günü yaptıkları bir basın açıklamasıyla 2 günlük açlık grevine girdiklerini duyurdular.

30 ya da 31 Mayıs gecesi de açlık grevinde bulunan yurtseverlerle dayanışmak ve "Anti-Terör Yasası"nı protesto etmek amacıyla Ziraat ve İş Bankası şubeleri bombalandı. Bombalama eylemi sonucunda sömürgecilere alt her iki bankada da büyük maddi hasarın meydana geldiği bildirildi.

Hangisi daha coşkulu?

Farqin - Lice - Bismil: 1991 Newroz şehitlerinden "Newroz'u kim daha coşkulu kutluyor?" yarışması vardı. Kentlerdeki yurtseverler arasında. Salt yarışa canlandırmak için kentler arasında arabaların mekik dokuduklarını anlatıyorlardı muhabirlerimiz. Aynı sosya-

Eylemci halay

(foto: Berxwedan)

rini yücelttiler. "Anti-Terör Yasası"nın halkın çıkarları, bağımsızlık, özgürlük ve demokratik mücadele açısından anlamı ve uygulamadaki biçimlerine ilişkin eğitim çalışmaları yapıyor, skeçler oynuyorlar. Sadece kendileri bilinçleniyor, ayrıca çeşitli etkinliklerle ziyarete gelen binlerce yurtsevere de skeçler, tartışmalar yoluyla bunu aktarıyorlar. Sözler çalınıyor, türküler söyleniyor, hep birlikte halaylar çekiliyor ve tabii

yasanın delinmesi demektir. Daha önce tespit ettiğimiz süre dolduktan sonra yeniden durum değerlendirilmesini yaparak devam edip etmemeye karar verecefiz. Ancak o zamana kadar Avrupa'da bulunan Kurt Yurtseverlerinin ır yabancı kamuoyunun da haklı mücadelemizi desteklemelerini istiyor ve bekliyoruz" diyerek, bu alanlarda bulunan kitlelerden beklentilerini de dile getirdi.

Diyarbakır Kapalı Cezaevi'

list rekabet şimdi de yaşanıyor. Farqin'de 24, Bismil'de 28 ve Lice'de de hemen hemen aynı günlerde HEP binalarında başlatılan açlık grevleri sürüyor. Son derece canlı, coşkulu ve disiplinli bir hava içinde geçen açlık grevlerinde 31 Mayıs günü aldığımız habere göre toplam 200 dolayında yurtsever vardı.

Özellikle Lice'deki açlık grevinde bulunanların çoğunluğunun kadınlar olduğu, eylemdeki kararlılık ve coşku açısından çevre şehirlerdeki açlık grevleriyle yarışma duygusunun kamçılandığını da bagı Lice'nin çektiğini bildiren muhabirimiz, aslında Bismil ve Farqin'in de hiç de geri kalır yanlarının olmadığını, kitlelerin ortak mücadelesinde kendi güçlerini daha iyi gösterebildiklerini ve direniş paylaşıp coşku ve kararlılığın daha da pekiştirdiğini vurguladı. Ayrıca, sayıları hızla artan açlık grevlerinin bir kısmının, HEP binasının küçük gelmesi nedeniyle bina önündeki açık alanda eylemlerine devam ettiklerini belirtti.

Açık grevlerine polis saldırı

1 yaralı, çok sayıda gözaltı

Mardin-Derika Çiyayê Mazî: 31 Mayıs günü öğleden sonra saat 14.00'de HEP binalarında açlık grevine başlamak isteyen yurtseverlere sömürgeci güçler saldırdı. Mêrdîn'de açlık grevi 60 kişiyle başladıktan sonra, Kassar(Kızıltepe), Şemrex(Mazdağ) ve Derika Çiyayê Mazî(Derik)'den hem dayanışma ve hem de eyleme katılmak amacıyla çok sayıda yurtseverin HEP binası önünde toplanması üzerine, kitlelere saldıran faşist polis ve

"Devlet Terörü Yasası'na Hayır!"

"Anti-Terör Yasası" adıyla piyasaya sürülen, gerçekte ise sömürgeci faşist devlet terörünün yasalactırılması olan terör yasasına karşı Türkiye ve Kurdistan genelindeki protestolar giderek yaygınlaşıyor. Bu amaçla İstanbul'da açlık grevine başlayan tutuklu adaleti, yakınları ve demokratlar, yaptıkları basın açıklamalarında eylemlerinin amacını vurguladıktan sonra şöyle diyorlar:

"Bu yasanın bu kadar rahat bir biçimde yasallaştırılması toplumun bağtan çıkarılmasıyla atbağı giden bir gerçeklik olarak karşımıza çıkıyor. Halkın, birçok acıya katlanarak, Eyiöl anayasasını, SS kararnamelelerini boşa çıkardığı, demokratik haklarını fiili olarak kazandığı ve yasakoyucuların "özgürlüğünü" daralttığı bir zamanda devleti rahatlama ve halkı daraltma operasyonu olarak ortaya çıkan bu yasaya karşı çıkmamak, insanlığa karşı işlenmiş bir suçtur ve biz bu suça ortak olmak istemediğimiz için bu eyleme başladık. Eylemimizi sürdürüştüğümüz bu yasayı kabul etmeyişimizin çok açık bir anlatımıdır.

TC bu yasayı pratikte ortaya koymaya başlamıştır. Bunun en son örneği Kadıköy'de iki devrimcinin katledilmesidir. Bu yasa parça parça uygulanmaya başlandığı bir noktada, bu yasanın işlevsiz bırakılması için toplumsal dinamiklerde işlemeye başlamış ve eylemler kendilerini yaygınlaştırmaya başlamıştır. Kurdistan'daki özgürlük hareketinin nefes borularını tıkamak ve boğmak, Türkiye'deki sınıf mücadelesinin dinamiklerini ortadan kaldırmak için çıkarılan bu yasaya karşı, açlık grevleri biçiminde bir başkaldırı ortaya çıkmış ve toplumun hareketlendirmeye başlamıştır. Diyarbakır, Batman, Nusaybin, Cizre, Bismil, Van, Antep, Urfa, Adana, Ceyhan, Mersin, İdil, İstanbul ve daha başka yerlerde eylemler kitleleşerek yayılmaya başlamıştır.

Eylemlerin yaygınlaştığı ve yoğunlaştığı bir dönemde, devlet toplumun hareketlenmeye ve Devlet Terörü Yasası'nın fiili olarak işlemez kılındığı bir noktada devletin terörü de ortaya çıkmaya başlamıştır. Nitekim, çağla ve mantıkla çelişen bir yasayı Sağmacılar Cezaevi önünde açlık grevi yaparak protesto etmek isteyen ÖZ-DER üyesi tutuklu aileleri, devletin yasallaştırdığı terörle karşılaşmış ve zor kullanılarak 10 tutuklu ailesi sürüklenerek gözaltına alınmışlardır. Gözaltına alınan ailelerden 8'iz bırakılmış 4'ü tutuklanmıştır. Bu, devletin bu yasayı uygulamada kararlılığını gösterirken, eylemlerimizin biçimi ve yaygınlığı bizzatın bu yasayı boşa çıkarmadaki kararlılığımızdır. Tutuklu ailelerin gözaltına alınmasını şiddetle protesto ediyoruz.

Ve diyoruz ki:

Bu yasa ortadan kaldırılmalı ve geri çekilmelidir!

Halka karşı şiddet uygulayanlar mutlaka cezalandırılmalıdır! Siyasi tutukluların hakları geri lade edilmeli ve zindanlar boşaltılmalıdır!

Yasadışı bir biçimde yasallaştırılan bu yasa ve bu yasanın ortaya çıkarıldığı şiddet bizi haklı ve onurlu mücadelemizden alıkoymasın, koymayacaktır!

Bu sorun sadece biz tutuklu ailelerinin sorunu değildir. Sorun hepimizin, yani tüm toplumun sorunudur. Öyleyse karşı koyuşun onuru hepimizin olmalıdır!

Bu yasanın boşa çıkarılması için tüm demokratik kurum ve kuruluşların eylemimize güç katmasını ve bizimle birlikte olmasını istliyoruz!"

çevik kuvvet birlikleri 1 yurtseveri yaraladı, 10 yurtseveri de gözaltına aldı. Yaralanan Nurrettin Aydın adlı öğretmen acilen Mardin Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Ancak durumunun ağır olması nedeniyle Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesi Acil Servisi'ne sevk edilerek burada tedavi altına alındı. Açlık grevinde olup da gözaltına alınan yurtseverler şunlar: Murat Mungan, Faysal Aydın, Vedat Akgün ve Haluk Olgaç. Ayrıca dayanışma amacıyla Kassar'dan gelen 6 yurtseverin daha gözaltına alındığı bildirildi. Ancak bunların isimleri tespit edilemedi. Gözaltına alınan yurtseverler, halen Mardin Tugay'ında işkencede bulunuyor.

Görüş tanıklarının anlatımına göre, özellikle çevre ilçelerden katılım ve dayanışma için gelenlerin sayısının çok yüksek olduğunu gören polis ve çevik kuvvet birlikleri, HEP binasının kapısını tutarak giriş çıkışı engellediler. Bu arada hem içeridekilere ve hem de dışarıda bulunan yurtseverlere karşı saldırıya geçtiler. Amaç, Mêrdîn şehir merkezinde ilk kez yaşanan böylesi bir gelişmeyi engellemek ve açlık grevlerini, baskı, saldırı

ve gözaltına alma uygulamalarıyla bu girişimlerinden caydırmaktı. Bu nedenle, ellerine geçirdikleri yurtseverleri vahşice dövdüler, bir kısmını da anında gözaltına aldılar. Açlık grevine bağlı olayların gelişmesi üzerine sömürgeci güçler, HEP binası çevresindeki ablukayı sıkılaştırmakla kalmayıp Mêrdîn'e giriş çıkışları da yasakladılar.

Aynı gün aynı saatlerde benzer bir uygulamaya tanık olunan Derika Çiyayê Mazî'de de polisler vahşice yurtseverlerin üzerine saldırıya geçtiği, bazılarını yaraladığı ve 4 ya da 5 yurtseveri de gözaltına aldığı öğrenildi. İçinde tuvalet ve suyun bulunmadığı HEP binası kapısına adeta karakol kuran özel timler ve çevik kuvvet birlikleri, binada bulunan ve aralarında çok sayıda kadın ve çocuğun da bulunduğu açlık grevcilerini ölüme terk ettiler.

Ancak sömürgeci-faşist güçlerin tüm saldırı ve provokasyonlarına rağmen, her iki yerde de açlık grevleri devam ediyor.

Politik mücadele deneyimi ağır basıyor

Nispetin: Kitle eylemli k-

Açlık grevinde bulunan tüm yurtseverler!

Hepinizi yürekten selamlıyor, "Anti-Terör Yasası"ya yasallaştırılan devlet terörüne karşı bağlatışınız açlık grevinin sonuna kadar destekliyoruz.

Bağımsızlık, özgürlük ve demokratik için verdiğimiz savaş bizi ulusal birlik, onur ve bilinci yarattı, geliştirdi. Acıda, sevinçte ortak olmayı ortak davamız, geleceğimiz ve vatanımız uğrunda ortak savaşıma öğretti. Acılarımız, ıstakları mızı ve çabalarımız birleştirdiği daha da güçlendiğimizi, kazandığımızı gördük. Ama ulus olarak bu duruma gelebilme için halkımızın çok değerli evlatları kendi canlarını ortaya koydular. Mesulular, Mahsumlar ve diğer kahramanlar bunun için savaştı, bunun için şehit düştü. Dağlardaki savaş, zindanlardaki direniş biraz da bizim bu duruma gelebilme için ulusal onurumuz, haklarımız ve vatanımız sahip çıkmamız içindi. Onlar, direnerek, kahramanca savaşarak bunu yarattılar. İnanıyoruz ki, savaşımızın

bundan sonraki aşamasında da Başkan APO komutasında PKK-ERNK-ARGK önderliğindeki ulusal birliğimiz daha da güçlenecek, öncümüzün etrafında daha güçlü kenetlenecek ve mücadelemizi hep birlikte zafere ulaştırarak ülkemizi ve kendimizi yeniden yaratacağız. Şimdiye kadar çekilen acıların, işkencelerin, dökülen kanların intikamını almanın başka yolu da yoktur.

Yıllardır bir yandan zindanlardaki devrimci tutukluların direnişleri, diğer yandan onlara sahip çıkan ailelerin kararlı tutumları ve direnişleriyle elde edilen tüm kazanımların bir çırpıda yok etmeyi, ülkemizde yürütülen ve hiçbir kurala sığınmayan insanlık dışı özel savaş taktiye etmeyi ve giderek Türkiye'ye de taşımayı amaçlayan faşist "Anti-Terör Yasası"na karşı aldığımız bilinçli yurtsever tavı saygıyla selamlıyor, hepimizi yüksek başarılar diliyoruz.

ERNK Avrupa Örgütü
25 Mayıs 1991

nusunda bir hayli deneyimli olan Nisabın halkı, bu eyleme de 28 Mayıs'ta başladı. Eylemin süresiz olmasını dikkate alarak, yüzlerce yurtsever katılmak istemesine rağmen, sayı 40'la sınırlanmış durumdadır. Ama bu, çocuklarından ve kazanma kararlılıklarından hiç bir şey eksikmiyor. Son dönemlerde Nisabın şehir merkezi ve köylerinde yoğunlaşan gözaltına alma ve tutuklamalar karşısında sömürgeci karşı öfke ve kinleri daha da bilinenmiş olan kitleler, açlık grevine doğrudan katılmasalar bile, her gün ziyarete geliyorlar. Günlük ziyaretçi sayısı kesin olarak bilinmiyor, ama yüzlerle ifade ediliyor.

Elil: 26 Mayıs günü 60 kişiyle başlayan açlık grevi büyük bir kararlılık ve coşkuyla devam ediyor. Eyleme işçilerden, öğrencilerden ve demokratik kitle örgütlerinden büyük destek var. Ayrıca, 21-28 Mayıs günleri arasında Kürdistan'da incelemelerde bulunan F. Almanya Parlamento heyeti de, Elil'teki açlık grevcilerini ziyaret etti. Bu kışlar baskı altında ve açlık grevinde olmalarına rağmen, yurtseverlerin nasıl bu kadar coşku ve adeta bayram havasında olmalarını başlangıçta pek anlayamadıklarını belirten heyet-tekiler, daha sonra Kürdistan halkının ruh halini daha iyi kavradıklarını ve kaybedecek hiçbir şeyi kalmayan, ama mücadeleye kazanacakları bir vatanları ve özgürlükleri olan insanların duygularının daha farklı olamayacağını anladıklarını ifade ediyorlar.

dürülen eylem, çevrede büyük etki yaratıyor. Uzun bir süredir kitlesel eylemlerin yaşanmamış olması Riha ve çevre ilçelerdeki halkı da derinden etkiliyor. Her gün yüzlerce kişi eylemcilerin ziyaretine geliyor ve çeşitli ihtiyaçlarını temin ediyor.

Aynı gün Pırsın'ta da 16 kişiyle başlayan açlık grevi, yeni yeni katılımlarla devam ediyor.

Böylece açlık grevleri, sömürgeci-faşist rejime karşı ulusal kurtuluş mücadelesinin, farklı biçimlerle de olsa daha geniş kitlelere taşınmasının ve halkın siyasal mücadelesinin gelişmesinin bir aracı oluyor.

Dilûk-Pırsın: 21 Mayıs'ta 34 kişiyle Dilûk (Antep)'ta, 30 Mayıs günü 14 kişiyle Pırsın (Adıyaman)'da başlayan açlık grevlerine ilgi büyük. Her gün yeni katılımlar oluyor. Her iki yerde de eyleme katılanlar arasında kadınlar, öğrenciler ve yaşlılar da var. Dilûk'taki açlık grevinde "Anti-Terör Yasası"nın protesto etmenin dışında özgül telepler de var. Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılanan 6 HEP İl Yönetim Kurulu üyesinin de serbest bırakılmasını istiyorlar. Ağır tutukluluk koşullarında bulundukları ve işkence gördükleri söylenen ve serbest bırakılmaları da amaçlanan 6 HEP İl Yönetim Kurulu üyesi şunlar: Cem Yenilay, Şadiye Manap, Aziz Karakaya, Seydi Demir (Nizip HEP İlçe Başkanı) ve kimliklerini tespit edemediğimiz 2 öğretmen.

Dilûk ve Pırsın'da açlık grevcileri yalnız bırakılmıyor, yoğun

Yediden yetmişe zafar koronlığı

Foto: Berzwedan

lerini, ama Kürdistanlı kitlelerin kendilerini hiç yalnız bırakmadığını, morallerinin çok yüksek olduğunu, marşlar, türküler söyleyip habaylar çektiklerini ve son gelişmeleri değerlendiren tartışmalar yaptıklarını söylüyorlar.

Mersin'deki açlık grevi ise son derece canlı ve coşkulu geçiyor. Öyle ki, aldıkları karara göre üç günde bir eylemdeki grupların değişmesi gerekirken, bir başlayan bir daha bırakmak istemiyor. Bu nedenle bağından bu yana eyleme katılan çok sayıda yurtsever olduğu, tüm ısrarlara rağmen bırakmadıkları söyleniyor. Tarsus'ta bulunan yurtseverler de Mersin'deki açlık grevinin desteklemek için ellerinden geleni yapıyorlar.

sı derhal iptal edilmelidir. Tüm toplumsal alanı cezasız haline getiren bu yasaya karşı duyarlı toplum kesimlerini mücadeleye çağırıyoruz" dediler.

Bu arada HEP, İHD, Tabipler Odası, SBP ve TÖMTE temsilcileri tarafından oluşturulan bir platform da kamuoyunu yasaya

karşı çıkmaya çağırdı. Bu doğrultuda sanatçılar, yazarlar ve insan hakları savunucularının katılımıyla protesto amacıyla bir imza kampanyası başlatıldı. Ayrıca, ortak bir dilekçe hazırlanarak bu TBMM Başkanlığı ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na gönderilmeye başlandı.

Kamuoyuna

Anti-Terör Yasası'na hayır! Devlet Terörü Yasası'na hayır! Siyasi tutsaklara özgürlük!

İktidarın insan özgürlüğü karşısında kapıdaki dehşetin itirafı olan Anti-Terör Yasası, devlet terörünün yasal güvencelere kavuşturulmasından başka bir şey değildir. Halkın can pahasına kazandığı demokratik hakların tümü bu "Devlet Terörü"nin yasalaştırılmasıyla gasp edilmek istenmektedir.

12 Nisan'da yayınlanarak yürürlüğe giren, kamuoyunda terörle mücadele kanunu olarak bilinen, tümüyle baskıcı ve faşist maddelerden oluşan, toplumda var olan eşitsizliği daha da meşrulaştıran, tüm toplumu sindirmek, korkutmak ve yıldırmak amacıyla çıkarılan bu yasa ile devlet herkeş terörist görüyor.

Sözümün 141 ve 142 maddeler kaldırıyor denilirken, bu yasa ile düşünce yeniden yasaklanıyor, kısaca düşünceyi suç sayan yasalar hiç bir surette kaldırılmıyor, düşünce suç olmaktan çıkarılmıyor. Adını iyi koymak gerekirse, "düşünce suçu" terör suçu kapsamına alınmıştır. Terörle mücadele yasasında, terörün tanımı birinci maddede yapılmıştır. Bu maddeye göre her şey terör kapsamına alınabilir "Suçu" işleyen kişinin cezalandırılabilmesi için, kişinin bir örgüte üye olması yeterlidir. Örgüt ise bu yasaya göre, iki ayda bir bir araya gelen birden fazla kişinin aynı amaçlar etrafında birleşmesidir. Burada dikkat edilmesi gereken şey, yasal ya da yasadışı ayrımının yapılmamasıdır. Gerçek muhalefet odakları bu kapsam içerisinde terör örgütü olarak gösterilebilir. Demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, sendikalar ve benzeri kuruluşlar terör örgütü sayılabılır. Çünkü, siyasi mücadele bir bütünlükle terör suçu kapsamına alınmıştır. Yasada örgüt kavramı zaten çok geniş tutulmuştur. Buna göre, hatta aslo belli bir terör örgütü sayılabılır. Herkeş böyle terörist gören bu anlayışa sesiz kalmak, bu yasayı onaylamaktır. Devlet, terör yasasıyla bir taraftan insan hak ve özgürlüklerini, diğer taraftan her türlü düşünceyi terör suçu kapsamına alarak düşünmeyen bir toplum yaratmak istemekte, toplumu köleleştirmek istemekte, özgürlük için çarpan yürekler, düşünen beyinler, "Özel Hücre Tipi" cezasavleri hatırlanarak fiziki olarak ortadan kaldırılmak istenmektedir. Katliamların sorumluları serbest bırakılırken, devrimci yurtsever tutsaklar içeride tutulmaktadır.

Amaç: Kişisiz bir toplum yaratmaktır.

Öyleyse, "Devlet Terörü Yasası'na hayır!", "Siyasi tutsaklara özgürlük" diyoruz.

Biz, tutuklu aileleri olarak, Anti-Terör Yasası tüm baskıcı yönleriyle yürürlükten kaldırılıncaya kadar mücadelemize devam edeceğimizi, çocuklarımızın ve ailemizin başında oynanan oyunlara sesiz kalmayacağımızı, yeni katliamlara izin vermeyeceğimizi 24 Mayıs 1991 tarihinde Halkın Emek Partisi Şivan İlçe binasında başlattığımız AÇLIK GREVİMİZLE duyuruyoruz.

Tüm duyarlı yurtseverleri, demokratik kurum ve kuruluşları bize destek olmaya ve bizimle dayanışmaya çağırıyoruz.

Farqin'de açlık grevindeki tutuklu aileleri
24 Mayıs 1991

Eylemlerde kadınlar yine etkin ve coşkulu

Foto: Berzwedan

Meledî: 26 Mayıs günü 30 kişiyle başlayan açlık grevi devam ediyor. 1990 Ekim-Kasım aylarındaki açlık grevleri dalgasına daha az bir kitleyle katılmış olan Meledî (Malatya) halkı, giderek etrafında örülü çemberi kırmışa benziyor ve bundan sonrası için de umut vaadediyor.

Yıllar sonra kitlesel patlama

Riha: 23 Mayıs günü 110 yurtseverin katılımıyla başlayan açlık grevi, çevre ilçelerden katılımlarla sürüyor. Özellikle Pırsın (Suruç), Birecik (Birecik), Xel-fetî (Halfeti), Cürne Reş (Hilvan), Wêranşar'dan tutuklu aile ve yakınları ya eyleme doğrudan katılıyor ya da gruplar halinde HEP binasındaki eylemcileri ziyaret ediyor. Yüksek bir moral ve mutlak kazanma azmiyle sür-

bir ziyaretçi akınına uğruyorlar. Moralleri bir hayli yüksek ve kazanacaklarından eminler.

Metropollerde de yurtseverler direnişte

Ceyhan-Adana-Mersin: Adana'da 70, Mersin'de 60 kişiyle 20 Mayıs günü başlayan açlık grevleri devam ediyor. Ceyhan'da ise, 26 Mayıs günü başlatılan açlık grevi, eylemcilerden birçoğunun Ankara'ya gidecek heyet içinde bulunması nedeniyle sona erdi. Heyette olmayanlar ise, Adana'daki açlık grevcilerine katıldılar.

Adana'daki açlık grevcileri, İnsan Hakları Derneği de olmak üzere burada bulunan demokratik kurum ve kuruluşlardan hiç bir dayanışma işareti görmedik-

İstanbul: 23 Mayıs günü ilçesinde kadın, çocuk ve yaşlıların da bulunduğu 30 yurtseverin katılımıyla başlayan açlık grevi sürüyor ve katılımlar giderek artıyor. Ayrıca çok sayıda demokratik kitle örgütü tarafından da destekleniyor. İstanbul İHD üyesi tutuklu aileleri yaptıkları açıklamada, açlık grevinin desteklediklerini belirttikçe şunları söylediler: "Bu yasanın gerçek amacı açıktır: Zonguldak'tan Botan'a geçenler toplum-sal muhalefeti, sınıf hareketini ezme ve bastırma. Yıllardır cezasavlerinde yatan insanlarımız bugün Anti-Terör Yasası'na karşı, onurlarını ve siyasi kimliklerini korumak adına açlık grevi başlatmışlardır. Bu mücadelelerinde onları yalnız bırakmayacağız." Tutuklu aileleri, sonuç olarak "Tüm cezasavleri boşaltılmalı ve bu ya-

Mayıs ayı şehitleri eylemlerle anıldı

Mayıs adı dendiğinde akla gelen Mayıs şehitleridir Kürdistan'da Büyük antemasyonel Halî KARER ile başlayan Halî ÇAVGÜN, Ferhat KURTAY, Eşref ANYİK, Necmi ÖNER, Mahmut ZENGİN ile devam eden ve günümüze kadar gelen Mayıs Ayı Şehitleri Karvanı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin başlatılması, gelişmesi ve bugünkü düzeye ulaştırılmasında büyük rol oynadı, tüm diğer devrim şehitlerimiz gibi.

Yoğunlaşan gerilla eylemleri ve halk ayaklanmalarının da etkisiyle bu yıl Mayıs Ayı Şehitleri, Kürdistan ve Türkiye meclislerinin de büyük bir eylemlilikle anıldı.

Mayıs Ayı Şehitlerini anma gösteri ve eylemlerine ilişkin muhabirlerimizden ulaşan haberler şöyle:

AMED

Şehir mezarlığında bulunan şehitlikte toplanan 300 dolayında bir kalenin katılımıyla Dörtler ve tüm Mayıs Ayı Şehitlerini anma toplantısı düzenlendi. 17 Mayıs günü gerçekleştirilen anma toplantısında şehitlerin anısına sayıp duruşunda bulunan kitleler, ERNK bayrağını açarak hep birlikte "Ey Raqip" marşını söylediler. Şehitlerin anısına yapılan konuşmalar, sık sık "Devrim Şehitleri Ölmüşsündür", "Bijî Kurdîstan", "Bijî Serok APO" sloganlarıyla kesildi.

Yurtsever kitlelerin anma toplantısına sömürgeci güçler müdahale etmedi.

Aynı gün Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi kafeteryasında toplanan 500 dolayında üniversite öğrencisi de Dörtler'i anı-

Bayazıt meydanındaki gösterilerden

Foto: E. Birci

yor, onlara olan bağlılıklarını attıkları ulusal kurtuluşçu sloganlarla dile getiriyorlardı. Kürtçe ve Türkçe devrimci-direnççi marşların okunduğu, konuşmaların yapıldığı anma toplantısı yurtsever öğrencilerin mücadeleye bağlılıklarının pekişmesiyle sonuçlandı. Toplantı sonrasında 100 dolayında öğrenci gözaltına alındı.

Eğitim Enstitüsü ve Ziya Gökalp Lisesi'nde de 17 Mayıs günü, Dörtler yüzlerce öğrencinin katıldığı toplantılarla anılıyor, ulusal kurtuluş mücadelesine olan bağlılık bir kez daha ifade edilerek, anılarına yapılan konuşmalarla siyasal bilinçler geliştiriliyordu.

17 Mayıs'ı 18 Mayıs'a bağlayan gece Dörtler kendilerini yakarak teslimiyet ve ihanete büyük bir darbe vuruyorlardı. 17 Mayıs 1991 akşamı Amed'in dört ayrı yerinde yakılan ateşler, Dörtler'in bu soylu eylemini

sembolize ediyordu. Akşam saat 19.30 sıralarında Bağlar-Dörtler yol, Bağlar-Sağlık Ocağı, İnönü Caddesi ve Postane karşısında yakılan büyük ateşler uzun süre sönmeydi. Ayrıca Postane önüne aynı amaçla asılan bombalı pankart saatlerce orada kaldı. Ancak saatler sonra sömürgeci güçler pankartı indirmeye cesaret edebilirdi.

17-18 Mayıs günlerindeki eylemlilik nedeniyle 4-6 yurtseverin gözaltına alındığı bildirildi.

Köylüler, şehitleri bir geceyle andı

18 Mayıs günü Lice'nin Çok (Çavundur) köyünde şehitleri anmak amacıyla düzenlenen geceye 5-6 bin dolayında kitle katıldı. Çevre köylerden ve Lice'den akan akan Çok köyüne giden yurtseverler, burada ERNK bayrakları altında Kürtçe marşlar

eğliğinde halaylar çekip ulusal kurtuluşçu sloganlar attılar. Ferhat KURTAY ve arkadaşlarının kendini yakma eylemini anlatan ve cezaevindeki PKK'lı tutuklular tarafından yazılan "Dörtlerin Gececi" adlı tiyatro oyunu, binlerce yurtseveri derinden etkiledi. Amed İİEP Başkanı Vedat Aydın da geceye katılanlar arasında bulunuyordu.

Aynı 18 Mayıs günü şehitleri anmak amacıyla Bazîd- (Noşu Beyazıt)'da da belediyeye ait iki otobüsün yakıldığı bildiriliyor.

YXK (Kürdistan Yurtsever Gençlik Birliği) Türkiye Merkezi'nin 17-18 Mayıs günlerinde Kürdistan devrim şehitlerini anmak amacıyla eylem kararı almasından sonra İstanbul ve İzmir'de çeşitli gösteriler ve anma toplantıları yapıldı.

İstanbul'un Heyyat Meydanı'nda YXK'nin eylem çağrısına u-

yan 200 kişilik bir grup, molotof kokteyliyle yolu trafiğe kapatarak pankart açtı. "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Kürdistan İslazme mezar olacak" sloganlarıyla yürüyüşe geçen yurtseverler, orada bulunan belediyeye ait bir oto çekicisini de yakdılar. Ellerindeki pankartı bir duvara asan eylemciler, yoldikleri zabıta minibüsünün sürücüsünün kaçması üzerine, bu aracın camlarını da kırarak yakdılar ve eylemlerine son vererek dağıldılar.

Bir süre sonra eylem yerine gelen faşist polis, çevrede bulunan insanları rastgele gözaltına aldı.

Aynı amaçla İstanbul'daki çeşitli üniversitelerde yapılan forumlarda da Halî KARER ve Dörtler'in Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katkılarını vurgulanarak, "Yolumuz, halkların özgürlük mücadelesinde karanlıkları canlarıyla aydınlatanların yoludur" denildi. Üniversitelerde yapılan forumlara çoğunluğu Kürdistanlı yüzlerce öğrenci katıldı. Ayrıca forumlarda yapılan konuşmalarda son çıkarılan "Anti-Terör Yasası"na da değinilerek, söz konusu yasanın toplumsal ve ulusal muhalefeti ezme amacıyla çıkarıldığı, İstanbul'da son günlerde yoğunlaşan devlet terörünün de bunun en somut örneği olduğu vurgulandı.

Bursa Uludağ Üniversitesi'nde de Mayıs Ayı Şehitleri 300 dolayında öğrencinin katılımıyla anıldı. 17 Mayıs günü Üniversite kantininde toplanan Türkiye ve Kürdistanlı öğrenciler Dörtler ve İbrahim KAYPAK-KAYA'yı andılar. "Devrim şehitleri ölmüşsündür", "Var gerilla var, Kürdistan'ı kur" slo-

YXK Ege Bölge Komitesi'nin elimize ulaşan 17 Mayıs 1991 tarihli bildirisini yayınlıyoruz:

Direnmek yaşamaktır ve zaferin tek garantisidir!

Toplumsal gelişim süreci içinde, özellikle sınıfı topluma geçiş aşamasından bu yana sürekli edenler ile ezenler, sömürülenler ile sömürenler arasında büyük çatışmalar meydana gelmiş, sonuçta kanlı savaşların günümüze dek süregelmiştir. Kapitalist sistem ise emmeye ile emek arasında çatışmalara mahne olmuş; burjuvazi sürekli gerici soruyla emekçilerin kanını emerken, devrimciler de emekçilerden yana devrimci sora kullanmak zorunda bırakılmışlardır.

Türkiye'de ilirici bir çıkış yapmak isteyen önderlerin, kemalist önderlik tarafından komplo sonucu katledilmesiyle birlikte sol hareket denetim altına alınmıştır. Ancak 1968'den sonra gelişen radikal gençlik hareketi, burjuvaziyi derinden sarıya, buna tahammülü olmayan burjuvazi 12 Mart 1971 askeri-faşist darbesiyle devrimci önderler olan Mahir ÇAYAN ve arkadaşlarını 31 Mart 1972'de Kızıldereli'de katletmiş; Deniz GEZMİŞ, Yusuf ASLAN ve Hüseyin İNAN'ı 6 Mayıs 1972'de idam etmiş, İbrahim KAYPAK-KAYA 18 Mayıs 1973'de Diyarbakır zindanında işkenceyle katledilmiştir. Yüzlerce devrimci tutuklanarak işkenceye geçirilmiştir.

Bu dönemlerde başlayan, kendisini ideolojik bir grup olarak ifade eden, Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlük ideolojisinin gelişmesini adım adım ilerleten Marksat-Leninist hareketimiz, TC'yi derinden sarıya gibi yerli hain uşakların da çıkması soktu. Bunun karşısında çeşitli ajan-provokatörler eliyle Parti kurucularından büyük enternas-

yonalist Haki KARER 18 Mayıs 1977'de katledildi. Bir yıl sonra 10 Mayıs'ta Halî ÇAVGÜN, feodal geteler tarafından katledildi. bunlar Kürdistan'da özgürlük savaşının ne denli çetin ve kanlı geçeceği için göstergesiydi.

12 Eylül 1980 faşist darbesiyle birlikte Kürdistan ve Türkiye'deki devrimci hareketler dağıldı. Önder ve kadroları ya katledildi ya da zindanlara doldurularak amanat işkencelerden geçirildi. Genelinde tüm cezaevlerinde, özellikle ise Diyarbakır zindanında amanat bir baskı, işkence, asimilasyon ve kişilikteleştirme politikası uygulandı. Burada yapılmak istenen, Kürdistan tarihinde sürekli denenen teslim alma ve ihanet ettirmeydi.

Evet, asıl savaşın burada başlamaktaydı. Bir yanda emperyalistler sömürgeciler, sınıf düşmanları, faşist TC ve temsilcileri kan emici, beyin kemirici Çağdaş Dehak, diğer yanda halkın, emekçilerin, işçi sınıfının, bağımsızlık ve özgürlüğün temsilcileri Çağdaş KAWA'lar. Böyle zorlu bir savaşın ve bunu temelli etme söz konusuydu.

İlk etapta halkına, emekçi güvenmeyen reformist küçük-burjuva ve ilkel milliyetçiler teslim olmuş, bununla yetinmeyerek "direnmek intihardır" sloganıyla direnenleri de kendi saflarına çekmeye çalışmış, halta ben inançlarını ve ihanetçileri çekmekte başarılı da(!) olmuşlardır.

Kürdistan'ın özgürlük ve bağımsızlığına, halkına güvenen ve proletarya ideolojisinin temsilcisi olan Partimiz PKK direnişini temel almıştır. Özellikle önder kadroların yürüttüğü direniş, teslimiyeti

adım adım tokayarak direniş yaymıştır. Bunun yanında bataktığı giden bir avuç inançsız teslimiyet ve ihanetci dayatmış, fakat kazanan direniş olmuştur.

Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ın "Teslimiyet ihanet, direniş zaferi götürür" sloganıyla 21 Mart 1982'deki eylemi zinde bir kıvılcık olmuş, özellikle teslim alınan 33. koğuştaki buna gur bir şekilde cevap vermenin koğulları aranmıştır. En etkili eylem biçimi olan "Ölümde yaşamı yaratma" planını yükseltme, gelecekte halin temeli etmek olmuştur. Ancak teslimiyetin bu şekilde direniş dönüştürüleceği planlanmış ve hazırlıklar buna göre yapılmıştır. İnsan iradesinin en son başvuracağı eylem biçimi kendini yakmadır. 17 Mayıs 1982 gececi dört öge can Ferhat KURTAY, Mahmut ZENGİN, Eşref ANYİK ve Necmi ÖNER birbirlerine kenetlenerek özgürlük ateşiyle bedenlerini bütünleştirerek ölmüşlerdir. "Kahrolan sömürgeci-Hâ, Yapasın PKK" sloganlarını haykırarak, ateşi söndürmek isteyenlere ise "Su taşımayın, ateşi akıttırdırın" diyerek devrimci mücadeleye olan inancın ve iradenin en büyük örneğini göstermişlerdir.

Sömürgeci-faşist TC bununla yetinmemiş, daha fazla baskı ve işkenceyle cevap vermiştir. Fakat bir kez kıvılcık yangına dönüşmüştür. Bu kez 14 Temmuz 1982'de büyük ölüm orucu bağlar. Ve dört yığıl Parti önder ve kadrosu M. Hayri DİR-MUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ ve Ali ÇİÇEK şehit düşer. Bu eylem aynı zamanda faşizmin dayattığı ihanet politi-

kasını tokayarak gelecekteki direnişleri ve kazanımları belirler.

Mazlum'un çaktığı kıvılcımı Dörtler'in yangına dönüştürmesi, dağları sarıya, ovalarda ve şehirlerde serülden ateşi-ne dönüştürür

Yığıl Kürdistan gençliği!

Partimizin en zor koşullarda direniş kazanma pehasına çok değerli evlatlarını şehit verdiğini ve vermeye devam ettiğini unutmayalım! Kürdistan toprakları sömürgeciler tarafından kirletilmiştir. Bu kir ancak kanlarımızla temizlenebilir. Özgür, bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'a ulaşmanın yolu, şehitlerimizden anısına bağlılık ve onların ellerindeki Spartaküs'ten günümüze kadar taşınan kızı bayrağı daha da yükseltmektir. Proletarya önderliğindeki direniş saflarında yerimizi alalım!

Devrimci Türkiye gençliği!

Emperyalizmin uşak faşist-sömürgeci TC devleti, Türkiye ve Kürdistan sosyalist önderlerini katletmiştir. Devrimci intikam anlayışı ile hareket edelim, bulduğumuz somut koşullara göre mücadeleyi yükseltelim!

- Berxwedan Jiyane!
- Teslimiyet ihanet, direniş zaferi götürür!
- Bijîn PKE-ERNK & ARGK!
- Yaşasın Kürdistan ve Türkiye devrimci gençliğinin dayanışması!
- Devrim şehitleri ölmüşsündür!
- Bijî Serok APO!

ganlarının stüdyo anma toplantısında şiirler okunup Kürtçe ve Türkçe marşlar söylendi. Daha sonra İbrahim KAYPAKKAYA'nın dev bir posteri İktisadi ve Ticari İlimler Fakültesi binasına asılarak eylem sona erdirildi.

İzmir'de de Ege ve Dokuz Eylül Üniversitelerinde forumlar düzenlendi, kornan gösteri yapılarak bildiriler dağıtıldı.

17 Mayıs günü Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde düzenlenen 150 dolayında öğrencinin katıldığı forumda, Halil KARER, Halil ÇAVGUN ve Dörtler'in yazgıları ve mücadeleleri dile getirildi. "Büyük Kur-

ganlarla eylem, okuyuş sonuçlandı.

Aynı amaçla Ege Üniversitesi Kampüsü'nde yapılan bir başka foruma da 200 dolayında Kürdistanlı ve Türkiyeli öğrenci katıldı. Bildirilerin okunup, "Ya dağdır vatan ya ölüm", "Kürdistan faşizme mezar olacak" vd. sloganların atıldığı forum başarıyla sonuçlandı.

18 Mayıs günü ise yine İzmir'de YXK ilk kez bir kornan gösteri düzenledi. Oran Caddesi'nde Zübeyde Hanım Öğrenci Yurdu karşısında yolu molotof kokteyliyle trafiğe kapatan yurtseverler, orada bulunan tüm araçların ve belediye otobüsle-

Beyazıt'tan bir başka görüntü

Foto 1 Üçer

distan", "Kahrolsun sömürgeci-faşist TC", "Yaşasın halkların kardeşliği" vd. sloganların atıldığı forum bir saat sürdü.

Aynı saatlerde yine Dokuz Eylül Üniversitesi'ne bağlı Tıp Fakültesi'nde de 40 öğrencinin katıldığı forumda yapılan konuşmalarda şehitlerin yazgıları ve mücadeleleri anlatılarak, "Devrim şehitleri ölmüşdür", "Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği" vd. slo-

rinin içinde bildiriler dağıtıldı. 25 dolayında YXK'nın gerçekleştirdiği bu eylem çevrede toplanan ve Konak Meydanı'na kadar uzanan araba kuyruğunda bulunanlar tarafından ilgiyle izlendi. "Berxwedan jiyan e", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Büyük Serok APO" sloganlarının atıldığı eylem sırasında, üzerinde benzer sloganlar yazılı çok sayıda kuşlama yapıldı. Eylem, okuyuş sona erdi.

Dicle Üniversitesi'nde boykot

Dicle Üniversitesi Yüksek Meslek Okulu Öğrencilerinin 16 Mayıs günü yaptıkları boykot sonucu idare tarafından kabul edilen talepler yerine getirilmeyince, 21 Mayıs sabahı üniversiteye bağlı tüm fakültelerde öğrenim durdu. 10.000 öğrenci boykota başladı. Boykotun ilk günü en az 3.000 öğrenci protesto yürüyüşü yaptı. Boykot 24 Mayıs günü tüm taleplerin üniversite rektörlüğüne kabul edilmesinin ardından sona erdi.

Dicle Üniversitesi Yüksek Meslek Okulu, sömürgeci bir okuldan çok askeri bir kışlaya dönüştürmeye çalışıyordu ve öğrenciler üzerinde yoğun baskıların uygulandığı bir kurum. Bir takım akademik taleplerinin yanısıra asıl olarak da bu durumu protesto amacıyla bu okulda okuyan 500 dolayında öğrenci 16 Mayıs günü, kültürel olarak boykota başladı. Eylemin başlaması ardından polisler okulun etrafını kuşatarak öğrencileri tehdit etmeye başladılar. Polislerin baskı ve tehditlerine rağmen, eylemin devam etmesi üzerine üniversite rektör yardımcısı, öğrencilerle konuşarak taleplerini dikkate alacaklarına söz verdi. Öğrenciler bu söz üzerine ulusal kurtuluşçu sloganlar atarak eylemlerine son verdiler.

Ne var ki, rektör yardımcısının söz vermesiyle polisin de okulu terk edeceğini zanneden öğrenciler, yaralı oldukları polis baskı ve saldırılarının yoğunlaşması ve yüzlerce öğrencinin gözaltına alınmasıyla anladılar. Ayrıca kabul edilen taleplerden hiç birinin gerekleri yerine getirilmedi.

Bunun üzerine öğrenciler, başta hem Eğitim Yüksek Okulu olmak üzere tüm yüksek okul ve fakültelerdeki polis baskısı ve hem de akademik taleplerinin yerine getirilmesi amacıyla 21 Mayıs günü üniversite genelinde boykota başladılar. Eyleme Tıp, Dişçilik, Mühendislik, Eğitim ve Hukuk Fakülteleri ile Eğitim ve İletişimlik Yüksek Okulları'nda okuyan yaklaşık 10.000 öğrenci katıldı. Dicle Üniversitesi'nin kapısına asılan ve Öğrenci Demeçleri Komitesi tarafından 6 maddelik talepler listesinde; Yüksek Meslek Okulu Müdürü Muammer Erdoğan'ın istifası; boykot vb. eylemler nedeniyle mağdur olup da sınavlara girememiş öğrencilerin haklarının iade edilmesi; tüm fakülte ve yüksek okullardaki polislerin derhal geri çekilmesi, gözaltına alınan tüm öğrencilerin hemen serbest bırakılması; polis-idare işbirliğine son verilmesi ve gündüze kadar söz verilen tüm akademik istemlerin yerine getirilmesi yer alıyordu.

Boykotun ilk gününde en az 3.000 öğrencinin katıldığı bir yürüyüş yapılarak forum düzenlendi. 22 Mayıs günü de açık ara 500 kişinin katıldığı halaylar çekildi, Kürtçe marşlar, türküler okundu, ulusal kurtuluşçu sloganlar atıldı.

Bu arada eylem konusunda tüm kamuoyunu ve basını bilgilendiren komite, eylemin sonuna kadar süre vermeden götürülmesinde etkili oldu.

Boykot, 24 Mayıs günü istemlerin önemli bölümünün Üniversite Rektörlüğü tarafından kabul edilmesinin ardından sona erdi.

Sömürgeci özel savaşın iki katil generali öldürüldü!

Kürdistan'da Türk sömürgeci faşizminin yürüttüğü özel savaşın iki kurmayı, Korgeneral İsmail Selen Ankara'da, Tuğgeneral Temel Cingöz ise Adana'da 23 Mayıs 1991 günü ölümlü cezalandırıldılar. Faşist generallerden İsmail Selen olay yerinde öldürken, Temel Cingöz ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede birkaç gün sonra öldü. Türk burjuva gazeteleri, her iki eylemi de Dev-Sol'un üstlendiğini yazdılar.

Özel savaşın bu iki kurmayına karşı düzenlenen eylemler Türk devlet ve ordu yetkililerinde büyük bir panik ve korkuyla karşılandı. Bu doğaldı, çünkü her ikisi de sömürgeci-faşist rejimin Kürdistan politikasında, özel savaşın yürütülmesinde önemli bir role sahiptiler ve Kürdistan halkı üzerinde estirdikleri sömürgeci devlet terörünü tanııyorlardı.

Hakettikleri cezaları bulan canilerin Kürdistan'daki icraatları:

Bunlardan İsmail Selen, 1959-1967 yılları arasında Serhedan(Kars)'ın Başanı(Aralık), (Doğu ve Kuzeybatı Kürdistan sınırında) ve Mardin / Kozar(Kızıltepe)'ye bağlı, Güneybatı ile Kuzeybatı Kürdistan sınırında bulunan Derblisyê(Şenyurt)'de jandarma birliklerinde görev yaptı. 1970'te Antep 23. Seyyar Jandarma Tugayı Harekat Eğitim Şube Müdürlüğü'ne atanarak ödüllendirildi ve Kürdistan'da yürüttüğü sömürgeci özel savaş konusunda eğitimcilik yaptı. Bu halk düşmanı karakterinden dolayı önce yarbaylığa sonra albaylığa terfi ettirilen Selen, 1973'te Güney Kürdistan'da ayaklanmaların olduğu ve Kuzey'deki halk kitlelerinin bunları desteklediği bir dönemde Şirnak 119. Seyyar Jandarma Alay Komutanlığı'na atandı ve 1974'e kadar devam eden bu süreçte halk kitleleri üzerinde vahşi bir terör estirerek büyük katliamlar yaptı.

İsmail Selen

Temel Cingöz

1974'te Jandarma Genel Komutanlığı'nda İstihbarat Başkanlığı'na atanan Selen, 1980'e kadar özellikle de Kürdistan'a yönelik düşman faaliyetlerine istihbarat alanında devam etti. 1980'de tuğgeneralliğe terfi eden ve Mardin 22. Seyyar Jandarma Tugay Komutanlığı'na atanan Selen, cuntanın hemen sonrasında Güneybatı Kürdistan'da gerçekleştirilen ve bir grup KAWA kadrosunun öldürülmesiyle sonuçlanan Qamışli katliamının düzenleyicisidir. Cuntanın ilk dönemlerinde Mardin'de gözaltına alınan yüzlerce yurtsever ve devrimciye insanlık dışı işkenceler yapılmasının, köy baskınları ve terörün sorumlusudur. 1981'de Van 21. Seyyar Jandarma Tugay Komutanlığı'na getirilen Selen, 1984 yılına kadar da bu alandaki sömürgeci-faşist devlet terörünün baş sorumlusudur.

1984 15 Ağustos Atılımı sonrasında, Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluşçu süreç karşısında panikle kapılan devlet, onu tümgeneralliğe terfi ettirerek Jan. Gen. Komutanlığı Kurmay Başkanlığı'na getirdi. Kürdistan halkının azgın düşmanı Hulusi Sayın'ın emekliye ayrılmasından sonra da artık Kürdistan'daki sömürgeci ordu birliklerinin en üst yetkilisi, Jandarma Asayiş Bölge Komutanı oluyordu 1988'de.

Yukarıda da görüldüğü gibi, yaşamının önemli bir kısmını Kürdistan'da ve daha çok da sınır bölgelerinde geçiren ve bulunduğu her alanda sömürgeci-faşist devlet terörünün en üst düzeydeki sorumlusu olan Selen, 1988'de atandığı görevden, yoğun eleştirileri de gerekçe göstererek istifa etti. Ancak istifa sonrasında Nokta dergisinde yaptığı açıklamalar, PKK önderli-

ğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin, böylesine bir devlet yetkilisi açısından ilk kez itiraf edilmesi oluyor ve artık sadece baskı ve şiddet yoluyla TC'nin Kürdistan'ı elde tutamayacağını söylüyordu. Bu açıklama rejim yetkilileri tarafından yoğun bir tepkiyle karşılanmıştı.

Diğer faşist general Temel Cingöz'ün silahlı de Selen'den daha iyi değil 1979'da Batman Komando Alay Komutanı olarak görev yapan Cingöz, bu dönemde Batman Belediye Başkanlığı'nı kazanan ve halkın gerçek çıkarlarını temsil eden ilk belediye başkanı olan Edip SOLMAZ'ın katledilmesinde birincil dereceden rol oynadı. Halka karşı işlediği diğer suçların yanısıra esir düşen PKK militanlarına karşı dan her türlü vahşi yöntemi kullanmaktan ve onların bazılarını katletmekten geri durmadı. Yine 1978 sonlarında yaralı olarak esir düşen Kurtalanlı PKK militanı Hulusi AYDAR yapılan en vahşi işkencelere ve yaralı olmasına rağmen direnmeye devam ettiği için, Cingöz katilinin emriyle zehirlenerek katledildi.

1980'de Sırtı'te bir çatışma sırasında şehit düşen PKK militanı İmam'ın cesedinin askeri cemaatin arkasına bağlanarak şehre kadar sürüklenmesi ve parçalanması Cingöz'ün ne kadar insanlık tan çıkmış bir barbar ve katil olduğunun da açık göstergesi olmaktadır.

Faşist General Cingöz'ün 15 Ağustos Atılımı'ndan sonraki icraatlarını tek tek sayabilmek bir hayli zor. 1988 yılına kadar Şir-

nex, Dih(Eruh), Berwar(Perveri), Xizxer(Şirvan)'da albay rütbesiyle, 1988-'90 arasında da Şirnex 119. Seyyar Jandarma Alay Komutanı olduğu yıllar, sömürgeci vahşetin en diğersiz olduğu bir dönemdir. Bu yıllar içinde ortaya çıkarılan Kasaplar Deresi'ni artık sadece Kürdistan ve Türkiye halkları değil, tüm dünya biliyor ve bu vahşetin mimarı Cingöz'dür. Şehit düşen savaşıncıların cesetlerinin arabaların arkasına bağlanarak sürüklenmesi, köy meydanlarında günlerce halka gözdağı vermek amacıyla parparça teghir edilmesi, hepsinin birlikte toplu mezarlara gömülmesi, kimselerinin parçalanarak dağlardaki vahşi hayvanlara yem edilmesi, mezar yerinin bile belli olmaması ve daha akla gelen birçok sömürgeci özel savaş yöntemlerinin pratik fiili yürütücülerinden biridir bu faşist general. Böyle olduğu için, burjuva basını onun nelerinde, hangi görevlerde bulunduğunu yazmaktan, kamuoyuna açıklamaktan çekindi, bunu yapmadı. Ama araştırılması durumunda görülecektir ki, bu barbar generalin Kürdistan'da uyguladığı terörün, vahşetin bir benzerine hiç bir yerde rastlamak mümkün değildir.

Kürdistan halkının katili Cingöz, Kürdistan'daki bu "başarıları"ndan dolayı tuğgeneralliğe terfi ettirilmiş ve bu kez de Türkiye halkının başına bela olması için Adana Jandarma Bölge Komutanlığı'na atanmıştı.

Halklara karşı işlenen suçlar hiç bir zaman cezasız kalmaz. Er veya geç halkın adaleti tecelli eder. İşte iki Kürdistan uzmanını, iki özel savaş kurmayını yitiren sömürgeci-faşist TC yetkililerinin telaşı ve paniği bundandır.

Düsseldorf mahkemesinden notlar:

Mahkeme heyeti disiplin cezaları ile davayı sürdürmeye çalışıyor

Baştafı 1. sayfa
"Ben geçen hafta eksik bıraktığım noktaları tamamlamak istiyorum." Eğitimcilerin bir haftalık yeni uyarısıyla sözümüne böylece geçen haftaki çelişkilili yalanlarını düzeltmeye çalışıyor.

Bu durum karşısında, artık iyice anlamızmış bulunan davayı sürdürmekte güçlük çeken mahkeme heyeti, acizliğini ve çaresizliğini, yargılamak istediği devrimcilere disiplin cezaları yağdırarak göstermeye çalışıyor. Bunun için elde gerekçe yoksa, Düsseldorf Yüksek Mahkemesi 5. Ceza Dairesi Başkanı Belker, hukuk tarihine katkıda bulunacak bir maharetle(!) gerekçeler yaratıyor.

Örneğin, 8 Mayıs günkü duruşmanın öğleden sonraki oturumu başlarken Belker bu maharetlerinden birini gösterdi. Normalde mahkeme heyeti herkes yerini aldıktan sonra salona girerken, o gün Belker ve heyeti henüz tutuklu devrimciler salonu getirtilmeden geçip yerlerine oturdular. Ve o sırada tutuklu arkadaşlarının salona gelmelerini bekleyen tutuksuz devrimcilerden M. Salt Yıldırım, İbrahim Kadah ve Ali Saçık'a, zamanında yerlerine oturmadıkları ve disiplini bozdukları gerekçeleriyle, savcılıkça üçer gün hapis cezası ile cezalandırılmaları talep edildi. Bunun üzerine söz alan M. Salt Yıldırım özetle şunları söyledi: "Burada basit ve kaba bir oyunla karşı karşıyayız. Mahkeme heyeti bu oyuna iki nedenle başvuruyor. Her gelişim önce bu saçma davayı daha fazla sürdürmekte zorlanıyorsunuz. Sizi zorlayan esas olgu, Kürdistan'da yaşanan siyasal gelişmelerdir. Her gün milyonlarca kişi 'Yıgastın PKK' sloganıyla ayağa kalkarken burada PKK'nin 'teroristliğini' kanıtlamaya kalkışmak, elbette ki absurdur kadar zor bir iştir de."

"Diğer bir husus da, Bay Senge'nin yalancısının daha fazla işi götüremeyeceğini anladınız."

Gerçek durum buydu, ama mahkeme heyeti bildiğini okudu ve savcının talebi doğrultusunda

da adı geçen davalılara üçer gün hapis cezası verdi. Ne var ki, bununla ancak bir hafta idare edilebildi. İkinci hafta sıkıntılar yeniden depreşti.

Ali Çetiner'in eşek olup olmadığı tartışılıyor

21 Mayıs tarihli duruşmada, mahkeme başkanı Belker'in ilk sorusuna Ali Çetiner'in yine "Önce geçen hafta eksik bıraktığımı bir kaç noktayı tamamlamak istiyorum" diye karşılık vermekle, dersini yine ezberleyemediğini göstermesi, hakim ve savcıların sıkıntısını arttırdı. "Dinik" da efendilerini sıkıştırıyordu. Bu noktada "çare" yine disiplin suçları yaratmak ve cezalar vermektir.

Korkak bir kötebek gibi sağına soluna bakan usak, efendilerine bir gerekçe yaratmak için, tutuksuz yargılananlardan M. Salt Yıldırım'ı kast ederek, "Büyük Sinan diye tanıdığım kişi bana eşek dedi" biçiminde gıkayette bulundu. O arada Meral Kadir da oturduğu yerden A. Çetiner'in gerçekliğini dile getiren bazı sözler söyledi. Bunun üzerine Federal savcı M. Salt Yıldırım ile Meral Kadir hakkında hapis cezası ve A. Çetiner'in ifadeleri bitinceye kadar duruşmalardan men cezası talep etti. Böylece bütün duruşma günü A. Çetiner'in eşek olup olmadığı tartışmasıyla geçti.

Kim mahkeme tercümanı böyle bir sözçük söylendiğini, kimisi de duymadıklarını belirtti. Aslında gösterilen tepki tanıya değil mahkeme başkanına ve onun sorgulama biçimineydi. Zira Belker, sorduğu sorularla gerçekleri ve eğer varsa iddia ettikleri "terör örgütü"nü açığa çıkarmayı değil, A. Çetiner gibi bir zavallının arkasına sığınarak PKK'yi ve Kürdistan halkını karalamayı amaçlamaktaydı. Tepki duyulan da buydu. Sarfedilen sözler de doğrudan doğruya mahkeme başkanına yönelikti. Mahkeme başkanının, A. Çetiner'e eşek deyip demediği sorusuna M. Salt Yıldırım şu yanıtı verdi: "Bu davayı disiplin cezaları

vermekle sürdürülebileceğini sanan Bay Belker ve Savcı Senge'ye uyarıyorum. Şunu tekrar ve açıkça belirtiyim ki, ben A. Çetiner denen varlığa eşek demedim ve demem de. Çünkü eşek insanlığa hiç bir zararı olmayan bir hayvandır. Mahkeme başkanı Belker'in anlayışsızlığına şaşıyorum doğrusu. Benim kışkırttığım ve tepki duyduğum şey Belker'in sorgulama biçimidir. Sorgulama yöntemi gerçeklere varmaya çalışan bir yargıcın ve hukukçunun yöntemi değildir. Federal Başsavcı Rebmann'ın iddianamede kullandığı bir sözürktür (fade edersam, sorgulama biçiminiz alçakcadır."

O arada söz alan Meral Kadir'in sözleri de bir iki cümleden sonra kesildi ve heyet karar vermek üzere çekildi. Verilecek kararın, savcıların talimatı doğrultusunda olacağı belliydi ve öyle de oldu. Bir süre sonra döndü karar açıklandı. M. Salt Yıldırım için yeniden 7 gün ve Meral Kadir için de 3 gün hapis cezası ve 19 Haziran tarihine kadar da duruşmadan men cezası veriliyordu.

Bu karar başta tutuklular olmak üzere, tüm davalıların hep bir ağızdan haykırdıkları "Biji PKK" sloganıyla karşılandı. Verdiği disiplin cezasıyla "sanıkların uslanacağı" beklediğini söyleyen zavallı Belker başına döndü. Savcı yerden disiplin cezası talebinde bulundu. Bu kez tutuklu 4 devrimciye de disiplin cezası verilmesini istiyordu. Bunun üzerine söz hakkı doğan davalılardan H. Hayri Güler, A. Haydar Kaytan ve Meral Kadir da söz aldılar. Ancak mahkeme heyeti, hiçbirinin sözlerini sonuna kadar dinlemeye tahammül edemedi. Çünkü canıca gerçekleri dile getiren her bir söz mahkeme heyeti üzerinde kurşun gibi ağır etki yaratıyordu. O nedenle de sonuna kadar dinleyebilecek gücü kendilerinde bulamıyorlardı.

H. Hayri Güler Kürtçe olarak yaptığı konuşmada, kendilerine disiplin cezalarıyla boyun eğdi-

receklerini sananların korkunç bir yanlış içtinde olduklarını söyledi. Kuşullar ne olursa olsun, burada Kürdistan halkının haklı davasını ve PKK'yi savunmaya mutlaka devam edeceklerini belirtti.

Meral Kadir da benzer düşünceler dile getirerek, burada kişiliklerin söz konusu edilmesine ve disiplin cezalarıyla uslandırma mantığına karşı çıktığını vurguladı, ancak sözleri yarıda kesildi.

Söz hakkını sonuna kadar kullanmasına izin verilmeyen A. Haydar Kaytan da, Ali Çetiner gibilerinin durumlarını ve nasıl nitelendirildiklerini örneklerle açıklamaya çalıştı, şunları söyledi:

"Daha önce tanık olarak getirdiğiniz Nusret Aslan'ın CIA ajanı olup olmadığı burada tam bir gün tartışıldı. Şimdi de A. Çetiner'in eşek olup olmadığı, alçak olup olmadığı tartışılıyor. A. Çetiner'e alçak dedikleri için davadaşlarıma ceza veriliyor. Bu gibilerinin durumu siyasetin ötesinde edebiyata da konu olmuştur. Yunan yazarı Themos Kormaros Fritina Çocukları adlı romanında bu tip kişileri İnsan olarak ölüp hayran olarak yeniden doğdukları" biçiminde tanımlamaktadır. Alçak kavramının bile bir seviyesi vardır. A. Çetiner ise alçak bile değil bir çukurdur."

Bu sözleri de dinlemeye daha fazla tahammül edemeyen mahkeme başkanı oturumu kapatıp duruşmayı ertesi güne bıraktı.

22 Mayıs günü heyet kararını bildirdi: tutuklular Selahattin Erdem, H. Hayri Güler, A. Haydar Kaytan ve Ali Aktaş ile tutuksuz davalılardan M. Salt Yıldırım ve Meral Kadir'a üçer gün hapis ve 19 Ağustos tarihine kadar duruşmalara katılmama cezası verildi. Böylece Meral Kadir'in toplam disiplin cezası 7, M. Salt Yıldırım'ın ise 10 güne çıktı. Adı geçen altı davalı mahkeme salonunu "Biji PKK" sloganıyla terkettiler.

Bir önceki mahkeme gününde, iki davalı için disiplin cezası verildiği yolunda karar okunur-

ken S. Erdem mahkeme heyetine hitaben "üniformalarınızı giyin de gelin" diye bağırды. Başka zaman bir çıt çıktığında bile hemen ısrarla tercüme edilmesini isteyen heyet başkanı, bu kez Erdem'in, "Neden tercüme ettirmiyorsunuz sözlerimi, belki de sizlere hakaret ediyorum?" demesine rağmen, tercüme ettirme yerine alalecele salonu terketmeyi yeğliyor.

Geçmiş duruşmaların birinde de böyle çokça disiplin işleri edildiği bir oturumda bir tutuklu şöyle sormuştu: "Burası mahkeme salonu mu, yoksa Prusya ordusunun kıyafeti mi?"

Şimdi Alman emperyalistleri, adına mahkeme dedikleri salonu askeri kıyafet ve bir askeri mahkemeye çevirerek disiplin uygulamalarıyla davayı yürütmeye çalışıyor. TC'nin eski milli eğitim bakanlarından yeteneksiz birinin hep alaya alınan "Şu okullar olmazsa ben milli eğitimi ne güzel idare ederdim" tarzından bir sözü vardır. Herhalde 5. Ceza Dairesi Başkanı Belker ve Federal Savcı Senge de, "Şu sanıklar olmazsa biz bu davayı ne güzel yürütürüz" mantığından hareket ediyor olmalılar. Yargılamak isteyenleri salondan uzaklaştırarak davayı sürdürebileceklerini sanıyorlar. Oyas unuttuyorlar ki, o salonda yankılanan, Kürdistan'daki muazzam direnişin sadere küçük bir parçasıdır. Yargılamak istediği devrimcileri salondan çıkarmakla bu sesten bir an önce kurtulacaklar da; Kürdistan'da "Biji PKK" sloganıyla haykıran milyonların ses, ıplık binlerce yıl önce direnişçi haykurların Dehak'in beyinini felce uğrattığı gibi, bugün de çağdaş Dehaklar olan emperyalistlerin beyinlerini felce uğratacaktır.

Düsseldorf'ta duruşmalar 19 Ağustos tarihine kadar 4 tutuklu ve iki tutuksuz devrimci yurtseverin katılımı olmadan devam edecektir. Bakalım Alman hukukunun harika çocukları Belker ve Senge davayı sürdürülebilmek için bundan sonra ne tür oyunlar icat edecekler!

Kürdistan'da ihanetin,

Düsseldorf'taki PKK Davası ve itirafçı A. Çetiner'in düşündürdükleri

"Şu misafirhaneden göçmek ehdi ömrü kavuşmak iken Biraz geçirmek için değer mi insan hakaret görsün."

"Kürt, yaşam ilkesi olan uyancı haykırış önünde namus ve onurla ölmeyi, aşağılanma ve esaret altında sürünmeye tercih etmekte zerre kadar tereddüt etmeyecektir." (1)

- 1 -

Mısra ve sözler İhsan NURİ'ye alt 1919'da "JİN" dergisinde yazılmış JİN 7 Kasım 1918'de "Kürdistan Teali Cemiyeti"nin resmi olmayan yayın organı olarak çıkmıştır. Son sayısı, 2 Ekim 1919'da çıkmış ve sonra kapatılmıştır. 1919'dan sonra ise, M. Kemal Kürt aykırımı politikasının ilk adımlarını atmaktadır. İlk planda, Diyarbakır Kürt Kulübü kapatılmış, okullarda Kürt dili öğretilmesi yasaklanmıştır. Kemalist Kürt işbirlikçiler öretilmiştir. Camilerde, Mustafa Kemal'in peygamber olduğu işbirlikçi hocalar tarafından propaganda edilmiş, dönemin Kürt aydın ve ulusal

öncülerinden Bedirhan ve Cemil Paşalara karşı provokasyonlar düzenlenmiştir.

Bölgeyi yönetiminin sonucunda Şex Seid hareketi önderlerinden Kasım Bey'in ihanetiyle Türk militarizmi, Genç Ovası'nda direnişin temel gücünün etrafını sardı. Varto-Muş arasında, Murat çayı üzerindeki "Abdurrahman Paşa" köprüsünde kurulan pusus ile Şex Seid ve direnişin diğer önderleri yakalandılar. Daha sonra sürgüne gönderilen Kasım Bey, yıllar sonra yeniden Kürdistan'a dönmüştür. 1938 Dersim ulusal direnişinde, yakın tarihin ikinci bir ihaneti yaşanmıştır. Rayher, Kürt savaşçısı ve şair Alişer'i katletmiştir.

İhanetin karşılığı, Türk sömürgecileri tarafından öldürülmüş olmuştur.

Böylece, İhsan Nuri'nin bir döneminin başlangıcında; Kemalizmin Kürt işbirlikçiliğini örgütlenme pratiğinin geçişi noktasında, Kürt direnişinin yaşam prensiplerini açması bir tesadüf değildir. Bu sancılı bir dönemdir. Osmanlı'nın Kürdistan'ı, sömürge olarak geleceğinin devamı olan Kemalist Türkiye'ine devredilip etmeyeceği gibi tarihi bir anıya dönüştürmüştür.

1919'un 72 yıl sonrasına, TC'nin işgali altında bulunan Kürdistan'dan diğer Kürdistan parçalarına da ısrarla devam eden ulusal kurtuluşun, bir evresini yaşıyoruz. Sınavın önemli bir merhalesi de budur. Aygınlamaların çoğu belirginleşmiştir. Savaşın bu evresinde, Kürt olduğunu söylemek yetmiyor. Kürdistan'ın sömürge statüsüne itiraz yok. Tüm bunlara rağmen,

Mısra-1 Milli veya bağımsız Kürdistan kavgası belirleyiciliğini korumaktadır.

Türkiye'de ayrışma somuttur. PKK'nin devrimci, ulusal kurtuluşçu bir güç olduğunu kanıtlanmamak, giderek karşı devrim hizmet etmek oluyor. Özellikle, PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine yandaş olan kesimler arasında, giderek somutu daha iyi yakalamak; berraklaşmak konusunda yapılan tartışmalar, nasıl bir değişim ile karşı karşıya olduğumuzu açmaktadır.

TC'nin günümüze ait politikası "değişmiştir". Türk sömürgeciliği zorunlu olarak yapılan bazı değişikliklerin, kendisine karşı yeni savaş alanları açacağını görerek, tekrar ve yeniden "eski" politikasını sürdürmektedir. Kürt dili konusundaki politika bir örnektir. Dil üzerindeki yasak kalkmıştır. Dil ulusal mücadeleye tercüme eden insanın ko-

nuşması ise yasaktır.

Asıl gelişmenin, Kürdistan'ın Türk hükûmetiyle anlaşma ile kendi hükûmetliliğini kurması arasında olması açmazı bu konuda belirleyicidir.

Kürdistan özelindeki Türk sömürgeci politikası, baskı-katliam ve sürgündür. Kontra orduların (köy korucuları, özel tim) örgütlenmesidir. Gerilla savaşının geliştirildiği Kürt halkının devrimci ayaklanması, gerillayı gerektiğinde kamufle edebilecek düzeyde geliştiği bu dönemde, TC, gerek uluslararası, gerek Kürdistan'da özel savaş uygulamasına geçmiştir. Böylece ispiyoncular, gerilla mücadelesine karşı olan "Kürt yurtseverleri", köy korucuları, itirafçılar, komplocular, gerillaya gidebilecek insanı alıkoymak için yazan kalemler, TC'nin dolaysız inisiyatifleridir.

Alman Parlamento heyeti:

"KÜRTLER KENDİ KADERLERİNİ KENDİLERİ TAYİN ETMELİDİR!"

21-28 Mayıs 1991 tarihleri arasında Kürdistan ve Türkiye'de incelemelerde bulunan Helga Giesseimann Alman Demokratik Partisi milletvekili, Sarbel Höhn Yeşiller milletvekili, Uwe Helmke Yeşiller Partisi Bremen Eyalet Başkanı ve Medica International temsilcisi Angelika Baer'den oluşan Alman Parlamento heyeti, 28 Mayıs günü İstanbul'da düzenledikleri bir basın toplantısıyla gözlemlerini aktardılar ve çağrısında bulundular. Yaklaşık bir haftalık gezilerinde edindikleri izlenimleri daha kapsamlı bir raporla kamuoyuna sunacaklarını belirten heyet, Kürdistan'daki yıkılan yıkılan köyleri gördüler, sömürgeci devlet terörüne maruz kalan pek çok insanla konuştular ve bizzat belgelediler. Alman parlamento heyetinin basına yaptığı açıklama şöyle:

"Bizler değişik siyasal partilerin milletvekilleri (Yeşiller ve SPD) ve Medica International olarak devlet yöneticilerine yol göstermek istemiyoruz. Ancak, Alman devleti Kürtler'in katliamından sorumludur. Çünkü Alman devleti de Saddam Hüseyin rejimine ve Türkiye'ye askeri yardımda bulunmuştur. Bizler sosyalist-sosyalist dönemde baskının ve zorun ne olduğunu bizzat yaşamımızda gördük. Bu nedenle insanların demokratik bir biçimde birlikte yaşamalarını arzu ediyoruz. Bu nedenlerden dolayı bizler Kürt halkının kendi kaderini kendilerinin tayin etmesini istiyoruz. Gezimizin amacı Güney Kürdistan'daki ve Oğlanüstü Hul Bölgesi'ndeki koşulları yerinde görüp incelemektir. Aynı zamanda Saddam rejiminden kaçarak Türkiye ve İran sınırına toplanan Kürt mültecilerin de daha önce 1988 yılında da Türkiye'ye sığınan ve halen Kızıltepe Kampı'nda yaşayan mültecilerin durumunu yerinde görmek ve araştırmaktır. Bunun yanında Türkiye'de yaşayan Kürtler'in de durumunu yakından incelemek arzumuzdu. Yine Türkiye'deki demokratik gelişme sürecini incelemek, insan hakları ihlallerini yerinde görmek ve hakları izlemek diğer bir amacımızdır.

Gezimizin bizde bıraktığı izlenimlerle ilgili olarak daha geniş raporu daha sonra yazacağız. İlk izlenimlerimiz Bizler Silopi'deki kampı ziyaret ettik. İlk etapta bu kampın 25 iline yakın mülteci bulunmakla ilgili. Bunlardan 17 bin kişi geri alınmış, geride kalan 8 bin mülteci ise evlatlarıma geri dönmek istemiyorlar. Bu insanlar Saddam Hüseyin'e güvenmiyorlar. Çünkü geldikleri bölge halen Irak rejiminin denetiminde. Kamplardaki yaşamın birazcık düzeldiğini gördük. Buna rağmen insanların yaşayabileceği bir düzeyde olmadığı da çıktı. 1988 yılında Türkiye'ye gelip Kızıltepe Kampı'na yerleştirilen insanları ziyaret edemedik. Nedeni de bu kampın insanları ziyaret etmek yasaklanmıştı. Kampı ziyaret etmek için İçişleri Bakanı'ndan izin alamadık, kamp yöneticileriyle görüşmemiz de polisler tarafından engellendi. Bu insanların geleceği ne olacak. Bu konuda endişelerimiz vardır.

Irak'taki Kürtler son olaylar nedeniyle büyük bir darbe yaşamışlardır. Bizler Batıdan kentlere kadar gittik. Buraya giderken gördüklerimiz yıkılmış köyler, şehirler ve çöldürde yaşamaya mecbur olmuş insanlardı. Saddam Hüseyin Kürt halkını kuyumdan geçirmişti. Bu bölgenin tümü mülteci güçleri tarafından kontrol edilmektedir. Aynı zamanda Batıdan gelen işçi Hollandalı askerlerin kontrolü altındadır. Buradaki yaşamın iyiyeye gittiğini gördük. İlk etapta yapılan yardımlar bu insanların yaşamalarını sürdürmesi için gerekli olan yiyecek ve giyecek yardımları olmuş. İkinci etapta ise

yakılıp, yıkılan yerlerin onarılması hedefleniyor. Batılı güçler Kürtleri belli bir süre için koruyabilirler, asıl olan Kürt halkının kendi kaderini kendisinin belirlemesidir. Bu olayların Türkiye Kürtleri'ne etkisi büyük olmuştur. İlk etapta bu insanlara yardım elini uzatan Türkiye Kürtleri olmuştur. Uluslararası yardımlar bölgeye çok geç intikal etti. Bu nedenle de Türkiye Kürtleri büyük sıkıntılara girdiler. Halen Türkiye kesiminde mülteci olarak 30 bine yakın insan bulunmaktadır. Bunun içerisinde 1988 katliamından kaçan insanlar da dahildir. Bugeride kalan insanlara mülteci statüsü tanınmasını istiyoruz. Oğlanüstü Hul Bölgesi'nde yaşayan insanların büyük bir baskı ve zor altında yaşadıklarını gördük. İzlenimlerimize göre Türkiye'de yaşayan Kürtler, Türkler kadar eşit haklara sahip değiller. Örneğin oğlanüstü Hul'de faaliyet gösteren İnsan Hakları Dernekleri tümüyle kapatılmış ve takip altına alınmıştır. Doktor Kahraman'ın tutuklanması, Zübeyir-Evin Aydın çiftinin tehdit altında olması, tutuklamalar ve işkenceler, koy koruculuk sistemi, köylerin yıkılıp, boşaltılması. Halen bu uygulamaların hedefi bu bölgenin Kürtler'den arındırılmasıdır. Sürekli polis ve askeri kontroller, Körfez krizinin golgesinde Türkiye giderek Kürtler üzerindeki baskısını arttırmaktadır. Biz Türkiye'de demokratikleşme sürecinin başladığını görmedik. Tüm aksine giderek yeni çıkarılan "Terör Yasası" Türkiye'nin demokratikleşme sürecinin önünde baraj oluşturmaya başlamıştır. Türkiye Kürdistan'ı işgal edilmiştir. En çok bu bölgede baskılardan payını alanlar da kadınlardır. Kadınlar genellikle üç biçimde baskı altında: a) Kadın olmalarından dolayı b) Kürt olmalarından dolayı c) Toplumsal yapıdan dolayı.

Bu bölgede yaşayanlar güvenlik güçlerini işgalci olarak görmektedirler, buna karşı direnmektedirler. Sürekli olarak insanlardan duyduğumuz üç kelime vardı: *Bizim kaybedecek hiçbir şeyimiz yok.*

İSTEMLERİMİZ:

a- Uluslararası yardım ve dayanışma dâiri parçanda yaşayan Kürtler'e yönelik olmalıdır!

b- Bizler Almanya'da direkt yardımlar için çaba harcıyoruz. Örneğin Gler'de yaşayan insanlara yardım. Bu insanların acilen bir mütahhazın ihtiyaçları vardır. Yeterli sağlık hizmetlerinin yapılması için yardım yapacağız. Çöplerin kaldırılması için kamyon yardım yapacağız. Ayrıca bu bölgenin alt yapısının yapılması için gerekli girişimlerde bulunacağız. Çünkü Türkiye devleti bu bölgeye alt yapı hizmetleri götürmüyor. Biz bu biçimdeki acil yardımlar konusunda bölge insanlarına yardımcı olacağız. Ayrıca insan hakları ihlallerinin takipçisi olacağız ve insan hakları ihlal edilen insanlarla dayanışma içerisinde olacağız!

c- Bizler Almanya'da ve Avrupa'da kendi örgütlerimizde ve partilerimizde Kürt halkının başlı altında tutulduğunu kamuoyuna duyurmaya çalışıyoruz. Tüm bu yardımlar göre düzen bir damla olacaktır. Önemli olan burada Kürt halkının kendi kaderini tayin etmesidir. Türkiye'de insan haklarının çiğnendiği müddetçe biz delegasyon üyeleri olarak Almanya'da taleplerimiz Türkiye'ye askeri ve ekonomik yardım yapılmaması ve AET'ye alınmaması yönünde olacaktır."

Güney Kürdistan'da Partiye Azadiya Kurdistan kuruldu

Güney Kürdistan'da var olan ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva önderlikli hareketlerin aksine tarihte ilk kez ulusal ve toplumsal mücadele bayrağını proletarya önderliğinde yükseltmeyi amaçlayan ve M-L ideolojisi esas aldığını açıklayan PAK - Partiye Azadiya Kurdistan (Kürdistan Özgürlük Partisi) adıyla yeni bir partinin kurulduğu bildirilmektedir.

1 Nisan 1991 tarihinde kurulan partinin kuruluş bildirsinde, "Ekonomi Kürt halkının ve Kürdistan'ın problemleri çözüme kavuşturamaz, çözüm özgürlük ve bağımsızlıktadır" denilerek şu sözlerle yer verilmektedir: "Yıllardır modern bir öncüyü yaratma çalışmalarımızı sürdürüyorduk. Özellikle son ayıklanmalarda feodal ve küçük-burjuva önderlikli mücadeleleri bir kez daha iflas etmekteydi bu çabamızı hızlandırdık. Irak saldırıları karşısında bir taraftan Irak sömürgeci güçlerine kahramanca karşı koyarak halka önderlik yapmaya çalıştık, diğer taraftan PAK'i kurma çalışmalarımızı sonuçlandırdık. PAK'in kuruluşu halkımızın tarihi ve temel istemlerine bir cevaptır."

Bir "operasyon"un iç yüzü

İsmail ORAL

Hatice Dilek ARSLAN

10 Mayıs 1991 gecesi, İstanbul Karbhöy / Hasanpaşa'da bir evi basan polisler, yere yattıkları kadının başına ayaklarıyla basıyordu. Kadın, "Çocuğumun yanında bana bunu yapmayın" dedi. 8 yaşındaki oğlunun annesini son görüşüdüğü bu Ertesi günkü gazete ve ajans haberlerinde büyük puntolarla, "İstanbul'da bir hıdere evinin beşlikti ve bir kadın iki militanın öldü ele geçirildiği" yazılıydı. Oynan çocuk, annesini polisler onun başına basarak öldürdükten

gördüğü ve elinde de silah yoktu.

Kadın, sahil bir ev ve işyeri adresi olan, düzenli bir yaşam sürdüren Hatice Dilek ARSLAN'dı. Diğer bir o gün evinde bulunan bir arkadaşı İsmail ORAL. Her ikisi de polis kuytuhanında sakıyalıydı ve rejim kurbanı tatlıyordu. Tıpkı 12 Eylül'ün ilk günlerinde olduğu gibi.

Her ikisi de kurşuna dizilerek katledildi. "Yakala ve öldür" yasası artık Türkiye'de de geçerli çünkü

Kürdistan'da ihanetin, Düsseldorf....

Rağretmiş 14. sayfa

İçin basit oyunlara başvuruyorsunuz. PKK her gün Kürdistan'da milyonların düünde direniş sembolü olmuştur. Siz ise PKK'yi "terörist" olarak yargılamak istiyorsunuz. Sizin çıkmazınız budur. TC ve B Alman ajanı Çetiner ile bu davaya başa götürmezsiniz. Bu bataklıktan nasıl çıkacağınızı siz de bilmiyorsunuz. Şimdiye kadar tutuklu arkadaşlarımız içeri girmeden duruşma başlamıyordu. Bu defa öyle yapmadınız. Oyunlarınız boşa çıkmaktadır. PKK'den tutukluların hükümler devrime bilinel hakimlerin aurasına çarpmıyor.

Çeyrek saatlik bir moladan sonra, mahkeme başkanı hakim kararı açıklıyor. disiplin cezası olarak, üç davalıya üç gün hapis. Karar okunduktan sonra, halsiz tutuklu bulunan, Selahattin Erdem, H. Hayri Güler, Ali Aktaş ve A. Haydar Kaytan kararlı bir şekilde ayağa kalkıyorlar. Salondakilere, diğer davalı ve seyircilere bakarak, onları

severek, militanca, üç kez. "Biz Partiye Azadiya Kurdistan" sloganını atıyorlar.

Sloganın Almanca'ya tercümesi yapılıyor. Hakim tutanağa geçiriyor: "Karar okunduktan sonra dört tutuklu ayağa kalktılar ve salona teröriste ettiler." Böylece hakimlerin terörden ne anladıkları da ortaya çıkıyor. Salondan ayrılmak üzere olan tutuklular son olarak bize bakıyorlar içlerinden biri umutla ve gülererek:

"Şev baş Hevalno!" diyor.

Selim Ferat
17 Mayıs 1991

KAYNAKLAR

1. JIN, III. Cilt, Çev. M. Emin Bozarslan, Upsala, 1986, S. 388
2. Marx-Engels, Siyaset ve Felsefe, Öncü Kitabevi, İstanbul, 1978, S. 282
3. E. de la Portie, Gümrüklü kullak üzerine söylev, B.E.S./y., İstanbul, 1987, S. 28
4. Marx-Engels, age, S. 286

Yurtseverlerin dilinden Kürdistan'da özel savaş uygulamaları -I-

"Köyümüzde iyi yönde hiç bir gelişme olmamakta. Ocak ve Şubat ayları içinde köyde 14 kişi birden gözaltına alındı. Gözaltı nedeni sindirme ve kaçırma. Gözaltına alınanlardan köy muhtarı ve İsmail Zameray (70 yaşında) Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde ilk celsede bırakıldılar. Diğer köylüler ise Sirt'te mahkemeye çıkarılmadan bırakıldılar. Bu da içinde bulunduklarımızın resmî simgesidir. Sebepsiz yere gözaltı. Köylülerin tarlalarını ekmeleri, temizlemelerine izin verilmedi. Amaç onların aç ve çıplak kalıp, ya korucu olmaları ya da ülkelerini terk etmeleri. Köylüler tek tek çağrılmakta, korucu olmaları için ağır baskı yapılmakta, bir yandan da ajanlığa zorlanmaktadır. Köyün mahallelerini birbirine bağlayan yol karakolun yarısından geçmekte, köylülerin bu yolu kullanmaları yasak. Diğer yandan okul karakol olmuş. Sağlık ocağında tek bir görevli yok. Askerlerin ihtiyacı olan bütün odunlar köylüler tarafından taşıyıp karakola getirilmekte. Köyün tek çeşmesi askerler ve halk tarafından ortaklaşa kullanılmakta, kadınlarımız bu yüzden saatlerce kuyrukta beklemekte. En son olarak bir süre önce köy gençlerinden 8 kız 5 erkek PKK'ya katılması sonucu, Erub taburundan bir binbaşı köye gelerek 'Ya 15 gün içinde onları geri getirir teslim edersiniz ya da köy tümünden boşaltılır' demişti. PKK'ya katılanları geri getirmek mümkün değil. Köylüler korucu olmak istemiyorlar. 150 ev nereye gidip yerleşecek. Dışardaki yaşam şartlarına dayanmaları mümkün değil."

Bizler Sirt Erub Derawût (Payamalı) köylüsünün bu şartlar içinde yaşadıklarını doğruluyoruz. Köylüler için acilen gerekenler yapılmalı. Acele edilmeliydi takdirde köy boşaltılacak.

Saygılarımızla
Zâhreyî Aydar İHD Genel Başkan Yardımcısı, Evîn Aydar İHD Sirt Şube Başkanı, Tevîk Özer HEP Sirt Merkez İlçe Başkanı (Derawût) köyü halkından / 23.4.1991

Erub'a bağlı Derawût (Payamalı) köyü sakinleri sürekli korucu olmaları konusunda huzursuz edilmekteydiler. Köylülerin bağlarını temizlemelerine, tarlalarını ekmelerine izin verilmiyordu. Halk günbe gün yoksullaşıyor. Köylüler tek tek karakola çağrılıyor, muhbirlik yapmaya zorlanıyorlardı.

Nisan ayı içinde 3 kız ve 5 erkek'in kayıplara karışmaları üzerine, bu gençlerin babaları gözaltına alındı. Bunlar bir süre gözaltında tutulduktan sonra bırakıldılar. Bırakılma işleminden sonra köyde bulunan karakol komutanı başka bir işleme geçti. Yapılan uygulama şudur: Babalar akşam saat 18.00'da karakola götürülüp, karakolun çevresine yerleştiriliyorlar. Sabah saat 08.00'e kadar orada beklemek zorundalar. Bu durum yirmi günden fazla bir süredir devam etmekte. Uluslararası Af Örgütü Türkiye masası peşi ve Alman insan hakları savunucuları köye gidip durumu yerinde incelediler. Karakol komutanı bunlarla görüşüp açıklama yapmaktan kaçındı.

Mayıs'ın ilk haftası içinde evlerine dönen 12 ve 13 yaşlarındaki iki kız çocuğu da on günden fazla bir süredir gözaltındalar. Yaşamlarından endişe duyulmakta.

Saddam insanları fabrikaların içine yerleştirdiğinde, TC de bu tün dünyayla birlikte bu uygulamaya tepki gösteriyordu. Bir yandan da Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne geçen yıl imza atıldı. Buna karşın, bizim insanlarımız sabahlara kadar karakolların etrafında siper tahtalarına dönderilmekte, çocuklar günlerce gözaltında tutulmaktalar. Devlet yetkilileri sürekli, "biz kimseye zorla silah verip korucu yapmamaktayız" demekteler, diğer yandan koruculuğu kabul etmeyen bir köy en kötü uygulamalarla yör-yöze kalmakta.

Durumun vahimeti ortadadır. Köy halkının sesinin duyurulması ve bu eziyet istanının son bulması için bizlere gereken yardımın yapılmasını arz ederiz.

Erub / Derawût (Payamalı) köyü halkı adına
HEP Merkez İlçe Başkanı Tevîk Özer / 10.5.1991

Dağıtım: Gereği için Helsinki Watch, İHD Genel Baş., Belçika Parlamentoosu, TBMM İnsan Hakları Kom., Siyasal Parti Başkanları, Bölge milletvekilleri, Başbakanlık Hal., İHD Bşk., Basın

Sirt Cumhuriyet Savcılığına

Kızım Levîze İnal, köyümüzde koruculuk yapmakta olan Ali Yıldırım tarafından 26 Nisan 1991 günü Meyva dağında zorla kaçırılmıştır. Kızımla birlikte üç kız çocuğu da dağa odun toplamaya gittiklerdi. Ayrıca Muhammed Memiş de olayı uzaktan görmüş. Ben olayı haber alırsım Çelik karakoluna ve diğerlerine başvurdum. Fakat kızımı nereye götürdüğünü tespit edemedim. Adı geçen korucu geçen yaz ilk eşini döverek öldürdü. Kadın aldışı darbelerden kurtulamadı, hastaneye kaldırılmak kağı gelmedi. Kadının dayak sonucu öldüğünü bütün köylüler söylemekte. Ayrıca gımdı lütfi epe sahip.

Kızım 16 yaşlarında, zorla alınılmıştır. Olayı el konulmasını ve kızımın bana teslim edilmesini istemekteyim. Çocuğumun istemediği bir evliliği onaylamam mümkün değil. Gerekenin yapılmasını arz ederim.

Mehmet Emin İnal / Kayıklı (Mehîna) köyü Sirt (Savcılığa başvurdu. Sonucu bekliyoruz.)
30.4.1991

İHD Başkanlığına

Dicle suyu kenarında yaşayan köylerin hallo ve Gercûğ (Gercûwa), Dargeçit (Kerboran) ilçelerine bağlı köylerin halkı ticaret ve diğer ihtiyaçlarını karşılamak ve seyahat için Balıklı (Aute) köylülerinin özel idareden kiralandıkları kayığı kullanmaktalar. Kayık, Nisan ayının son haftasında Tulumtağ (Cefan) karakolunda görevli askerler tarafından kurşunlanarak batırıldı. Bu kayığı kullanan köylüler 4 saat yürüdüktan sonra Erguvan (Belekê) köyünün salından yararlanabiliyorlar. Oysa normalde Balıklı köyü Güneşli'den on dakika uzaklıkta. On dakikada kayıktan karşıya geçmek varken, gımdı saatlerde yürümek zorundalar. Dargeçit ve Gercûğ halkı kuru üzüm ve pekmezlerini, Erub köylerinde buğdayla takas etmektedirler. Şimdi tümüyle ticari ilişkiler durmuş vaziyette.

Abdulkelîl Türkan hasta yatagında, günlerdir kayık işletilemediğinden kendisi Sirt merkeze doktora getirilemiyor. Onun durumunda olan hamile kadınlar ve diğer hastalar ölümle yüz yüze. Bunları doktora getirebilmek için 4 saat egeç sırtında Balıklı köyüne götürüp, geceyi orada geçindikten sonra, ancak ertesi gün yola çıkabiliriz.

1988 yılında yine bu köydeki kayığın batırılması sonucu Sirt merkezde sağlık ocağında görevli iki hemşire görev döndüğü Botan suyunu geçmeye çalışmışlar, boğulmuşlardı. Onlarla birlikte olan doktor yüzme bildiği için kendisini kurtarmıştı. Daha sonra kayığı kıran timler değil, doktor olaydan sorumlu tutulmuş ve mahkemeye verilmişti. Ahmet Erdem adlı kişi, Bizna (Geçili) köyündeki kayığın aynı şekilde batırılması sonucu yaganını yitirdi. 6 gün önce de Cemil Yıldız, Kadri Yıldız adlı kardeşler boğulma tehlikesi atlattılar.

Bizler kırktan fazla köy Balıklı köylülerini tarafından işletilmekte olan kayıktan faydalanmaktayız. Şu anlık yolsuz kalmış durumdayız. Kayıkları kurşunlayıp batıran anlayışı kavramak mümkün değil. İnsanları zora koymak, hastaları ölümle yüz yüze bırakmak kime ne sağlayacaktır. Kayıklar işletilmediği takdirde çok sayıda insan boğulacaktır. Bunun sorumluluğu kime ait olacaktır. Sizlerden istediğimiz batırılan kayıkların yerine yenilerinin köylüler tarafından işletmeye açılması, bunun engellenmemesi için ilgili karakol görevlilerinin uyarılmasıdır. 15 güne yakın bir süredir köylere yiyecek namına birşey girmemiştir. İnsanları açlıkla yüz yüze bırakmak hangi anlayışa sığabilir? Gerekenin yapılmasını arz ederiz.

7.5.1991

İHD Başkanlığına

İhale sonucu Sirt İl Özel İdare'sinden Balıklı (Aute) ve Güneşli (Şemae) köylerine ait olan kayığı işletme hakkını aldım. 29 Nisan 1991 tarihinde Tulumtağ (Cefan) köyünde bulunan askerler tarafından kurşunlanarak batırılmıştır.

Ben bu kayığı Dicle ırmağı üzerinde işletmekteyim. Dicle kenarında bulunan Dargeçit, Gercûğ ve Sirt merkeze bağlı köyler bu noktadan ulaşımlarını sağlamaktalar. Kayığın kırılması sonucu, on dakikada karşı tarafa geçen insanlar, gımdı 4 saat egekle yürümek zorundalar. İki haftadır 40'dan fazla köye yiyecek namına birşey gitmemiştir. Hastaları da doktora getirmeleri mümkün değil. Daha önce de kayığın kırılması sonucu, iki hemşire ve bazı köylüler bu noktada boğuldular. Şimdi insanlar Dicle suyunu yüzerek geçmek zorundalar, bunun sonucunda da çok sayıda ölüm meydana gelecektir.

Ben İl Jandarma Alay Komutanına durumu bildirdim. Bana aynen şunları söyledi: "Eğer bize bilgi verir, bizimle birlikte çalışarak işletmecilik yapmaya malsade ederiz. Balıklı, Güneşli, Gercûğ, Kelekçi köylerini aşında ortadan kaldırmamız lazıma, hepimiz yalancımız, içimizde iyi adam yok." Ben kendisine "Bakalarına iftira atmam, yalan söylemem mümkün değil, iftira durumuna düşmektense kayık e halde kalsın" dedim ve odasını terk ettim. 8 Mayıs 1991 günü tekrar görüşmeye gittim. Bana aynı şeyleri söyledi. Ben bu kayığı işletmek için ikibuçuk milyon masraf yaptım. O da bir yana, kayık işletilmediği takdirde çok sayıda insan karşıya geçmek isterken bu nehrde boğulacak.

Sizlerden istediğim, Güneşli ve Balıklı köyleri arasında çalıştırılan bu kayıkların tekrar devreye sokulması.

Gerekenin yapılmasını saygılarımla arz ederim.

Ahmet Kaya

Adres: Balıklı köyü / Sirt

Dağıtım: Gereği için Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, OHL, Bölge Valiliği, İHD, Basın, TBMM İnsan Hakları Kom.,
8.5.1991

Diyarbakır İHD Başkanlığına

13 yaşındaki Hüsnâ Kızılkaya, 15 yaşındaki Münevver Oral ve 15 yaşındaki Meryem Orhan isimli çocuklarımız 8 Mayıs 1991 günü bir ilkbahar birkisi olan kenger toplamak amacıyla dağa çıkarak, orada birbirlerini ikna edip köyümüzde yakın olan Ömerli ilçesine giderek, orada ikamet eden köylümüz İdris Tunç'un evine gittikler. Adı geçen köylümüz hemen köyü telefonla arayarak adı geçen çocuklarımızın evinde olduğunu belirtmiş. Bunun üzerine Ömerli'ye gidip kızlarımızı eve getirdik. 9 Mayıs 1991 günü Savur İlçe Jandarma karakolunun isteği üzerine çocuklarımızı karakola götürdük. İlçe Jandarma karakolu hemen aynı gün bu çocuklarımızı Mardin İl Jandarma Alay Komutanlığına sevk etti ve ancak bir gün sonra çocuklarımızı görebildik. Çocuklarımızın beyanından Alayda aynı gün hücrelerde sorgulandıklarını, işkence gördüklerini, içerikli bi medükleri bir sürü belgeyi okuma yazması olmayan bu çocuklarımızın imzalatıklarını öğrendik (parmak izi). İmzalatılan bu belgelerde köylümüz sakinlerinden ve Savur HEP İlçe Başkanı M. Niyazi Kavak, yine aynı köyden A. Vahap Kavak ve Şakir Soysal'ın bu çocuklarımızı PKK örgütüne kazandırmak için ikna ettiklerini içeren bir iftira dolu ifade imzalatıklarını beyan etmektedirler.

Baskı ve işkence altında imzalatılan bu durumu yerinde tespit ederiz için aşağıda belirtteğimiz adrese bir an önce gelmenizi arz ederiz.

Musa Oral, Salih Kızılkaya, İsmail Orhan

Adres: Pınardere köyü / Savur-Mardin

Sirt Cumhuriyet Savcılığına

Ben, kardeşim ve damadım ortak olarak bir traktör sahibiyiz. Aldığımız günden bu yana sürekli karakolun ihtiyaçlarını bedava karşılamaktayız. Artık giderlerin alınmadan çalışarak halimiz kalmadı. En son araç ihtiyacını geri çevirdikten sonra insanlığa yalancıyan uygulamaları yüz yüze kaldık.

11 Nisan 1991 gecesi Sedat ve Muhun adlı karakol komutanları köye alkollü olarak geldiler. İsa Erdemci, Salih Erdemci, Şokrî Tekin ve İsa Erdemci adlı kişileri dövdüler. 20 Nisan 1991 gecesi sabah saat 04.00'de Sağırnılı korucularla birlikte tekrar köye geldiler. Beni ve köyden 6 kişiyi alarak, hem evlerin içinde çoluk çocuklarıyla birlikte dövdüler hem de karakola götürdüler. Karakolda feci şekilde dövdüldük. Yediyim dayaktan dolayı bir dişimi kaybettim. İktis de yerinden oynadı. Beni döven Sedat adlı subaydan gıkayıcıyım. Hastaneye sevkimin yapılmasını istiyorum. Adı geçen kişi hukuki bir işlemle karşılanmazsa eylemleri devam edecektir. Gerekenin yapılmasını saygılarımla arz ederim.

Abdurrahman Beğtaş, Akdoğan Köyü / Erub
22.4.1991

Yaylalar yasak bölge

Sert-Cizra Botan (Berxwedan): Girgê Amo (Silopi), Cizra Botan (Cizre), Hezex (Idil), Dih- (Eruh) ve Sert (Siirt) göçerleri yüzyıllardır Herkol, Tanin Tanin, Çemêkarê yaylalarına giderlerdi. Üç yıldır kesinlikle bu yaylalara çıkamıyorlar. 1989'da yaylalara çıkan göçerler, Herkol'un eteklerinden geri döndürüldüler. Bu yıl yine Etmanê ve Dideran göçerleri, Berwan Hot- (Yanıkova) köyünün sınırlarına kadar gittiler. Ama Tiri- (Okçular) köyünün korucuları ve Xerxor (Doğanca) köyündeki karakol komutanı binbaşı, 700'den fazla hayvanı ve çok sayıda insanı burada bir hafta beklettikten sonra geri döndürdü. Bu insanlar, sömürgecilerin bu uygulaması sonucu Herkol yerine Mûş ve Erzurum yaylalarına yönlendirildi. Milyonlarca liraya tutulan kamyonlar ve günlerce süren yolculuk... Bir yığın maddi zarar ve eziyet. Muhabirimizin Botan nuyi kenarında karşılaştığı Kışan göçerleri, sürülerini yürüterek götürmenin yasak olduğunu, bunun için hayvanları kamyonlara yüklediklerini, Herkol yerine Mûş / Milazgîr (Malazgirt)'e gideceklerini söyledi.

Cizra Botan muhabirimizin verdiği habere göre de, 22 Mayıs günü Girgê Amo'dan Tanin Tanin dağlarındaki yaylalara hayvanlarını götürün Spertê aşiretinden Abdullah Demir, Reşit

Kartal, Ahmet Demir ve diğer göçerler, sömürgeci güçler tarafından geri çevrildiler. Bunun üzerine göçerler sıcak ovalara geri dönmek zorunda kaldı.

Yaylalardan geri çevrilen Spertê aşireti ve Batuyan, Kış, Zerkun, Xerkan, Gitiyan ve yöredeki diğer göçer aşiretleri bu uygulama nedeniyle son derece mağdur olmuş durumdadır. Yaylalara sömürgeciler bırakmıyor, ovalarda ise sıcak hayvanları kıpır geçiriyor. Böylelikle göçer aşiretleri ekonomik olarak çökertiliyor. Tek geçim kaynakları olan hayvancılık tamamen yok edilerek onbinlerce göçer ailesi açlıkla yüzyüze bırakılıyor.

Sert muhabirimiz haberinde mevcut durumu şöyle belirtiyor: Bu topraklarda hayvancılık öldü. Bakkallarda Trakya peynirleri ve poşet sütleri satılmakta, Terzayağının kilosu 15.000 TL, peynirin kilosu 10.000 TL. Sıcaktan dolayı koyunlar sarılık hastalığına yakalanıyorlar. Bunun sonucunda da hem et kaybı olmakta hem de sütleri bimektedir.

Bu uygulamanın amacı, hem Kürdistan halkını ekonomik felce uğratmak ve hem de göçe zorlamaktır. Diğer yandan, yaylalara gidenlerin PKK gerillalarından etkilendikleri düşünülmekte, yaylacılığı engellemekle bunun önüne geçileceği sanılmaktadır. Yayla yasasının başka bir nedeni yoktur.

İşkence merkezleri

halkın ikinci adresi oldu

İşkence merkezleri halkın ikinci adresi oldu

Nisêbin (Berxwedan): Mayıs ayı başlarında gözaltına alınan bir kıyımın, işkencelere dayanamayarak tanındığı tanınamadığı herkesin adını vermesi, yer göstermesini fırsat bulan sömürgeci güçlerin kara listelerinde yazılı olan herkesi gözaltına alma furiası devam ediyor.

Mayıs ayı içinde yüzlerce yurtsever gözaltına alınarak korkunç işkencelerden geçirildi. Amaç biraz da kitleleri sindirmek, yıldırma ve teslim almaktır. Her akşam Nisêbin'in bir mahallesine ve köyüne baskın düzenleyen ve önlere gelen herkesi gözaltına alan sömürgeciler, çoğunluğunu ağır işkencelerden geçiriliktir sonra birkaç gün içinde serbest bırakıyorlardı.

4 ü Hezex (Idil)'den 36'sı Nisêbin'den olmak üzere toplam 40 yurtsever, uzun süre gözaltında tutulduktan sonra çıkarıldıkları mahkemeye tutuklanarak Diyarbakır E Tipi Cezaevi'ne konuldular. Nisêbin'de gözaltına alındıktan sonra tutuklanan yurtseverlerden bazıların adları şunlar: Aziz Kartal, M. Salt Nêr-

giz, Mûslûm Aslan, Ali Atabay, Sadık Ay, Hasan Savcı ve Fay-sal Yağiz. Hezex'ten olan yurtseverler ise, Hespiat köyü muhtarları Hızni ..., Şêx Hesen (Orta-köy) köyünden isimlerini öğrenemediğimiz 2 kişi ve aslen Mî-keşî (Peçenek) köyünden olup da Hezex'te bakkalılık yapan Ahmet ... adlı yurtseverlerdir.

Tutuklanan yurtseverler, gerillaya yataklık yapmakla suçlanıyorlar. Ayrıca, Gûrfê köyünden 14-16 yaşlarındaki Nevzat ... de Kerboran'a bağlı Xelilan köyünden ise ikinci sınıf öğrencisi Yusuf adlı öğrenciler, 28 Mayıs günü Hezex'de gözaltına alınarak Cizra Botan'a götürüldüler. Gerçekçe, üzerlerinde bir ERNK bildiriminin bulunmasıydı. Bu öğrenciler 28 Mayıs günü tekrar serbest bırakıldılar.

Yine Nisêbin'in Giremurân (Girmeli) köyünde 15-18, Girewêş köyünde 3, Kertwin (Duruc), Tilhesen (Hasantepe) ve Merbahê (Haktanır) köylerinde de çok sayıda yurtsever Mayıs ayının son günlerinde gözaltına alındı.

Sömürgeci uygulamalar

Adana Newroz davasında 8 tahliye

Adana (Berxwedan): 20-21 Mart günleri Newroz gösterileri sırasında gözaltına alınan ve daha sonra 30'u tutuklanan yurtseverlerden 8'i, 27 Mayıs günü çıkarıldıkları Malatya DGM tarafından serbest bırakıldı. İçlerinde Adana HEP İl Başkanı Kemal Okutan'ın da bulunduğu 30 tutuklu 27 Mayıs günü mahkemeye çıkarıldılar. Savcı, Kemal Okutan da dahil olmak üzere bazı yurtseverlerin tahliyesini talep etmesine rağmen, HEP İl Başkanı'nun da aralarında olduğu 22 kişi hakkındaki tutukluluk halinin devamı ve 8 tutuklunun ise serbest bırakılmasına karar veren mahkeme heyeti, duruşmayı 20 Haziran 1991 tarihine erteledi. Duruşmaya, HEP milletvekili İ. Hakkı Önal'ın da bulunduğu çok kalabalık bir kitle izledi.

Nisêbin eski Belediye Başkanı gözaltında

Nisêbin (Berxwedan): Nisêbin eski Belediye Başkanı Mûslûm Yıldırım, Ankara'da bulunduğu sırada gözaltına alınarak Merdîn'e getirildi. Gözaltına alınması için hiç bir somut gerekçe gösterilmedi. Ne zaman mahkemeye çıkarılacağı ise henüz bilinmiyor.

Askerler ve korucular köy bastı

Midyad (Berxwedan): Midzex köyü, 13 Mayıs günü sömürgeci askerler ve korucular tarafından basıldı. Erkeklerin büyük çoğunluğunun iş nedeniyle köyde bulunmadığı bir sırada baskını düzenleyen sömürgeci çapulcular, kadın, çocuk ve yaşlıları köy meydanında toplayarak evlerde bulunan tüm eşyaları tahrip edip yiyecek maddelerini birbirine katarak kullanılmaz hale getirdiler.

Kadınların üzerlerinde ve evlerinde bulunan bütün ziynet eşyalarına el koyan askerler ve korucular, erkeklerin köyde olmamasını da fırsat bilerek kadınlara sarkıntılık etmeye kalktılar ve ağır hakaretlerde bulundular.

O kadar aşağılanma, eşyalarının yağmalanması ve baskı karşısında daha fazla dayanamayan kadınlar, asker ve koruculardan oluşan sömürgeci güçlere tepki göstermeye başladılar. Emine Aldur adlı köylü kadın, tüm baskılara rağmen altınlarını vermedi ve asker ve korucuları taşlamaya başladı.

Bu, köyde bulunan herkesin ayaklanmasına yol açtı. Kadınlar ve çocuklar hep birlikte asker ve korucuları taşlamaya başladı. Bunun üzerine köyden kaçmak zorunda kalan çapulcu sürüleri, köyden ayrılırken Emine Aldur'u dövmekten ve "Sen görürsün, ikinci gelişimde kimse seni öldürmeden alamaz" diye tehdit etmekten de geri kalmadılar.

Roviyan köyünü basan özel timler, bir kişiyi katletti, birini de yaraladı

Pazarçix (Berxwedan): 18 Mayıs günü Roviyan (Tilkiler) köyünü basan özel timler, Mehmet Serindağ'ı katlettiler, kurşunladıkları eşi Zehra Serindağ'ın sağlık durumu ise ciddiyetini koruyor. Gerilla kılığında giren özel timler, Roviyan köyünü basarak rastgele bazı evlere girip zoria yemek istediler. Özel tim içinden birkaç kontrol-gerilla da aynı anda Mehmet-Zehra Serindağ çiftinin evini bastı. Bölgede yurtseverliğiyle tanınan alieden zoria yemek isteyen özel timlerin gerilla olmadığını farkeden aile yemek vermek istemedi ve aralarında tartışma çıktı. Bunun üzerine sömürgeci canikler, Mehmet ve Zehra Serindağ'ı kurşun yağmuruna tuttu. Mehmet Serindağ olaydan bir kaç gün sonra yaşamını yitirdi, Zehra Serindağ ise komaya girerek acilen hastaneye kaldırıldı. Sağlık durumu hala ciddiyetini koruyor.

Bu arada köyde bulunan diğer evlere de benzer saldırılar düzenleyen özel timler, bazı evlerde karakollar kurdular. Karakol kurulan evlerin sakinleri komşularına sığınmak zorunda kaldılar.

Canikler, daha sonra köyün içine dalarak köylülerden zoria yatak almaya çalıştılar. Köyde bulundukları birkaç gün boyunca köylülere cehennem hayatı yaşatan faşist sürüldü. Mehmet Serindağ'ın ölümü üzerine köyden ayrıldılar.

Yardım malzemeleri yolunu mu şaşırdı?

Sert (Berxwedan): Güney Kürdistan'dan gelen

yüzbinlerce insan için Avrupa ve diğer yerlerden toplanarak gönderilen yardımlar, asıl sahiplerine değil, TC depolarına dolduruluyor. 20 Mayıs günü bu konuda basında da yer alan haberlerin ardından TC yetkilileri, yardım malzemelerini Amed tren binyayonundan Ankara'daki Kızılay depolarına göndermeyi durdurdu. Bunun yerine, Kızılay'ın Mazra (Ezanlı)'daki depolarına gönderiliyor. Malzemelerin arasında bol miktarda ilaç, mutfak ayağı, giysi vb. bulunuyor. Halen Etili'te Kızılay'ın kiraladığı depolarda 600 ton malzeme mevcut. Bunları da Amed ve Mazra'daki Kızılay depolarına aktarıyorlar. Adlarına yardım malzemesi gönderilen yurtseverler ve kurumlar soruyorlar: Bizze gönderilen yiyecek ve ilaçların bayat olduğunu iddia edenler, hayat olduğunu söyledikleri malzemelere acaba neden tenezzül edip depolama gereği duyuyorlar? Bunları nerede kullanacaklar?

Sömürgecilerin sarı-kırmızı-yeşil renklerine bile tahammülü kalmadı

Sert (Berxwedan): 26 Mayıs günü Sert merkezde amatör kümede yer alan Pulis Gücü ile Baykan Gençlik Spor arasında yapılan futbol karşılaşması sırasında Baykan Gençlik Spor kaptanı Ural Yıldız başta olmak üzere tüm futbolcular dövülerek 24 saat gözaltında tutuldular. Gerekçe, Baykan Gençlik Spor kaptanının kolunda bulunan yeşil-kırmızı-sarı bantlar. Daha maç devam ederken, Baykan Gençlik Spor kaptanı Ural Yıldız'ın kolundaki yeşil-kırmızı-sarı bantları gören polisler, takım kaptanına saldırıp arkadaşlarının gözleri önünde döverek bantları çıkardılar ve aldılar. Bu arada Baykan Gençlik Spor'un diğer on oyuncusu da arkadaşlarını polislerin ellerinden kurtarmak için araya girmeye çalıştı. Bunun üzerine saldırgan polisler tüm gençleri dövmeye başladılar. İki yan arasında tüm futbolcuları soyunma odasında coplamaya başlayan polisler, içlerinden "Kaptan bize lazım" diyerek Ural Yıldız'ı almaya çalıştılar. Yarım saat direnen gençlerin elinden kaptanı alarak, kendilerini de bir pastaneye kilitleyen ve kapı önünde bekleyen saldırganlar, durumu halkın öğrenmemesi için ellerinden geleni yaptılar. Takım kaptanı 24 saat gözaltında tutuldu, diğerleri de bir süre sonra serbest bırakıldı. Maç sırasında polisin kendilerine saldırdığını ve arkadaşlarını gözaltına aldığını Beden Terbiyesi İl Müdürü ve SHP İl Başkanı'na ileterek yardım isteyen gençlere, her ikisinin de verdiği yanıt: "Olay şıydıdır, ben ilgilenmem" oldu. Ancak olay halk tarafından duyulmuştu ve İHD yetkilileri hareket geçmişlerdi hile. Sömürgecilerin ulusal renklere duydukları kinle Baykan Gençlik Spor takımına saldırdığını öğrenen Kozluk ve Baykanlı gençler, Sert merkeze gruplar halinde gelerek, kaptanın serbest bırakılmaması halinde eylemlere girişecekleri, protesto gösterileri yapacakları uyarısında bulundular. Olayın sömürgeci-faşist rejimi protesto amacıyla kitlesel bir eyleme dönüşeceğini gören polisler, 24 saat gözaltında tuttukları takım kaptanı Ural Yıldız'ı serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Berwan'da da futbol maçında komando terörü

Sert (Berxwedan): 20 Mayıs günü Ekindüzü Spor ile jandarma komandoları arasında oynanan maçta komando astaubay, Ekindüzü Spor'dan Nurettin Sevinç adlı oyuncuyu yumruklayarak hakaret etti. Bunun ardından belki hiras da jandarma korkusundan asıl mesele öğretmenlik olan hakemin kırmızı kart göstererek oyun dışı bıraktığı N. Sevinç, daha sonra pulis ve orada bulunan jandarmalar tarafından yaka-paça karakola götürülerek dövüldü ve 8 saat gözaltında tutuldu.

Olayı öğrenen Hertivinan köylüleri N. Sevinç'in serbest bırakılması için ilçe kaymakamına gittiler. Orada bulunan üstteğmen, "Benim astaubayımı savcıya şikayet etmiş, rezasını çeksin" diyerek karşı çıktı.

Faşist subayın intikamını almaya çalıştığı şikayet bir başka köylü tarafından 1890 Ekim'inde Hertivinan karakolunda görevli Muzafer adlı subayın gelen geçen araçlara ceza kesmesi, korucu ve köylülerden harc alınması üzerine yapılmıştı. Ama sömürgeciler açından Kürt olmak yettiyordu intikam almak için, isim önemli değildi. İntikam alınacak yer de önemli değildi. Bu bir futbol sahası da olabiliyordu, köy meydanı da, okul da, dağ başı da.

Kürdistan şehitlerini anma etkinlikleri

HEVKOM kuruluş gecesi

İserlohn (Berxwedan): 18 Mayıs'ta Almanya'nın İserlohn kentinde yapılan "Şehit ve Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Gecesi"yle Komeleya Hewgirtina Malbatên Şehîd û Gîrlayan (Şehit ve Tutuklu Yakınları Dayanışma Derneği) - HEVKOM'un kuruluşu ilan edildi.

Kuruluşu ilan edilen derneğin birinci ilke ve amacının Kürdistan için şehit düşen ve tutsak edilenlerin hakk davalarını dünya kamuoyuna duyurma, şehit ve tutuklu aileleri arasında dayanışma sağlamaya görevi olduğu açıklandı.

Geceye aralarında çok sayıda şehit yakınları, davetliler ve diğer halklardan ilerici ve demokratların olduğu 2.000 civarında kişi katıldı. Kürdistan'ın dört parçasından yurtseverlerin geceye katılımıyla bir ulusal birlik ve dayanışma ortamı kendiliğinden gelişti.

HEVKOM kuruluş gecesi şehitlerin anısına saygı duruşuyla başladı. Kürdistan devrimci şehitlerinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri ve mücadelelerini, tutsaklarla dayanışmanın önemini, şehit ve tutuklu aileleri arasındaki dayanışmanın gerekliliğini kapsayan bir konuşma gecede Kürtçe, Türkçe ve Almanca olarak sunuldu.

Çeşitli müzik ve folklor grupları ile ozanların programlarını sunduğu, sınır boylarında Güneyli halkımızın dramını sergileyen bir tiyatronun gösteriminin yapıldığı gecede, izleyicileri derinden etkileyen ve coşkusu pekiştiren en önemli gelişme şehit yalanlarının, şehit çocukları, erkek ve kızkardeşleri, ana ve babalarının yaptığı konuşmalar, okudukları ezgiler ve şiirler oldu.

Şehit çocukları şiirler okur, kardeşleri ezgiler söyler, ana ve babaları konuşmalarıyla herkesi mücadeleye davet ederken kitleler bir başkaldırı, intikam ve saklı ruhuyla doldular. Dört parçadan şehit yalanlarının mücadeleye ve şehitlerin devrettiği emanete sahip çıkma çağrısı, özellikle şehit analarından şehit Ali Kamher DPMİR'in annesinin, "Ben Türk'üm, Oğlum Türk'tür. Şehit oğlum bu yalanı geri döndür yok diyorlarsa ben de (i)'nin anısına başlıdığım bir görevi alarak, bu yalanı döndürmek için her şeyimi mücadeleye çıkarıyorum" sözleri orada bulunan tüm insanların kınılı bilemeye ve son derece etkilenmesine yetti.

Stavanger (Berxwedan): 18 Mayıs'ta Norveç'in Stavanger kentinde Kürdistan ulusal dayanışma ve özgürlük mücadelesi şehitlerini anma toplantısı yapıldı. Toplantıda yapılan konuşmalarla şehitlerin devrim mücadelesindeki rolü üzerinde duruldu. Toplantı şehidlere bağlılık sözüyle sonuçlandırıldı.

Paris (Berxwedan): 18 Mayıs'ta Fransa'nın Paris kentinde şehit ve tutuklu ailelerinin biraraya gelmesi için bir toplantı yapıldı. Toplantının amacı şehit ve tutuklu ailelerinin kendi arasında dayanışma sorunlarını tartışarak etkin bir rol üstlenmeyi kendiliğinden koymaktır.

Şehit ve tutuklu aileleri toplantısının sonunda, "Bundan böyle şehit yakınlarımızın anısına her yerle sahip çıkarak, tutuklu yakınlarımızın sorunlarıyla kendimiz de yakından ilgilenerek sorunların uygulanmasını dünya kamuoyuna anlatacak ve çocuklarımızı birer partizan olarak yetiştireceğiz" sözlerinin iladesini bulan bir açıklamada bulundular.

Lozan (Berxwedan): 28 Mayıs'ta İsviçre'nin Lozan kentinde 300 kişilik katılımıyla "Şehit ve Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Gecesi" yapıldı. Freiburg, Bern ve Basel kentlerinden gelen folklor ve müzik ekiplerinin programlarının yanı sıra büyük bir ilgi gören "Dörtlerin Gecesi" adlı tiyatro oyunu da sunuldu. Büyük bir coşkunun yaşandığı gecede, tüm izleyiciler şehidlere bağlılık sözü vererek sloganlar eşliğinde salondan ayrıldılar.

Avrupa'da yurtsever kitlelerin faaliyetleri

Kürdistanla dayanışma gecesi

Stavanger (Berxwedan): 28 Mayıs'ta Norveç'in Stavanger kentinde yapılan Kürdistanla Dayanışma Gecesi'ne 200 civarında bir katılım oldu. Koma Hêzî Folklor Grubu, 6 Norveçli sanatçı, Şili ve Eritre kültür grupları gecenin kültür programını gerçekleştirdiler. Siyasi konuşmalarda Kürdistan'ın içinde bulunduğu

durum ve mücadelenin gelişim seviyesi aktarıldı.

Norveç Komünist Partisi-NKP, Sosyalist Parti, Høyre Partisi, Komünist İşçi Partisi-AKP, Rogaland Örgütü Temsilcisi Kristjon Gukluugsson sözlü mesajlarını sundular. Gece geleneksel "APO hate Hîlwanê" halayıyla sonuçlandı.

Kürt halkıyla dayanışma geceleri

Viyana (Berxwedan): Avusturya'nın Bregenz kentinde 28 Mayıs'ta, Innsbrück kentinde 28 Mayıs'ta Kürt halkıyla dayanışma geceleri yapıldı. Her geceye toplam 700 kişi katıldı. Bu alanlarda ilk kez bu tür geceler yapılıyor.

Koma Hêrîvan Folklor Ekibi'nin halk oyunları büyük bir beğeni kazandı. Ardından gerilla yaşamı ve Güney Kürdistan'daki gelişmelere ilişkin videodan bir film gecelerde gösterildi. Tiyatro, folklor ve müzik grupları ile

değişik ozanların programları geceye katılanları coşkullandı. Yapılan siyasi konuşmada Mayıs şehitleri de anıldı. Sosyalist Parti-Avusturya, MLSPD, AT ve TKP-ML taraftarları dayanışma mesajlarını sundu.

Ayrıca 28 Mayıs günü Viyana'da "Kürdistan Tarihi" konulu bir seminer verildi. 100 civarında kişinin katıldığı seminer tartışmalı geçti ve katılanların konu hakkında etraflı bilgiler edinmelerini sağladı.

Mayıs şehitlerini anma ve G. Kürdistanla dayanışma gecesi

Londra (Berxwedan): Mayıs ayı şehitlerini anma ve G. Kürdistan halkıyla dayanışma amacıyla YKWK - İngiltere Örgütü'nün 28 Mayıs'ta düzenlediği geceye 700 civarında yurtsever ile devrimci-demokrat katıldı.

Gecenin anlam ve önemi üzerine yapılan siyasi konuşmanın yanı sıra, koro ekibi, Koma Serhildan Müzik Grubu ve yurtsever ozanlar devrimci-direnişçi marş-

lar ve halk ezgilerini okudu. Koma Mehsûm Çocuk Folklor Ekibi ile Koma Hêzî Folklor Ekibi de çeşitli Kürt halk oyunlarını sergiledi. G. Kürdistan'daki dramı konu alan keçe ile izleyicileri derin etkiledi.

"APO hate Hîlwanê" halayı eşliğinde sonuçlandırılan geceye, YKWK, YJWK ve Komeleya Karkerên Kurdistanê dayanışma mesajlarını sundular.

Güney Kürdistanla dayanışma, birlik, isyan ve direniş gecesi

Montreal (Berxwedan): Emperyalist ve sömürgeci güçler tarafından kendi vatanında mühteleştirilmek istenen G. Kürdistan halkıyla dayanışma amacıyla Kanada ERNK taraftarları 28 Mayıs'ta "Birlik, İsyân ve Direniş Gecesi" düzenledi.

160 kişinin katıldığı gecede

büyük coşku ve dayanışma yaşandı. Kanada'da yaşayan Kürdistanlıların büyük desteği ile ERNK taraftarları ilk kez böylece bir gece düzenledi. Yapılan gecede yer alan folklor ekibi, tiyatro grubu ve dost ozanlar gecenin başarısı için büyük bir çaba harcadı.

Kültür grubu konferansı

Paris (Berxwedan): 6 Mayıs günü Fransa'nın Paris kentinde kültür grubu konferansı yapıldı. Konferans son siyasal gelişmelere ilişkin yapılan bir açılış konuşmasıyla başladı ve sorunları kapsayan tartışmalar temelinde sürdürüldü.

Son bir yılın faaliyetlerini içe-

ren raporun eleştirisi bir yaklaşımla tartışılması ardından yeni bir çalışma planına varıldı. Grubun bölgesel ve ülkeye yönelik faaliyetleri, eylemsel faaliyetleri ve değişikliktir faaliyetleri üzerinde de önemle duruldu. Oylama ile yeni yönetim seçildikten sonra konferans sonuçlandırıldı.

Kürdistan tarihi toplantısı

Neumünster (Berxwedan): 11 Mayıs'ta Almanya'nın Neumünster kentinde Alman ilerici ve demokratlarına yönelik "Kürdistan tarihi" konulu bir bilgilendirme toplantısı yapıldı. YKWK'nin düzenlediği toplantıya çok sayıda Alman dost ve Kürdistanlı yurtsever katıldı. Gösterilen tarih içerikli bir filmin ardından yapılan konuşmalarda güncel durum üzerine de duruldu.

Bu toplantının ardından yapılan 2. bir toplantıdan sonra YKWK Neumünster Örgütü adına bir temsilcinin kent meclisinde konuşması olanağı doğdu. Konuşma TV ve gazetelere de yansdı. Bu gelişme ardından bir "Kürdistan Halkıyla Dayanışma Komitesi"nin kurulması kararı alındı. Komite kurma amaçlı ilk toplantı da gerçekleştirildi.

Bilgilendirme toplantısı

Kiel (Berxwedan): 18 Mayıs günü YKWK, Almanya'nın Kiel kentinde Alman kamuoyuna yönelik bir bilgilendirme toplantısı düzenledi. Toplantı "PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş mücadelesi ve son gelişmeler" konuluydu. 100 civarında dostun katıldığı toplantıda Renburg Folklor Ekibi'nin sergilediği Kürt halk oyunları beğeniyile izlendi.

Mayıs Şehitleri Futbol Turnuvası

Zürich (Berxwedan): 19 Mayıs günü İsviçre'nin Zürich ve Basel kentlerinde "18 Mayıs Şehitlerini Anma-Futbol Turnuvası"nın açılışı yapıldı. Zürich'teki açılış Serhildan (Zürich), Cûdî (Chur), Serkeştin (Luzern) ve Ferad (Zug), Basel'deki açılış Botan (Basel) ile Herkol (Aarau) spor takımları katıldı.

Coşkulu geçen ve büyük ilgi gören açılışlara folklor ekipleri zenginlik kattı. Açılış toplantılarında şehitlerin anısına yapılan konuşmalardan sonra ekipler karşılaştı. Zürich'te Ferad-spor rakiplerine üstün gelerek birinci olurken, Basel'deki karşılaşmada Herkol ve Botan-spor takımları berabere kaldı. Şampiyon takımın belirlenmesi için maçlar devam edecek.

Kürdistan Gençliği Futbol Turnuvası

Paris (Berxwedan): 25 Mayıs günü Fransa'nın Paris kentinde Botan, Bağok, Serhildan, Berxwedan, 16'8 Tehaze, Nurtak ve Serhedan spor takımlarının katılımıyla bir "Kürdistan Gençliği Futbol Turnuvası" düzenlendi.

Gruplar temelinde yapılan karşılaşmaların sonucunda final maçını Bağok ve Botanspor yaptılar. Final maçından sonra 7 takım arasında Botanspor birinciliği elde etti. Botanspor'a kupa verildikten sonra Serhedanspor da en centilmen takım ilan edildi. Ayrıca, en centilmen futbolcu, en başarılı kaleci ve gol kralı seçimleri de yapılarak, seçilenlere plaketi verildi.

ERNK taraftarları Uluslararası Kültür Festivali'nde

Trondheim (Derxwedan): 25 Mayıs günü Norveç'in Trondheim kentinde yapılan Uluslararası Kültür Festivali'ne Kürdistan'ı temsilen Koma Serxwebûn katıldı.

2000 civarında kişinin katıldığı festivalde Koma Serxwebûn büyük bir ilgi ve yoğun alkış topladı. Koma Serxwebûn bir yan-

dan Kürt ezgilerini Norveçliler'e dinletirken, diğer yandan da PKK, ERNK ve ARGK önderliğinde verilen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tanıttı.

Ayrıca, Koma Serxwebûn Çocuk Folklor Ekibi de çeşitli Kürt halk oyunlarını sergiledi. Beğenileyle izlenen ekip, en yoğun alkışları topladı.

ERNK taraftarları şenliğe katıldı

Stavanger (Derxwedan): 17 Mayıs'ta Norveç Kurtuluş Günü vesilesiyle Stavanger kentinde açık havada bir şenlik düzenlendi. Şenliğe ERNK taraftarları da etkin bir katılım sağladı. Kür-

distan ERNK bayrakları altında temsil edildi. Kürdistan'dan folklor ve müzik gösterileri şenliğe renk katarken, izleyiciler de sempatiyle Kürt ekiplerini alkışladı.

Kürt Dayanışma Derneği kuruldu

Neumünster (Derxwedan): YKWK'nın aktif çabalarıyla Türkiyeli sol güçlerle birlikte Neumünster'de bir "Kürt Dayanışma Derneği" kuruldu.

Derneğin kuruluşuna katılan çeşitli hareketlerin taraftarları dernek bünyesinde karşılıklı an-

layış temelinde faaliyet içinde olacaklarını açıkladılar. YKWK üyeleri de Türk ve Kürt örgüt taraftarlarının dayanışma içinde örnek bir pratik sergileyebilmeleri için çok daha ciddi çaba harcayacaklarını belirttiler.

TC Cumhurbaşkanı Turgut Özal protesto edildi

Sydney (Derxwedan): TC Cumhurbaşkanı Turgut Özal, yanında dışişleri bakanı, iş adamları ve gazetecilerden oluşan 146 kişilik bir heyetle Avustralya'ya gitti. Ziyareti ve kendisine şeref madalyası verilmesi bağta Kürtler olmak üzere, Ermeni, Rum, Yunan ve Türk kitleler tarafından tepkiyle karşılandı.

8 Mayıs günü Canberra kentinde T. Özal'ın basın toplantısı yaptığı "National Press Club" binası önünde ve "Geliboğlu Şehitleri Parkı"nda 1.000 kişiyi aşkın bir kitle T. Özal'ı protesto etti.

ERNK taraftarları Kürdistanlılar bu ziyarete hazırlıktı. T. Özal ve beraberindeki heyet bu nedenle yaşamları boyunca unutamayacakları bir ders aldılar. Nereye gitseneler Kürt ve Kürdistan kahusuyla karşılaştılar. Bu ziyareti yapmaya bin pişman oldular.

Gazetecilerin basın toplantısında sorduğu 8 sorunun 6'sının

Kürdistan'a ilişkin olmasına çok şaşırın ve kızan Özal, verdiği yanıtlarla salonda bulunan tüm insanları kendisine güldürdü. Bütün bu durumu tüm yönleriyle kamuoyuna duyurdu. Toplantı ardından, toplantıdan edindikleri acıyla TC heyetindeki bakanlar, milletvekilleri ve üst düzey yetkilileri ERNK taraftarları yurtseverlere çatarak provokasyon yaratmaya ve böylece biraz da olan gerçek yüzlerini gizlemeye çalıştılar. Ancak bu da çare olmadı ve tamamıyla rezil oldular. Yurtseverlerin bilinçli ve kararlı tutumu karşısında sadece kaçma yolunu seçebildiler.

Kaçarlarken bir yurtseverin megafonla haykırışı, "PKK mücadelesinin önünden kurtulamazsınız. Başkan APO ve Kürdistan halkı sizlerden yaptıklarınızın hesabını tek tek soracaktır" sözleri T. Özal'ı ve heyetindeki diğerlerini iliklerine kadar titretti. ERNK taraftarları-

nun gösterilerinin devam etmesi üzerine TC heyeti tam bir panik içine girdi. Şoke olan T. Özal, "Her yerde protestolarla karşılaşmıyoruz ama, böylesini görmedik, bana lütfen gidiniz-desinler, giderim" sözleriyle rahatsızlığını basın karşısında ortaya koydu.

T. Özal'a zor anlar yaşatılması nedeniyle "değişen Türkiye"nin reklamını da yapamadı. Avustralya Başbakanı Bob Hawke bile gösterilen tepkiler karşısında tavırını değiştirmek zorunda kaldı. T. Özal'ın onuruna verilen bir yemekte yaptığı konuşmada Türkiye'deki insan hakları ihlalleri üzerinde de durdu. Bu TC heyetini tam çileden çıkardı. Ayrıca yemeğe sadece birkaç milletvekilinin katılması TC yetkililerini iyice hırpaladı.

TC heyeti neşesiz bir atmosfer içinde Avustralya'dan ayrıldı. Cumhurbaşkanı'nın da içinde bulunduğu böyle kalabalık bir TC heyetinin böylece bir hizmete uğraması, aynı zamanda halkların düşmanı Türk sömürgeciliğinin halklar tarafından ne kadar istenmediğini de bir kez daha ortaya koydu.

Yekîtiya Hunermendên Welatparêzên Kurdistan - HUNERKOM VIII. Olağan Kongresi'ni başlarıyla gerçekleştirdi

Sömürgeci egemenliğin dayattığı örgütsüzlüğe karşı doğru devrimci siyaset temelinde güçlü bir kültür birliğini yaratalım!

İçinde bulunduğumuz dönem, reformizmin sadece politika alanında değil sanat ve kültür alanlarında da büyük tahribatlar yaratmak istediği bir dönemdir. Sömürgeci düşman güçlerin amacı kültür ve sanat aracılığıyla da devrimi önünden boşaltmak çabasıdır. Sömürgeciliğin bu saldırıları karşısında devrimci sanat ve kültür cephesine önemli görevler düşmektedir. Bu cepheyi köklü çözümlere ulaştırma beklemektedir.

Yekîtiya Hunermendên Welatparêzên Kurdistan (Kürdistan Yurtsever Sanatçılar Birliği) - HUNERKOM bu gerçeklerin ışığında, kendini yeniden gözden geçirmek, güçlü bir kültür ve sanat birliğine ulaşmak amacıyla 25-28 Mayıs günlerinde Almanya'nın Bielefeld kentinde yıllık VIII. Olağan Kongresi'ni 70 kişiden oluşan delegeler, temsilci ve misafir dost sanatçıların katılımıyla gerçekleştirdi.

HUNERKOM, kongresine girmeden iki ay önce tüm yapısını genişçe bilgilendirmiş, ön hazırlıkları doğrultusunda yapısına güçlü perspektifler vermeye çalışmış, Avrupa kentlerinde varolan şubelerin konferanslarına ve toplantılarına gidilmiş ve yürütülen bu çalışmaların sonucunda kongreye varılmıştır. Kongrede, çeşitli nedenlerden dolayı katılamayan Stuttgart, Avusturya ve Londra alanları dışında, birliğin tüm şube ve temsilcilikleri temsil edildi.

Kongre, şehitlerin anısına saygı duruşu ve kısa bir açılış konuşmasıyla başladı. Platform tarafından divan üyeleri seçildi. Daha önce kongre hazırlık komitesi tarafından öneriye hazırlanan gündem, platformun onayına sunuldu ve kesinleştirildi. Kongrenin günde-

mine geçerken, ilk gündem maddesi olarak PKK Genel Sekreteri ve ERNK Başkanı Abdullah ÖCALAN'ın kongreye ilettiği mesajı kendi sesinden platforma dinletildi ve kısa bir özel Kürtçe'ye de çevrilerek aktarıldı. Mesaj, platforma büyük bir devrimci ruh ve moral kaynağı oldu, kongrenin doğru rotada sürdürülmesine şık tuttu. Ardından ERNK Avrupa Temsilciliği adına sözlü mesaj sunuldu. Mesajla kongreye destek vermeye ve yol göstericilik yapmaya önem verildi.

Son siyasal gelişmeler aktarılıp tartışılırken, en çok üzerinde durulan ve ana temayı oluşturan konu Kürdistan problemi neye dayatılan çeşitli sorunlar ve sahte çözümlerin nitelikleri oldu. Bunların bilince çıkarılıp etrafına aydınlatılmasına önem verildi. Yine, sömürgeciliğin kültür ve sanat aracılığıyla devrimi halisalamaya ve önünden arındırma çabasına ve özel savaşın bu sahadaki yöntemlerine dikkat çekildi. Bunun karşısındaki alternatifin ne olduğu, devrimci ve ilerici sanat çevrelerinin görev ve sorumluluklarının nasıl olması gerektiği üzerinde kapsamlıca duruldu. Bu gündem maddelerine yerlilik onayı verildikten sonra, komitasyonların oluşumuna gidildi.

Tespit edilen 12 ayrı karar tasarıma ek olarak platform, ERNK Başkanı'na, ARGK gerililerine, şubel ve tutsaklara bağlılık mesajları da kararlaştırıldı.

Kongrenin önemli bir maddesi HUNERKOM çalışma raporuydu. Zengin içeriğe sahip olduğu önemli yanı oluşturunca, Kürtçe yazılmaması, detaylara fazla yer verilmesi, teknik yönlerle ağırlık verilmesi, sorunlara anımsan çok soyut da önem verilerek yaklaşılması, merkez raporunun eleştirilen yanları oldu.

Hazırlanan rapor ayrı bağ-

lıklar altında ele alınmıştı. Kültür ve sanata ilişkin bölümlerde yanlış eğilim ve yaklaşımlar mahkum edilirken, doğru devrimci yaklaşım ve köklü çözüm önerilerinin egemen kulunmasına önem verilmişti. Sanatı siyasetin önüne alan, sanatı siyasetten kopuk algılayan düşünce tarzları teşhir edilmişti. Buna rağmen sanat ve kültürün tek başına toplumsal sorunları çözüme kavuşturma kudretine sahip olmadığı vurgulanırken, çözümde kolaylıklar sağlanacağı, bu nedenle siyasetten kopuk değil, siyasete tabi devrim bütünüdür bir parçası olduğu belirtilmişti. Buna örnek olarak da bugün Kürdistan'ın içinde bulunduğu durum verilmişti. Kürdistan halkının bugün kavuştuğu tüm kazanım ve değerler, siyasetin direnişçi çizgisi temelinde edinilmişti gerçeğine yaklaşılmıştı.

Raporun bir diğer bölümünde HUNERKOM'un örgütsel yapısı ele alınıyordu. Örgütsel yapının önünde set oluşturan, açılım ve gelişmenin önündeki barajlayan yanlış anlayış ve yaklaşımların bazıları şöyle konuluyordu: Örgütsel bakımdan gerekli öncelikli rolü oynamamaya, kısalıkta gerekli yeniliği sağlamamaya, yitimsellikten kurtulmama, faaliyetlerde yavaşlamama, başka düşüncelere yeterli değeri biçememe, sanat ve kültüre dar yaklaşım, yapıda yer alanların gelişimine yeterli önem verememe, değer ve önün yaratamama, amatörlikten ayrılma vb.

Belirtilen eksiklik ve yetmezliklerin yanında, yeterlilik arz etmeye de önemli kazanımların olduğu raporda belirtiliyordu. Sanat ve kültüre çarpık yaklaşım, şahsi çıkarlar temelindeki yavaşlam teşhir ediliyordu. Amatörlük ağırlanmıyorsa da, HUNERKOM'un Kürdistan kültür ve sanatını ö-

nemli ölçülerde temsil edebildiği sonucuna varılıyordu.

Geçmiş faaliyet sürecinde HUNERKOM merkez şube ve bölge kültür gruplarına destek vermeye çalışmış, perspektifler sunmuştu. Değerlenen çok sayıda gecede kitlelere hitap edilmiş, kitlelerin acı ve tatlı anlarına ortak olurmaya çalışılmış, çıkarılan müzik kasetleriyle ulusal kurtuluş mücadelesinin sesini duyurmaya ağırlık verilmiş, gençliklerde diğer halklara Kürt kültürü ve Kürdistan'daki mücadeleyi tanıtmış, mücadelenin desteklenmesi için mali ve maddi değerler toplanmış, kültür ve sanat içerikli seminerlerde doğru yaklaşımın kavratılmasına çalışılmış, birçok dost günün gecelerine katılım sağlanmış, birçok yurtsever ve demokrat çevreyle ilişkiler geliştirilmiş ve tüm bunlarla güçlü bir kültür birliğinin yaratılmasına zemin hazırlanmaya çalışılmıştır.

Merkez raporunun sonuca bağlanması ardından, şube ve bölge raporlarının okunup değerlendirilmesine geçildi. Örgütsel bağların yeterince işletilmemesi, tüzük kurallarına riayetlilik, toplantı düzenine ulaşamama, kültür çalışmalarının cephe faaliyetleriyle ayrı ele alınması, kültürel yoğunlaşmanın sağlanamaması, araştırma ve incelemelere yönelmemesi, eğitime önem verememe, işleri idare etmeye yettirme vb yanlış yaklaşım ve anlayışlar şube ve bölgelerin belirgin eksik ve yetmezlikleri olarak ortaya konuldu. Diğer taraftan, HUNERKOM gövdesine belli oranlarda güç veren, maddi ve manevi destek sunan kazanımların da olduğu belirtildi.

Kongre sürecinde, merkezin öncülük rolünü oynayamaması, sanat ve kültür faaliyetlerinde gerekli açılımı yapamaması, şube ve bölgeler karşısında görevi-

ni yeterince yerine getirememesi, kısaca mücadeleye denk düşen faaliyetlerde yetersiz kalması en çok eleştirilen konular oldu. Geliştirilen eleştiriler, ortaya konulan öneriler gelecek aşısından güç katıcı ve devrimci çözümlere ulaştırıcı değerler olarak algılandı.

Ardından karar tasarılarının görüşülüp onaylanmasına geçildi. Delegelerin yoğun katılım ve tartışmalarıyla objektif ve isabetli kararların onaylanması gerçekleştirildi. Son olarak da yönetim seçimine gidildi. Yeni yönetimin kararlılık sözü ardından, kongreye katılan dost sanatçıların sundukları sözlü mesajlarında dayanışma duygularını dile getirdi.

Yazar Nihat Behram, Özan Şahin Turan, Özan Şahin, Özan Bırındar, Sanatçı Ziya Aytokın, Diyarbakır Halk Tiyatro Grubu, Koma Şirvan, İstanbul-Ulusal Kültür Merkezini Oluşturma Grubu ve HEVKOM yazılı mesajlarını kongreye ilettiler. YRWK (Kürdistan Yurtsever Aydınlık Birliği) temsillcisi de sözlü mesaj sundu.

Gerçekleşen HUNERKOM VIII. Olağan Kongresi'ni, yeni süreçte yeni doğuşa doğru bir ilk adım olarak değerlendiren, Kürdistan ve Türkiyeli dost, yurtsever ve demokrat sanat çevrelerini Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışma içinde olmaya, Kürdistan halkının ulusal değerlerinden olan Kürt kültürünün daha da geliştirilmesi için destek sunmaya, insanlığı rüketmeyi amaçlayan dayatmalar karşısında durmaya ve insanlığa hizmet eden sanat ve kültüre sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Yekîtiya Hunermenden
Welatparêzên Kurdistan
Mayıs 1991

Yekîtiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan (Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği) – YKWK Avrupa Örgütü Bölge Birlik Konferansları. Nisan ve Mayıs aylarında yaklaşık 20 Avrupa kentinde başarıyla gerçekleştirildi.

Ülkemiz Kürdistan'da ve dünyada yoğun siyasal gelişmelerin yaşandığı; Kürdistan probleminin dünya siyasal arenasında baş yeri işgal ettiği ve uluslararası politikaların temel gündemlerine oturduğu, kendi açısından dünyadaki gelişmeleri önemli oranda etkilediği;

Yekîtiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan Avrupa Örgütü Konferansları kaynağa dönüş ve örgütlenme çağrısıdır

gelişmelerin ve sürecin bilincinde olarak toplandı. Bilindiği gibi, önemli gelişmelerin yaşandığı süreçler halkların mücadelesinde nitel sıçramalar yaratır. Eğer halk da kendini bu sıçramaya örgütlü hazırlaya-

milliyetçi ve küçük burjuva anlayışları ve tüm bunların karşısında hızla gelişen çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesinin varlığı düzey ve bu kapsamda YKWK örgütünün önündeki görevler yoğun tartışmalarla de-

sizlikler ortaya konuldu, yetmez ve yanlış çalışma tarzı mahkum edildi. Konferanslar açılımın ve düzeltmenin platformu olarak ele alındı. Birlik örgütlenmesine özgün bir çalışmanın nasıl olması gerektiği, eskiden yadsınan, ancak somut olarak örgütlenmenin aracı yapılabilecek çalışma biçimlerinin ortaya konulması ve bu temelde örgütlenme faaliyetlerinin daha geliştirici kılınmasına çaba harcandı.

Geçmiş dönem çalışmalarında en büyük yetmezliklerin özellikle örgütlenme konusunda sergilediği, birlik esaslarını temel alan bir örgütlenme içinde bulunmadığı ve pratik faaliyetlerde ciddi zayıflıkların olduğu konferanslarda vurgulandı. Tüm bunların aşılması için nasıl bir örgütlenme ve çalışma tarzının tutturulması gerektiği hususunda bazı netleşmelere gidildi. Bir kitle örgütü olma özelliğini her yünden sergilemek ve böyle bir yapıyı temsil etmek için, siyasal ve sosyal sorunları göz önünde bulundurmak amacıyla gerekli yaklaşımların neler olduğu üzerinde de duruldu.

Geçen faaliyetler sürecinde birlik faaliyetlerini yürüten üye yapısının bir kesiminin, birlik örgütlenmesinin önemini yeterince kavrayamadığı, "Birlik olmasa da faaliyetler zaten yürütülecektir" anlayışıyla hareket ettiği görülmüş ve bu yaklaşımla hareket edilerek birlik örgütlenmesi ve çalışmaları kendine özgü temelde ele alınmamıştır. Toplumun içinde ge-

laşılmış, ülke ve kaynağa dönüş ruhuyla çalışmalara yeterince yönelmemiştir. Avrupa yaşam felsefesinin etkisinde kalınarak pratiğe yürünmüştür. İşte, konferanslarda bu ve benzeri daha birçok noktaya dikkatler çekilerek, döneme denk düşecek bir dönüşümün sağlanması için önemli kararlar alınmıştır.

Konferanslar geçmiş dönem örgütsel-pratik faaliyetlerin aynası oldu. Tüm bölge yönetimleri ve her bir üye, geçmiş süreçte içine girdikleri eksik ve yetmezlikleri ortaya koyarak gelecekte bunları aşacaklarına ilişkin kararlılıklarını belirtmişlerdir.

Yine, döneme ilişkin kararlar alınırken, dönemin önemi dikkate alınmaya çalışılmış, mücadelenin gelişimine uygun cephe örgütlenmesi ve devrimin ihtiyaçlarını karşılamayı yaratma hedeflenmiştir. Kapsamlı olan tüm kararlar birleşimin ortak iradesiyle alınmıştır. Alınan kararlar başta örgütlenme olmak üzere, ülkeye yönelik, eğitim-ajitasyon ve propaganda, dış ilişkiler, kitle eylemliliği, maliye ve yayınlara ilişkin olanlardır.

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi önemli bir aşamadan geçmektedir. Şömürgeci düşmanın dayattığı özel savaşı ve Avrupa'da mütecileşmeyi boşa çıkarmak, kaynağa dönüşü hızlandırmak, yurtdışında yaşayan halk kesimlerini de topyekun olarak ERNK ve ERNK birlikleri saflarında örgütlemekle mümkündür.

YKWK Bölge Birlik Konferansları'nın örgütlenme bakımından önemli bir adım olduğu bilinciyle hareket ederek tüm Kürdistanlı işçileri ve emekçileri göreve çağırıyoruz! Görev üstlenen tüm YKWK çalışanlarını dönemi kavramaya ve sürece uygun bilinçlenmeyi temel

Kürdistan ulusal kurtuluş sürecinin üzerinde en çok konuşulan, en çok tartışılan dünya sorunlarından biri haline geldiği ve buna ilişkin politik çözümlerin her zamankinden daha fazla kendisini dayattığı; öte yandan ülkemizin güney parçasında acı bir yenilginin ve insanlık trajedisinin yaşandığı ve bu yenilgiye esas pay sahiplerinden olan otonomiçi klasik önderlikli ilkel milliyetçi çizginin iflas ettiği, esas olarak bu çizginin yenilgiye uğradığı bir ortamda, YKWK Avrupa Örgütü Bölge Birlik Konferansları'nın yoğun işçi kitlelerinin katılımıyla gerçekleşmesi kendine özgü bir öneme sahiptir. Konferansların kapsamı tartışmaları sahne olması ise, geleceğe yönelik önemli kararların alınmasını hızlandırırken, net sonuçlara ulaşmaya da önemli oranda hizmet etti. Konferanslarda önemli noktalar olarak hızlı gelişmeler ve bu gelişmelerle Kürdistanlı işçilerin üzerine düşen görevler tartışıldı, üzerinde önemle duruldu. Yine, dönemin sorunlarına gerekli cevapları verebilmeye amacıyla örgütlenme sorunları çok yönlü tartışmalara açıldı, uygun görülen çözüm yöntemlerinin belirlenmesine ulaşıldı.

Bugün Kürdistan'da hızla giden gelişmeler, Kürdistan'ın dünyanın en sıcak mücadele odaklarından olduğunu göstermektedir. Kürdistan dünyadaki siyasal gelişmeleri ileri düzeyde etkilemektedir. Bu durum başta örgütlü güçlerini ve tüm Kürdistan halkını yakın ilgilendirmektedir. YKWK Avrupa Örgütü Bölge Birlik Konferansları da bu tarihi

bilimsel başarı elde eder. Akal durumda Güney Kürdistan'da olduğu gibi acılar ve yenilgilerden kurtulamazdır. Siyasal gelişmeleri ve ortaya çıkacak yeni durumları hazırlıklı yakalamak ancak örgütlü olmakla mümkündür. Kürdistan halkının çeşitli sınıflar ve katmanlarının ulusal kurtuluş örgütü ERNK'nin çatısı altında birleşen Kürdistanlı yurtsever işçilerin örgütü olan YKWK'nin, ERNK örgütlenmesinin bir parçası olarak kendini örgütlediği bilinmektedir. Kürdistan halkının ERNK çatısı altında örgütlenmesini geliştirdiği ve önemli gelişmelerin yaşandığı bu ortamda, YKWK'nin kendi konferanslarını gerçekleştirmesi, örgütlenme yolunda atılan önemli bir adımdır.

Yaşanan gelişmelerin açığa çıkardığı sonuçları ve bunların gerektirdiği görevleri kavrayamayan, buna uygun örgütlenmeyi yaratarak taktik belirleyemeyen siyasal hareketlerin halk yığınlarına öncülük etmesi de düşünülmez. Halkın öncülerini olamayacakları için de ulusal-toplumsal devrimi de gerçekleştiremezler. Hele zaferi yakalamaları hiç mümkün olamaz. Yaşanan ortam karşısında kendilerini bile yok olmaktan kurtaramazlar. İşte, bunun bilincinde olan, Kürdistan halkına karşı duyduğu sorumluluğun da bir gereği olarak Bölge Birlik Konferansları'nı yapıcı ve yaratıcı çabayla, sonuç alıcı tartışmalarla gerçekleştiren YKWK, döneme ve gelişmelere uygun düşecek adımları atmaya çalışmıştır. Ortadoğu'daki gelişmeler, Kürdistan'ın genel olarak içinde bulunduğu durum, iflas eden ilkel

geriendirilmeye çalışıldı.

YKWK'nin Bölge Birlik Konferansları'nı gerçekleştirerek YKWK Avrupa Genel Kongresi için hazırlıklarını güçlü bir zemine oturtması, önemli bir kazanımı olarak değerlendirilmelidir. Zaten konferanslar bağrında bazı yetmezlikleri ve eksiklikleri taşısa da, başta bunun bir ön adımı olarak, devrimci ruh ve siyasal bir atmosfer içinde gerçekleştirildi.

Diğer taraftan dönemin dayattığı birlik ve örgütlenme görevleri de var, sorumluluk bilinciyle hareket etme en başta istenilen ve ulaşılmayı gereken hedefler. Bunun ışığında YKWK konferanslarında bir yıllık geçmiş faaliyet pratiğinin her yönüyle irdelenmesi gerekiyor. Bu temelde geçmişe eleştirel yaklaşıldı, eksik ve yeter-

killenmiş sosyal farklılıklar dikkate alınarak özgün örgütlenmeye, çalışma tarzının yürütülmesine gidilmiştir. Ayrıca çalışmalarda bölge birlik yönetimleri yeteri kadar kolektif olamamıştır. Eğitime gerektiği kadar önem verilmemiştir ya da eğitim hiç yapılmamıştır. Sorunlara ve görevlere çoğunlukla yüzeysel yak-

laşılmış, ülke ve kaynağa dönüş ruhuyla çalışmalara yeterince yönelmemiştir.

Böylesine tarihsel öneme sahip kapsamlı görevlerin pratik alanda yerine getirilmesi, ancak tüm emekçilerin görev ve sorumluluklarına sahip çıkmasına bağlıdır.

**YKWK - Avrupa Örgütü
Mayıs 1991**

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Karlı dağları ve yemyeşil bağlarıyla tanınan bir beldemiz

ERZİNGAN

(Erzincan)

-II-

YERLEŞİM ALANLARI VE NÜFUS DAĞILIMI

Kuzey - Kürdistan'ın Dersim Eyaleti'nde yer alan Erzincan, doğuda Erzurum, batıda Sivas, güneyde Malatya, Elazığ, Dersim ve Bingöl, kuzeyde ise Türkiye'nin Giresun ve Gümüşhane illeriyle çevrilidir.

Erzincan'ın toplam yüzölçümü 11.903 kilometrekaredir. Nüfusu 282.022'dir. Kilometrekareye düşen nüfus yo-

Erzincan'ın batısında kurulan ilçeye bağlı 2 bucak ve 56 köy vardır.

İlçenin temel geçim kaynağı hayvancılıktır. Ayrıca ilçe topraklarında tuz ve manganez yatakları da bulunur.

Kemah: Fırat'ın bir kolu olan Karasu hattında kurulmuştur. Sivas-Erzurum demiryolu bağlantıları bu ilçelerden geçer. Dağlar arasında kalan bir çukurluk alanda kurulmuştur. Güneyinde Munzur Dağ-

ruhan bir ilçedir. Erzincan'ın kuzeybatısında kurulmuştur. Nüfusu 32.700. Yüzölçümü 1.746 kilometrekaredir. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 19 kişidir.

Refahiye'ye bağlı 4 bucak ve 116 köy vardır. Merkez, Kemah, ilçe ilçeleri ve Sivas, Giresun şehirleriyle sınırdır.

Hayvancılığın gelişkin olduğu Refahiye, Erzincan'ın en çok yeşillik ve ormanı olan bir ilçesidir.

Güçlü yurtseverlik duyguları ve isyan, Osmanlı sultanlarını bir hayli ürkütmüş olmalı ki, isyan bastırıldıktan sonra bölgeye Türkler yerleştirilmeye çalışıldı. Ve bunlara dayanılarak alanda işbirlikçi bir yapı yaratılmak istendi.

Özellikle kemalist sömürgecilik döneminde, daha çok da şehir merkezlerinde asimilasyon politikasına hız verilerek yurtseverlik duyguları köreltilmeye ve halk Türkleştirilmeye çalışıldı. Kemalist sömürgeciliğin bu insanlık dışı politikasının halkımız açısından son derece olumsuz etkileri günümüzde de hissedilmektedir.

Ama artık Erzincan'da daha derinden hissedilen ve otoritesini giderek güçlendiren ulusal kurtuluş politikası ve mücadelesidir.

Erzincan'da PKK önderliğindeki ulusal kurtuluşçu çalışmalar 1980 öncesinde başladı. Cunta sonrasında da direniş kahramanlarımızdan Kazım AYDIN ve Metin YILMAZ ulusal kurtuluş politikasının ve düşüncesinin bu alana taşınmasında önemli bir rol oynadılar. Daha çok Dersim'e sınır bölgelerde yoğunlaştırdık-

çalışan ve burada örgütlenme faaliyetleri içinde olan Türk sol gruplarının da olumsuz etkisi, halkın ulusal kimlik ve taleplerini gözardı eden yaklaşımları, çalışmalar önündeki bir diğer engeldi.

Tüm bu oyunlara rağmen, Erzincan'dan Bilge YUMUŞAK, Ali Ekber LAÇIN, Cihangir ŞANAL gibi güçlü devrimciler ulusal kurtuluş mücadelesi içerisinde yerlerini aldılar.

15 Ağustos Atılımı sonrasında alan örgütünde sürekli bir faaliyetlilik olmadı. Fakat başta Botan olmak üzere Kürdistan genelinde yaşanan gelişmeler ve halk ayaklanmaları burayı da etkiledi. Çok sayıda yurtsever saflara katıldı. Fakat bu alandaki gerilla eylemliliği ve faaliyetlerinin belli dönemlerle ve küçük gruplarla sınırlı kalması, halkın mücadeleye katılım isteğinin güçlü bir örgütlenmeye dönüştürülmesini engelledi.

PKK IV. Kongresi'nin silahlı mücadelenin geliştirilmesine ilişkin aldığı kararların hayata geçirilmesi, Erzincan'da da halkın yurtseverlik duygularının ve sömürgeciliğe karşı duyduğu kin ve öfkenin de örgütlü

A. Ekber LAÇIN

ğunluğu ise 24 kişi. Merkez dahil toplam 7 ilçesi, 17 bucak, 560 köyü ve 12 belediyesi vardır.

Erzincan nüfus olarak fazla gelişmemiş bir beldedir. Nüfus sıralamasında alt sıralarda yer alır.

Merkez İlçe: Yüksekliği 1.218 metre olan Erzincan Ovası'nda yer alır. Nüfusu 142.000. Yüzölçümü 2.106 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 66 kişi. İlçeye bağlı 4 bucak ve 116 köy vardır.

Merkez İlçe, Çayırılık, Tercan, Kemah ve Refahiye ilçeleri ile Dersim ve Türkiye'nin Gümüşhane şehirleriyle sınırdır.

Çayırılık: Erzincan'ın kuzeydoğusunda kurulmuştur. 1854 yılına kadar Tercan'a bağlı bir bucaktı. Nüfusu 29.400. Yüzölçümü 1.480 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu kilometrekare başına düşen 20 kişi. İlçeye 2 bucak ve 62 köy bağlıdır.

Çayırılık İlçesi, Tercan, Merkez ilçeleri ve Erzurum, Gümüşhane illeriyle sınırdır.

İlçe: 1938 yılına kadar Kemaliye'ye bağlı bir bucak merkezliydi. Nüfusu 13.348. Yüzölçümü 1.397 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 10 kişi.

Kazım AYDIN

ları yükselir. Nüfusu 18.578. Yüzölçümü 2.354. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 8 kişi. Nüfusu azalmaya doğru giden bir ilçedir.

Merkez, Refahiye, ilçe ilçeleri ve Dersim ile sınırdır. İlçeye bağlı 4 bucak ve 69 köy vardır.

Kısmi düzeyde meyveciliğin yapıldığı ilçenin ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır.

Kemaliye: Erzincan'ın güneybatısında yer alan bu ilçe, 18. yüzyılın sonlarında Elazığ'a bağlıydı. 1938 yılında Erzincan'ın ilçesi oldu. Mesafe yakınlığından dolayı daha çok Malatya ve Sivas ile ilişkiindedir. Nüfusu 12.140. Gittikçe nüfus düşüşüne uğrayan bir ilçedir. Yüzölçümü 1.168 kilometrekaredir. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 10 kişi. İlçeye bağlı 2 bucak ve 60 köy vardır.

Kemaliye ilçesi, ilçe ilçesi ve Dersim, Elazığ, Malatya ve Sivas illeriyle sınırdır.

Başlıca geçim kaynağı meyveciliktir. Hayvancılık da gelişme yolundadır. Ayrıca "Eğin halıları" olarak bilinen halıları ünlüdür. Sosyo-ekonomik gelişmişlik bakımından, Merkez ilçeden sonra Kemaliye gelir.

Refahiye: 1884 yılında ku-

Cihangir ŞANAL

Tercan: Tarihi Erzincan'la ilçe olan bir ilçedir. Belde'nin doğusunda kurulmuştur. Eski adı Mamahatun'du. Nüfusu 34.000. Yüzölçümü 1.592 kilometrekaredir. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 21 kişidir.

Tercan, Merkez, Çayırılık ilçeleri ve Erzurum, Bingöl, Dersim illeriyle sınırdır. İlçe halkı hayvancılıkla geçinir. Tercan'daki Kodağ Krom Yatakları, Kürdistan ve Türkiye toplam üretiminin %4'ünü karşılamaktadır.

(Yukarıda verilen veriler 1980 yılına aittir.)

ERZİNCAN'DA ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZİN GELİŞİMİ

Güzel yaylalarıyla ünlü Erzincan dağları, sadece koyun kuzu melemelerini, yanık kaval seslerini değil, aynı zamanda daha 1889'lu yıllarda Osmanlı İmparatorluğu'na karşı isyan eden Kürt savaşçılarının silah seslerini, özgürlük türkülerini de dinledi. 1889'da Bedirhan Emin Ali, daha yaygın adıyla Tutaklı Alican İsyanı, Osmanlı egemenliğine karşı bölge halkının haklı tepki ve öfkesini yansıtırıyor. İşgalci güçlerden kurtulma isteğini ifade ediyordu.

Metin YILMAZ

ları ulusal kurtuluşçu çalışmalar ve eylemlilik, hem bölgedeki işbirlikçi kesimlerin ve hem de düşmanın dikkatlerini üzerlerine çekmede gecikmedi. Buna karşın halkın bağmazlık ve özgürlüğe susamışlığı, hızla ulusal kurtuluş saflarına akmasıyla da kendini gösterdi. Dersim katliamı sonrasındaki sordürlere ve acılara da tanıklık etmiş ve bizzat yaşamış olan halkın mücadele saflarında yer almaması zaten olanaksızdı.

Ancak yine 1980 öncesi ve sonrasında özellikle de Dersim'i kendine mesken tutmaya

Bilge YUMUŞAK

bir güce dönüşmesini birlikte getirecektir. Alan böylesi bir gelişmeye oldukça açık olduğu gibi, halkın beklentisi ve isteği de bu yönlüdür.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bu alanda da geliştirilmesi, kitleleri kucaklayarak örgütlü bir güç halinde sömürgeciliğe karşı ayağa kalkması, sömürgeciliğin şimdikiye kadar yürüttüğü baskı, asimilasyon ve inkar politikasına verilebilecek en anlamlı yanıt olacaktır.

GELECEK SAYIDA KOÇGIRI

Okuyucunun Kaleminden

Paris Kürt Enstitüsü patronunun yeni manevraları ve Kürt siyasal hareketlerinin tarihi sorumluluğu

Uzun bir süreden beri elimize ulaşan, ancak yer darlığı nedeniyle yayımlayamadığımız Timur Sayar'ın aşağıdaki yazısını geç de olsa okuyucularımıza sunmayı uygun görüyoruz.

Berxwedan

Geçtiğimiz Kasım ayında yapılan kongre ile Enstitü'de yıllardan beri oynanan komediye geçici bir süre için ara verileceği izlenimine kapılanların ne kadar yanlış oldukları bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Halbuki gerek Cindo Koçer'in Temmuz 1989'da Kurdistan Press'de yayınlanan "Paris Kürt Enstitüsü ve Kürt Aydınlarının Sorumluluğu" başlıklı makalesi, gerekse de aynı gazetenin Mayıs 1990, Berxwedan'ın da aynı yılın Haziran sayısında yayınlanan "Paris Kürt Enstitüsü'nü Vakıflaştırma Çabaları ve Kürt Sorununun Uluslararası Diplomatik Boyutları" başlıklı makalemizde, Enstitü'de yıllardır oynanagelen komediye karşı Kürt hareketlerinin sessiz kalması, Enstitü patronunca (Kendal Nezan) kendisine vermiş bir prim olarak değerlendiriliyor, küçük ticari ve idari oyunların çerçevesine hapsedilmesi gereken ihtilaflarının, bu kez sinin aşarak daha kapsamlı ve Kürt hareketinin problematigi içinde yer alan bir takım hedeflere yönelik dile getiriliyordu. Enstitü patronu ve onunla aynı renkte olan üç-beş kişinin, Kürt halkının kaderi üzerinde umut ticareti yapmaya değin planlarının daha da anlaşılır hale gelmesi için Enstitü ile ilgili bir-iki hatırlatma ile bulunmanın yararlı olacağı kanaatindeyim.

1983 bağlarında Enstitü faaliyetlerine bağlarken, patronu kurnazca bir yandan merhum Kamuran Bedirxan'ın çabaları sonucu oluşan mirasına konarken, diğer yandan bugün aramızdan ayrılmış olan Yılmaz Güney, Cegerxwin, Dr. Nurettin Zaza gibi değerli Kürt şahsiyetlerinin gölge ve himayesine sığınarak Enstitü'nün başına geçme fırsatı yakalıyordu. Kuruluşundan 1,5 yıl sonra çevresiyeli yüz binlerce frankı, maaşına ek olarak keyfi harcamalarıyla har vurup harman savurduktan sonra Enstitü iflasın eşiğine geliyor. 1988 bağlarına gelindiğinde aylarca kıralar ve şaturlar döndürmüştü. Enstitü'nün kapatılıp kütüphanesinin banliyöde küçük bir odaya kilitlenmesi, iliyki için ise bir posta kutusunun kiralanması öngörüldüyordu. Tartışmalar sonucunda Kürtler'in Enstitü'ye üye edilmesi halinde bunların bu kuruma sahip çıkacakları, açılacak bir kampanyayla her türlü maddi ve manevi fedakarlıkta bulunabilecekleri fikrini, başka bir çare ile ulaştırıldı. Enstitü patronu latemeyerek kabul etmek zorunda kalıyordu. Başlatılan kampanyada üye kaydı yapılırken, aynı zamanda para toplayabilmek için de bağışta bulunanların Enstitü duvarına asılacak bir mermere isimlerinin yazılacağı vadedildi bulunuluyordu. Kürtler'e gitme fikri semere vermiş, pekçok emekçinin yanısıra, bazı yurtsever Kürt zenginleri de önemli miktarda bağışta bul-

narak Enstitü'yü barçtan kurtardıkları gibi binasının da satın alınmasını sağlamışlardı. Hem en ardından vadediler unutulduğu gibi, Enstitü'nün satın alınmasını kutlama gecesine zenginler geliyor diye tutulacak yerin lüks olması ve emekçi Kürt yurtseverlerinin çağrılmaması gerektiğinde ısrar edilirken, bu olay, aynı zamanda Enstitü patronuyla aramızdaki çatışmanın başlangıcı teşkil ediyordu. Daha sonra bir an önce üyelerden kurtulmanın yolları aranıyor, gerekçeler hazırlanıyordu. Ekim 1989 Paris Kürt Konferansı sırasında olup bitenler herkesin gözü önünde cereyan ettiğinden Konferansa'nın üzerinde durmayacağız. Ancak kapalı kapılar ardından Irak devletine gönderilen davetiye sonucu gelen Iraklı heyetin Konferansa'ya katılma isteğine en giddetli bir biçimde karşı çıkanlardan biri de Sayın Talabanî olduğundan, ondan intikam almak için Enstitü patronunun başvurduğu yöntem ibret verici bir karakter arz etmektedir.

Irak devletince finanse edilen pekçok gazeteden biri olan ve İngiltere'de Arapça yayınlanan At-Tadamon gazetesinin 8 Temmuz 1990 tarihli sayısında, "Dr. Kasimlo'nun Öldürülmesinin Tarihî Hükümesi: Kürtler Kürtler'i Öldürüyor" başlığı altında Dr. Kasimlo'yu Talabanî'nin öldürttüğünü anlatan uzun yazıda planın, Talabanî'nin Tahran'daki evinde katillerle birlikte hazırladığı, yine Viyana'da Talabanî'nin sayısında uygulamaya geçirildiğini uzun uzun anlatan gazetenin bu haberi, Enstitü'nün 64 numaralı Temmuz 1990 tarihli bülteninde, Sayın Talabanî'nin fotoğraflarıyla yayınlanıyordu. Ayrıca bu yazının başlığı dikkat çeksin diye bültenin ilk sayfalarındaki "revue de presse" bölümünde haber Arapça'dan, Fransızca, İngilizce, Almanca, Türkçe vb. dillere çevriliyordu.

Enstitü bülteni genel olarak Türkçe gazetelerden ve Fransız basınından, az miktarda İngilizce olarak yayınlanan gazetelerden kesilen çok sayıda köpürler arasında titizlikle seçilmektedir. Arada bir de diğer basından Kürt halkı için dörtçe yazılmış bir takım haberlere de yer verilmektedir. Bir dönem Enstitü'de basın sorumlusu nima deneyinimisi dayanarak belirlenirdi ki, bültenin bütün sayfalarındaki haberlerin latensaz bir biçimde Enstitü patronu tarafından seçildiğine bakışımızda, yukarıda söz konusu gazetelede çıkan haberin kasıtlı, bilinçli ve planlı bir biçimde Enstitü bülteninde yayınlandığını söylemenin yanlış olmayacağı kanaatindeyiz. Sayın Talabanî'ye karşı duyulan kinin giddetli ne olursa olsun, onun gibi tanınmış bir Kürt liderinin, uluslararası alanda once tanınan genç lider Dr. Kasimlo'yu öldürttüğü haberini bir düşman gazetesinin haberinden aktarmanın Kürt da-

vasına getireceği yararları ilgili yorumu okuyucuya bırakmak isabetli olacaktır. Kaldı ki Sayın Talabanî'nin mahkeme girişimleri karşısında aynı gazete 8 Ocak 1991 tarihli sayısında aşağıdaki teklife yer vermektedir: "At-Tadamon özellikle belirtmek ister ki, Sayın Talabanî'nin Dr. Kasimlo'nun öldürülmesiyle ilgili yakından uzaktan hiçbir düşüncesi yoktur. Bunun için yayınlanan makaleyle Sayın Talabanî'ye verilen siyasal, kişisel ve manevi zarrardan ötürü At-Tadamon kendisinden özür diler. Bu hususta iyi niyetini göstermek için de At-Tadamon, Sayın Talabanî'nin aynakal masraflarını ödendiğini belirtir."

Enstitü patronunun, bu teklifi yayımlayıp yayınlamayacağını bilmiyoruz, ama adı geçen haberi Enstitü bülteninde okuyan gerek Kürt, gerekse de yabancı Kürt dostlarının uzun bir dönem böylece acı bir haberin etkisinden kurtulamayacakları görülmüştür.

Asıl soruna dönersek, Avrupa'daki diğer Kürt kültürel kurumlarının aksine, Paris Kürt Enstitüsü'nün, patronu tarafından her türlü yöntem kullanılarak başlangıçtaki amacından saparılıp, Kürt ulusal hareketinin önümüzdeki hedefleri açısından olumsuz bir rolün aracı ve sahan haline getirilmesine engel olmak, esas olarak da Kürt ulusal direnişinin önünde açılan yeni döneme ilişkin sorumluluklar konusunda, aşağıda yazılan ve somut bir biçimde ifade etmeye çalışacağımız birkaç noktanın nazarı dikkate alınmasının hayati önem taşıdığına inanıyoruz.

Irak'ın Kuveyt'i ilhak etmesiyle ortaya çıkan krizin Körfez ile sınırlı kalmadığı, dünya ekonomisinin hayati kaynakları arasında can alıcı bir role sahip olduğundan ötürü insan, milliyet ve sınırlar farkı gözletilmeksizin, hemen hemen tüm dünya devletlerinin tarihle ilk kez olarak tam bir konsensüs halinde bu krize çözüm bulmak için seferber oldukları görülmektedir. Kararlı, onyıllardır büyük devletlerce işletilmeyen Birleşmiş Milletler'e yeniden canlılık kazandırılmakta, devletlerin tepesi piramitinde yer alanlardan, basın, üniversite, yargıya kadar toplumun çeşitli kademelerinde "insan hakları, devletler hukuku"ndan aralıksız dem vurulmakta, dünya dengesinin yeniden inşası için Orta ve Yakın Doğu'daki sorunların siyasal çözüme ulaştırılması gerektiğinin altı çizilmektedir. Sanki yeni keşfediliyormuş gibi Saddam'ın ne kadar büyük bir ceallat olduğunun kanıtlanmak için, basın sayfalarında ve televizyon ekranlarında sık sık Halepçe katliamına yer verilerek Irak'a karşı mücadelelerinde kamuoylarının desteğini almak için büyük çabalar harcanmaktadır.

Güney Kürdistan mücadelesi-

nin büyük devletler düzeyinde tanınması sağlanıp, görüşmeler sürdürülürken, "eğitlik, hukuk, insan hakları" ve benzeri disturların koro halinde arşı-alaşa yükseldiği aynı dönemde, 18 Eylül tarihli Fransa'nın Libération gazetesinde yayınlanan habere göre Türkiye, Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Catherine Lalumière'ye gönderdiği gizli mektupla yıllar önce imzasını attığı Avrupa İnsan Hakları Antlaşması'nın bu imzayı geri çektiğini, bundan böyle bu antlaşma hükümlerini Kürdistan'da uygulamayacağını ifade etmektedir. Kürt gerillalarla mücadele etmek amacıyla geçtiğimiz Mayıs ayında yürürlüğe giren ve Bölge Valisi'ne her türlü "kuşku" yayını sansür ve yasaklama, köylere topyekun yerlerinden kaldırıp uygun gördükleri yerlere nakletme, yabancı gazetecilerin Kürdistan'a girmesini yasaklama konularında tam yetki tanıyan 424 ve 426 No'lu kararnamelere bu antlaşmanın ters düştüğü belirtilerek büyük kriz ve tavaz halindeki bir ülkenin imzasını çekebileceğine izin veren aynı antlaşmanın 16. maddesi hatırlatılarak, bu hakların kullanıldıkları ifade edilmektedir.

Türkiye'nin imzasını çekmediği dönemde de hiçbir şekilde insan haklarına riayet etmediği, Kürt halkına her türlü baskıyı reva gördüğü bilinmektedir. Keza Irak'ın abluka altına alınmasında, komşusu Türkiye'nin rahatsız edilmemesi gerektiği fikrinden kaynaklanan Avrupa Konseyi'ne üye ülkelerin Türkiye'nin bu tavırına karşı sessizliği, Kürtler için yeni bir durum değildir.

Kürt halkına karşı açtığı bu savaşın Türk devleti ne beklemektedir? TC'nin halkımızın bağımsızlık kavgasının dinamiklerini parçalamak amacıyla geliştirdiği giddetli siyasi ucunu silahlı halk güçlerine çevirirken, ulusal kurtuluş mücadelesi vermiş her halkın bünyesinde olduğu gibi, Kuzey Batı Kürdistan'da da yeniden diriliş ve direnişin sembolü olan bu güçlerin, halkımızın hayatına, ülkemiz topraklarına ve çağdaş Kürdistan tarihine kazandıkları olgusunun devlet yetkililerince bilinmeyen bir sır olmadığı, Dönelim layanı sonrası bir dönem hüküm süren sessizliği tekrar geri getirmenin imkansız olduğu aşikar olmasına rağmen, tutuşan alemler arasından neler kurtarılmak bitenmektedir?

Bu sorulara cevap ararken, yakın tarihimizden örneklerle bugüne eğilmenin bu arayışımızı kolaylaştıracağını sanıyoruz.

Birçok Kürt isyanının ardına patlak verdiği 19. yüzyılın son çeyreğine ulaşıldığında, bir yandan Osmanlı İmparatorluğu'nun doğu kapılarının beçelliğini üstlenmek, özellikle Ermeni ulusal muhalefeti sındırmak, öte yandan Kürt ulusal birliğine giden yolu tıkamak amacıyla Kürt ağırlıklarından oluşturulan ve ta-

rihe "Hamidiye Alayları" olarak geçen birliklerce, Kürt ulusal birliğine sürecinin henüz nüve halindeki tohumları daha mecrasındayken derin tahribata uğratılmıştır. Sultan Abdülhamit'in Kürdistan'daki tahribatlara ilişkin çabaları salt askeri alanla sınırlı kalmamış, İstanbul ve Bağdat'ta oluşturulan ve "Ağret Mektepleri" olarak adlandırılan okullara yerleştirilen bölgesel güç sahiplerinin çocukları, Osmanlı birliğinin ateşli savunucusu ve Sultan'ın sadık adamları olarak bu okullardan mezun olmuşlardır. Birinci Dünya Savaşı sonlarında ameliyat masasına yatırılan imparatorluğun, hangi parçasının nereye ait olacağı tartışmaları yapılırken, bağımsız bir Kürdistan'ı savunmak bir tarafa, Osmanlı'nın toprakları elden gidiyor diye iki gözünü çeyme ağlayanların ilk sıralarında yer alanların bu mekteplerden mezun "Kürt aydınları" olduğunu görmekteyiz. 19. yy Osmanlı Kürt politikasının en başarılı kesitinin bu olduğu, siyasal bilimlerinin üzerinde gördüğ birliği halinde olduğu bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Egemen devlet tarafından ilk kez kısmi de olsa örgütlendirilip teşkilatlandırılarak kendi halkının ulusal birlik ve bilincinin önüne diktilerlerinden ötürü Hamidiye Alayları'nı birinci dönem tampon güçler olarak adlandırmak bize makul görünmektedir.

TC yetkililerinin, 1984 Ağustosunda başlayan Kürdistan Kurtuluş Birlikleri'nin saldırıları sonucu bu kez "Köy korucuları" adı altında Kürtler arasında bir kesimi yarı askeri bir statüyle teşkilatlandırarak, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine karşı diktilerine tanık olduk.

Ağustos 1984 atılımıyla gafil avlanana kadar geçen dönem içinde Kürdistan'a ilişkin politikasını red ve inkâr temeline yürüten devletin, gerillaların beklenmeyen saldırıları sonucu tam bir panik halinde, Kürt kimliğini dahi reddeden klasik bölgesel güç sahipleri durumunda olan Kürdistan'daki dayanaklarına yöneldiği gözlemlendi. Denilebilir ki, Türk devletinin bugüne kadar Kürtler arasında kendi lehine teşkilatlandırdığı kesimin ulaştığı en yüksek örgütlenme düzeyi "Köy koruculuğu"na tekabül etmektedir. Bunların özgürlük savaşlarına verdiğimiz kayıplar, Kürdistan'da yarattıkları tahribatlar küçümsenmemesine rağmen, tarihimizin ikinci dönem tampon güçleri olarak nitelenebileceğimiz bu kesimin devreye sokulmasıyla TC'nin başarılı olamadığı ortaya çıkmaktadır. Bundan ötürü denilebilir ki, yeni döneme ilişkin TC'nin strateji uzmanlarının dikkat ve çabalarını yoğunlaştırdıkları iki önemli olgunun aynı zamanda Kürt hareketi açısından da bir o kadar hayati önem taşıdıkları görülmektedir.

Bunlardan ilki ve şu anda yo-

Piştî bédengiyêke salan girsên gel rabûn ser xwe

Ruha (Berrwedan): Greva xwebirçîhiştinê roja 23'ê Gulanê bi tevîbûna 110 welatparêzan destpêkir. Ji navçeyên derdorê lûna ji gelek welatparêz dihên Ruhayê û tevî berxwedanê dibin. Pêşgîrî ji navçeyên Wêranşar, Sere, Kehrîyê, Pîrsûs, Berrecûk, Xelfetî, Cûrne Reş û Kehrîya Xezalan nas û malbatên girtiyan rast û rast tevî greve dabûn. Kom bi kom bi sedan welatparêz diçin serdana Morala berxwedêran bilind e û xwediyê biryara biserketinê ne. Livbaziya wan posdeyên mezin li êrdimê digerin. Demeke dirêj bû, ku livbaziyan girsê ji Ruhayê çenebûbûn. Lema ev livbaziyan gîyana mirovan li êrdimê vedijên. Roj nîn e, ku bi sedan mirov serdanê pek neynin, piştî-girîya xwe pêşgîrî nekin.

Her di ve rojê de li navçeyên Pîrsûsê (Sîrûç) ji 16 welatparêz, dest bi greveke xwebirçîhiştinê kirin. Welatparêzên nuh tevî greve dibin. Bi vî awayî ev grevên birçîbûnê, li vî êrdimê dibin navgîn, têkoşîna rizgariya netewî li hemberê rejîma dagirker û faşîst. Dîbin navgînen têkoşîna siyasî ya tevlîya gele me û bédengîya salan diçirre.

Dor wê wera hemû êrdiman

Dilûk û Pîrrîn (Berrwedan): Greva xwebirçîhiştinê li Dilûkê (Entabê) roja 21'ê Gulanê bi 34 welatparêzan, li Pîrrînê (Semsûr) ji roja 30'ê Gulanê bi 14 kesan destpêkir. Lê gerg û heyecaneke mezin heye, ji ber ku ev bajar ji êdî dixwazin dora xwe bi serfirazi tîkûz bikin. Roj bi roj hejmarên berxwedêran zêdetir dibe. Li herdu bajarên jî jîn, xwendekar û kal di grevê de ne.

Li Dilûkê hinde daxwazên teybetî jî, ji vî grevê hene. Dihê xwestin ku 6 endamên Heyeta Serkirdayetîya HEP (Partiya Gelê Kedkar) ji werin berdan, ku di dadgêrê Melerî de dihên pîrsiyar kirin. Hinek ji 6 welatparêzên di bin şikenceyan de ne, ev in: Cem Yenîay, Şadiye Manap, Azîz Karakaya û Seydî Demîr. Herdu welatparêzên em navên wan hîna nizanin, mamahostayên dibistanê ne.

Li Dilûk û Pîrrînê berxwedêr çî caran tene naminin. Bi sedan mirov diçin serdana wan. Morala wan bilind e û bi esêhl dîzanin, ku wê bi ser kevin.

Li bajarên Tirkîyê jî welatparêz di berxwedanê de ne

Ceyhan, Edene û Mersîn (Berrwedan): Li Edene 70, li Mersîn 50 welatparêz roja 20'ê Gulanê dest bi greva xwebirçîhiştinê kirin û

tevlî kirin. Li Ceyhanê jî greveke xwebirçîhiştinê roja 28'ê Gulanê destpêkiribû. Ji ber ku gelek ji kesên di grevê de bûn, endamên heyeteka ku diwîbû biçe Ankara bûn, grev ji dawî pe hat. Welatparêzên ne di heyete de bûn ji Ceyhanê çûn Edene û tevî greva li wîr bûn.

Li bajarê Edene welatparêzên di birçîbûnê de, afkariyêke mezin ji Kurdên li Edene digirin. Çî caran tene naminin. Morala wan gelekî bilind e. Şev û rojan xwegxane û helbestan dixwînin, govêde dikînin. Li ser pîrsen politîkî û rewşê didin û dîstînin.

Greva li Mersînê jî gelekî bi şahi derbas dibe. Welatparêzên li Tarsûsê jî piştîgiriyê mezin didin ên li Mersînê. Roja 31'ê Gulanê hejmarên welatparêzên di greva xwebirçîhiştinê de xweghandibû 150-200 kesan.

Stanbol: Roja 23'ê Gulanê bi tevîbûna jîn, zara û kalan li dora 30 welatparêzî dest bi greveke xwebirçîhiştinê kirin û

grev hîna didome. Her diçe hejmar ji bêhîr dibe. Gelek rêxisîtinên girsê yê demokratîkî piştîgirîya xwe şanî dikin. Malbat û merivên girtiyan ên endamên Komeleya Mafên Mirovan daxweyanîyek çekirin û piştîgirîya xwe ji grevê re weha anîn zimên. "Armanca wê zagonê ya rast e, gergê ya Perçîqandîna mûsulefîsî civakî ya ku ji Zonguldakê heya Botanê belind dibe. Mirovên me yê ku bi salan in di zindanan de ne, li hemberê "Zagona li dijî Terorê" ji bo rûmeta xwe û kesbûna xwe ya siyasî bîparêzên, dest bi grevên xwebirçîhiştinê kirin. Di vî têkoşînê de em wan tenê nahêlin." Daxwazên xwe ji weha anîn zimên: "Dîwê hemû girtîgeh wêrin talakirin, ew zagon bi lîx wêr rakirin. Li hemberê zagonê ku dixwaze qada tenîya civakî bîzîvîrîna girtîgehê, em bang li hemû mirovên civakî yê hişyar dikin, ku dest bi têkoşînê bikin."

Livbaziyan bîranîna şehîdên meha Gulanê

Gava meha Gulanê destpêdike, êdî li Kurdistanê ne tenê pişkivîna gul û gulîkan dihên bîra mirovî, berî wan şehîdên Kurdistanê yê meha Gulanê mejiyan vedigirin. Hêvî û daxwaza bihara serfiraziyê bi internasyonlistê mezin Haki KAREER destpêdike, bi Xelî ÇAVGUN dixemilê û bi agirî keheha Amedê, agirî serxwebûn û azadiyê bi Ferhat KURTAY, Eşref ANYIK, Necmî ONEB, Mahmut ZENGİN, ango bi agirî bedena "Çar Lehengen" Kurdistanê xwe dadigerine çarmedoren Kurdistanê birîndar. Gelê Kurdê bi eş û tivanc, bi karwanê van şehîdên xwe li şûna gul û gullîkan sipsohrîk, li şûna binefş, nêrgîz û sosinan rengareng dipîşkîve. Karwanê şehîdên meha Gulanê destpêk û pêşvebirê têkoşîna rizgariya neteweya Kurdistanê yê pîroz e. Ji ber ku şehîdên Gulanê roleke mezin leyistîne, heya ku ev têkoşîna gihaye van rojên niha. Belê, weke hemû şehîdên şoreşa Kurdistanê, şehîdên me yê meha Gulanê jî, xwediyê risteke welê bînişê ne.

Bi hîlma çalakîyan gerîlla û serbîrdanên geli, vî salê, şehîdên meha Gulanê li Kurdistanê û bajarên Tirkîyê yê mezin jî, bi livbaziyan cûrbecûr hatin biranîn.

Nûçeyên li ser bîranîna şehîdên meha Gulanê yê em bi wan agahdar bûne ev nûçeyên li jêrê ne:

bûn. Li ser jiyan û têkoşîna Haki KAREER û "Çar Lehengen" axiftin çêbûn. Welatparêzên di civînan de gotin, "Riya me, rîya wan kesan e, ku di têkoşîna rizgariya gelan de tariyan bi cane xwe rohnî dikin." Bi sedan xwendekarên Kurd tevî civînan bûn.

Li bajarê Bursa, di Zanîngeha Uludağ de, ji bo bîranîna şehîdên civînek çêbû 300 xwendekar amade bûn. Xwendekarên ku roja 17'ê Gulanê xwe civandin, "Çar Lehengen" û İbrahim KAYPAKKAYA bîranîn. Dîrûşmeyên weke, "Şehîdên şoreşê ne mir in" û "Lexe gerîlla lêxe, Kurdistanê avake" bangîn. Helbest hatin xwendin, stranên Kurdî hatin stranandin.

Li bajarê İzmirê jî, di Zanîngehê Ege û Dokuz Eylül de civîn û xwepêşdanên bê destur çêbûn. Roja 17'ê Gulanê di Zanîngeha Dokuz Eylül Fakulteyê Perwerdeyî de, 160 xwendekar di civînê de amade bûn. Li ser jiyan û têkoşîna Haki KAREER, Xelî ÇAVGUN û "Çar Lehengen" axiftin çêbûn. Dîrûşmeyên, "Bijî Kurdistan! Nîmre dewleta Tirk a dagirker û faşîst" û "Bijî birayetiya gelan" hatin bangîn.

Her di ve rojê de, dişsa di vî zanîngehê de, civîneke duwemîn di Fakulteyê Tendurustiyê de çêbû û 40 xwendekar tevî bûn. Dişsa li ser şehîdan axiftin çêbûn. Dîrûşmeyên weke, "Şehîdên şoreşê ne mir in" û "Bijî birayetiya gelan Tirk û Kurd" hatin bangîn.

Dişsa di vî rojê de, di Zanîngeha Ege de, civînek çêbû 200 xwendekar tevî civînê bûn. Belavok hatin xwendin. Dîrûşmeyên, "An Kurdistan an neman" û "Kurdistan, wê ji faşîzmê re bibe goristan" hatin bangîn.

Roja 18'ê Gulanê YXK li İzmirê xwepêşdanêke bê destur ji çekir. Ciwanên welatparêz rîyekî ji mekîneyan re girtin. Di mekîneyan û otobûsan belediyê de belavok belav kirin. Li dora 25 ciwanan tevî xwepêşdanê hûbûn. Dîrûşmeyên, "Berxwedan jiyan e", "Bijî birayetiya gelan" û "Bijî Serok APO" hatin qirandin. Di domana livbaziye de gelek pelikan ku dîrûşme li ser wan nivîsibûn, hatin belav kirin. Livbazi bi jîrî biserket û çî bûyereke çenebû.

Nûçeyên Berxwedanê didin bîhîstandin

AMED

Li dora 300 nûrovi di goristana Amedê de xwe kom kirin. "Çar Leheng" û hemû şehîdên guland hatin biranîn. Civîneke bîranîna di goristana de çêbû. Ev civîna bîranîna roja 17 Gulanê pêk hat. Welatparêzên xwe li ser gora şehîdan civandibûn û keliyekî ji hîrmeta şehîdan re rawestî û kûlmên xwe guvaştin. Aşên ERNK pêl dan û tev bi hev re xwegxaneyê (marş) "Ey Rêqîp" xwendin. Piştî axiftinên, dîrûşmeyên "Şehîdên şoreşê ne mir in", "Bijî Kurdistan" û "Bijî Serok APO" qirandîn.

Her di vî rojê de, li zanîngeha Diyarbakirê Fakulteyê Tendurustiyê (Tıp) nêzîka 500 xwendevan xwe civandin ser hev. Ew ji "Çar Leheng" bîranîn. Bi dîrûşmeyan gîrêdana xwe ya bi şehîdan re anîn zimên. Dîrûşmeyên rizgariyê netewî hatin bangîn. Xwegxaneyên Kurdî hatin xwendin. Di dema civînê de dagirker nêzîka 100 xwendekaren welatparêz girtin.

Di İnstituta (Malbendê) Perwerdeyî û Lîneya Ziya Gökalp de ji roja 17'ê Gulanê, civînen bîranîna "Çar Lehengen" çêbûn. Bi sedan xwendekar tevî civînan bûn. Li ser şehîdan axiftin çêbûn, xwendekar gîrêdana xwe ya bi şehîdan re raber kirin û zanabûna xwe ya ramyarî xurtîr kirin.

Şeva 17'ê Gulanê bi 18'ê Gulanê ve girê dike, "Çar Leheng" agir berdabûn canên xwe û weha lêdaneke mezin li îxanetê dabûn. Ji ber vî bûyerê şeva 17'ê Gulanê li çar cihên Amedê yê jî hev cûda, agir hatin vedan. Ev agir, wê livbaziya pîroz a "Çar Lehengen" dîarî zimên. Li du deverên taxa Rezan, di navvîna bajarê Amedê de û li pêşîya avahiya Postexaneyê Mezin agir hatibû vîxistin. Agirên mezin, heya demeke dirêj venemurîn. Her bi vî armancê, li pêşîya avahiya postexaneyê pankarteke bi nîşîngok (bombe) hate daleqandin û bi direjî li şûna xwe ma. Ji ber van çalakîyan di rojên 17 û 18'ê Gulanê de 4-5 welatparêz jî hatin girtin.

LİCÊ

Roja 18'ê Gulanê li gundê Cokê navçeya Licê bi armanca

bîranîna şehîdan şadîmanî û civînek hate çekirin. Li dora 5-6 hezar gundî tevî civînê bûn. Ji gundên derdorê û navçeyên Licê welatparêz herîcibûn gundê Cokê. Di bin alên ERNK de xwegxane xwendin, govêde kîşandin. Dîrûşmeyên rizgariyê xwaziya neteweyî bangîn. Şanoya "Şeva Çar Lehengen" ku bûyerê Ferhat KURTAY û 3 hevalên wî di hêne zimên û ji aliye girtiyan PKK ên zindanan de hatiye nivîsîn, hate leyistîn. Ev şanoyê posdeyên mezin li ser bi hezaran welatparêzan dagirand.

Her weha roja 18'ê Gulanê bi armanca bîranîna şehîdan li navçeya Barîdê 2 otobûsan belediye ji aliye welatparêzan hatin girtandin.

STANBOL-BURSA-İZMİR

Yekdiya Xortên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistanê-YXK Na-

Bul 9
 Hejmar 122
 21 Qulan 1981
 Baha 2.30 Dêd
 Rejmaneyê 16 rejî

Gelê navçeyên Midyat, Meherwîr û Hamezê piştigirî didin Nûstêlinê, gelê Gercewa û derdaran Sêrtê piştigirî didin Elilê, gelê Şemrex, Kozar û Kerborane piştigirî didin Merdênê, gelê Sere Kehrîdyê, Wêrangar, Bêrecûk, Gire Sor (Şêwrek), Xelfedî, Heweng û Cûrnê Reş (Hilwan) piştigirî didin Pîrûs û Ruhayê. Belê ev berxwedan bi vî rengî berfireh bûye. Li van bajar û zindanan destpêkiriye û xwe belavî çarmedoran bakurê welêş dike.